

G. A. HILL
105 10TH AVENUE
LE FOURCHE, SD
717 U.S.A

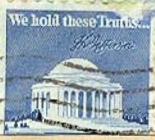

VIA AIR MAIL
CORREO AEREO
PAR AVION

Mr. Lauri Kaistinen
Anterankierto 4C 16
71800 Siilingjärvi
Suomi
(Finland)

G. A. HILL
10TH AVENUE
LE FOURCHE, SD
7

G. A. HILL
10TH AVENUE
LE FOURCHE, S

G. A. HILL
10TH AVENUE
LE FOURCHE, S

S. G. A. HILL
105 10TH AVE
LE FOURCHE
717 U.S.A

Toukok. 1975

Jumalan armon ja rauhan
lunehdyksellä lähestyn
teitä kivoista tuntemat
tomat Lauri Kaistinen
perheesi kanssa Kirjees
tä päättäen olette päi
väi muodempsi kun
minä siksi uskallan
puhutella sinneksi

Olen ollut aivan tie
lämätön että sielä R. La
pissa on oin kun on asi
at kristillisyydessä Sen
vaan olen tiennyt ja näh
nyt että Sumari on liian
keviä Olemme päättäneet
sen vaan olevan siksi
kun hän on Ruotsalainen

105105 01

97200 Gällivare

Sweden

N:o 1

Toukok. 1975

Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä kasvoista tuntemattomat Lauri Koistinen perheesi kanssa. Kirjeestä päättäen olette päivää nuorempi kun minä siksi uskallan puhutella sinuksi.

Olen ollut aivan tietämätön, että siellä R(uotsin) Lapissa on niin kun on asiat kristillisyydessä. Sen vaan olen tiennyt ja nähnyt, että Gunnari on liian keviä. Olemme päättäneet sen vaan olevan siksi, kun hän on ruotsalainen, ja niin kun tiedät R(uotsalaiset) pitää, että he on parhaita.

Tämä saarnaaja Niska tuli kylään tyttärensä tykö ja tuli meille myös käymään. Hänellä oli tämä kirja ja antoi sen minulle. Olen sitä lukenut ja taas lukenut. Kuinka kunnian perkele saattaa ihmisen pimittää.

Olen iloinen, kun Niska ja hänen vävy D.Wilen tulevat sinne. Kyllä he puhuvat, miten me olemme hyljäytyitä, vaan se ei tee mitään meidän rauhalle. Onhan meillä vanhinten kirjoja paljon.

Se, mitä Lumijärvelle kirjoitettiin, on nyt nähtävänä, että sieltä pitää löytymän yksi kallis kirkas kappale, vaikka kristillisuus poroksi olisi palanut. Ja nyt me näemme sen. Kuinka sielu kiittää Jumalaa, että armon ja autuuden päivä valkenee.

Ne kaksi nuorta eivät ole meitä mieheni kanssa unhottaneet yhtenäkkään pyhänä. Monta vuotta mieheni oli sairas. Nyt he tulee sinne, josta iloitsen. Mutta minulla on jo ikävä, vaikka he ei ole vielä lähteneetkään. Minun mieheni nukkui kuin lapsi suloiseen uneen elok. 25p. 1973. Olen siis yksin. Ne kaksi pääskystä lentää pyhänä. Se on niin ihanan lämmin hetki. Kun he tulevat, sanokaa minun terveiseni Niskalle myös. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa edestäni, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia Hill

N:o 2

29.12.1975

Kallis veljeni Herrassa ja uskollinen Herramme Jesuksen Kristuksen sotamies, Lauri Koistinen. Jumalan armo, rauha ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kanssasi nyt ja aina elämäsi iltahetkeen asti, amen.

Täällähän minä yksin ikävöitsen, kun minun lintuni lensi Minneapolisiin. Olisi het minunkin ottaneet, vaan en uskaltanut näin talvella lähteä. Kaunis se on ollut nyt, vaan kun ei tiedä, mikä huomenna on. Sydämelliset kiitokset tästä julkaistuksesta, jonka olen saanut. Olisi se ilo jos ne vanhat minun ystäväni myös saisi. He ovat siellä kaukana lännellä. Kyllä siellä on kyllin mustia lintuja, jotka haluaa muuttaa valkian mustaksi. Se oli aivan uutta, kun näytin heille kirjoituksia, että Gunnari, jota täällä on pidetty aivan Jumalana. Eihän me ole tietty, että se löysä on siltä luvallisuuden saanut. Ja miksi he on salanneet tämän tosiasian, että siellä on ero tullut. Sitä me kaikki täydymme kysyä. Tuo kerma kerros, jota kristillisyydessä ei saa olla. Ovat sopineet valehtelemaan, että he ei ole tienneet. Näin kauvan se on menestynyt valhe, olkoot siellä.

Toivon, että Brolan sisarukset ovat nähneet americalaiset. Olen Annilta saanut monta kallista kirjettä. Se ilahuttaa sydämen. Tervehtikää heitä ja kaikkia meihin kuuluvia. Uskon, että Evelyn ja Dave ovat jo

kotona, vaan he on 30 mailin päässä. Toivon uutena vuonna näkeväni. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että synnit on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa rakkaat minun ja lasteni edestä, pyytää huonoin e(lämän) t(ien) vaeltaja
Sophia Hill

Se hiljainen toivo meillä on, että nähdä teitä täällä tänä kesänä. Täydymme tyytyä mikä on Jumalan tahto. (s.s.)

N:o 3

Keväällä 1976

Kallis Siionin muurin vartija Lauri Koistinen, veljemme Herrassa. Kiitän sydämellisesti sen lähetyksen edestä Tjautjasjärven uudenvuoden kokouksista 1976 ja Kuulumisia Amerikan kristillisyydestä y.m. ajattelen, että olisi hyvä jos voisit lähettää Charles Törmänen, Lake Norden S.D. 57248 USA. Ne siellä tykkää lukea. He on meidän ystäviä olleet aina ja olleet näkemässä, mihin päin kristillisyys on menemässä. Olen antanut heille kirjoituksia, vaan haluan pitää itse joitakin. Olen pyytänyt takasin lähettämään monia. Se on ollut pakko pitää Gunnari arvossa. Yksi vanha emäntä Lännellä sanoi, kun näytin sitä ensimmäistä isoa kirjaa hänelle: Gunnaristako joku sanoo näin, jota täällä pidetään kun Jumalana. Olisi paljon puhumista, jos näkisi. Joskus Reazo Redinger on antanut minulle koko kauniin nimen, vaan se ei loukkaa. Hänen lampaansa ei ole koskaan vielä lakanneet pitämästä syntymäpäivä juhlia ja monia muita juhlia, ja jo yli 20 v. pilkkasivat minua ja minun ensimmäistä miestäni Jacob Mackiä, kun me saarnasimme ne juhlat synniksi. Posti on nyt niin kallista. Lähetän tämän rahan vähän peittämään postikuluja.

Olimme tässä minun kotona me 10 sielua pyhä hartaudessa. Lapsia oli 6 ja meitä 4 täysiä.

Jumalan armo ja rauha asukoon sielussanne elämän iltaan asti. Jääkää kalliit sielut Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa rakkaat edestäni, pyytää vähin sisarenne uskossa

Sophia Hill.

N:o 4

5.7.1976

Rakas, jalo Jesuksen Kristuksen sotamies ja veljemme Herrassa, Lauri Koistinen p(erheesi) k(anssa). Jumalan armo ja rauha olkoon kanssasi, amen.

Sydämelliset kiitokset kirjeestäsi. Te siellä, jotka asutte lähempänä sitä kirkkaampaa valkeutta, ette osaa arvata, kuinka suuri ilo siitä on, että saa sanomia sieltä. Se mitä kirjoitit viimein, olen pitänyt omana kalleutenani. Meitä on tässä nyt enään 3 täyttä. Dave ja Evelyn ja heidän 2 lasta.

Juhannuksena oli 4 päiväiset kokoukset. Minneapolista oli Niska, Henriksson ja heidän lapset. Wyomingista Sukot lastensa kanssa. He kaikki on opettaneet lapsensa kristittyin tavoille, että oli niin rauhalliset ja ihanat kokoukset kuin ennenvanhaan. Kirjoittivat Lappiin

kutsu kirjeen. Levikin on luvannut tulla. Niska sanoi, hän uskoo, että Koistinen tulee, että Levi on sanonut: Lauri on kallis ja hyvä ase Jumalan kädessä. Kaikki käski sanoa L.Koistisen perheelle rakkaimmat terveiset.

Minulla on ollut paha yskä monta viikkoa. Jaksoin kuitenkin olla joka päivä kokouksissa. Väsyin aika lailla, vaan Jumala rakkaudestaan on antanut voimistua. Olivat eilen tässä, veisasimme ja luimme. Dave puheli ja niin kukin saimme todistuksen, että puuttemme on anteeksi annettu Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Jää nyt rakkaan perheesi kanssa Jumalan rauhaa(n). Rukoilkaa minun kelvottoman, monessa puuttuvaisen edestä, pyytää sisarenne armossa

Sophia Hill

Erittäin tervehdä Brolan sisaruksia kiitoksen kanssa.

N:o 5

27.7.1976

Kallis jalo Jesuksen Kristuksen sotamies Lauri Koistinen rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne.

Meitä on tässä 4 täytttä ja 2 Dave'in lapsia. Kuitenkin kokoonnumme joka pyhä. Se on yli 10 mailia, suuri rukoushuone, siellä on paljon.

Luin Isak Kuoksun kirjeen. Hän sanoo, että paimenten täytyy valvoa, että ei sika lauma pääse polkemaan ja paskantamaan laidunta ja pilaamaan lähteitä.

Kyllä monesti tulee mieleen laulu, että nälkä, jano saavuttaa tällä erämaan matkalla. Dave tiesi, että tulet vaimosi kanssa. Jumala antakoon meille sen onnen ja siunatkoon teitä. Uskomme vahvasti, että pysytte terveenä. Odottavan aika tulee pitkäksi. Jumala se koettelee meidän uskoa. Sano rakkaita terveisiä Brolan sisarille ja kaikille, jotka yksi ovat meidän kanssamme. Isä taivaassa tietää, mikä meille tarpeellinen on. Olemme niin kaukana toisistamme. Nyt on ilta. Menen pian nukkumaan. Hyvää yötä, aamulla lisää.

Hyvää huomenta. Nukuin hyvin. On kaunis päivän alku. Kello on 8.30. Lämmin on 70. Sattuu tulee kovin kuuma. Odotamme sitä autuaallista aikaa, kun tulette. Siinä ihanassa toivossa, että ihmisten silmät aukeaisi. Yksi vaimo sanoi minulle, hän sai äidiltänsä Suomesta kirjeen, jossa hän sanoi: Ei hän enään Gunnaria puolusta. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herran Jeesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa rakkaat edestäni, pyytää kelvottomin vaeltaja

Sophia Hill

N:o 6

18.11.1976

Kallis Jesuksen Kristuksen sotamies ja veljeni Herrassa, Lauri Koistinen rakkaan perheesi kanssa. Jumalan rauha olkoon kanssanne ijankaikkisesti, amen.

Sain nyt justiin tämän sinun kalliin kirjeesi. Haluan tietää kenelle luen tämän. Eihän meitä täällä monta ole. (Vai pidäkö vielä omana aarteenani.)

Olin yötä M(elvin) N(iskan) talossa. Se viimeinen yö ajattelin, mikä teki Johanssonin niin levottomaksi. Kyllä Eero sen näki. Nyt en kirjota enempi. Toivon vastaat heti. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa rakkaat edestäni, pyytää vähin vaeltaja elämän tiellä

Sophia

N:o 7

6.12.1976

Kallis, rakas jalo nuori Jesuksen Kristuksen sotamies, Lauri Koistinen rakkaan perheesi kanssa, amen.

Jumala rakas Isä olkoon runsaasti henkesi kanssa. Ole ystäväni hyvässä turvassa, mitä minulle kirjoitat ei lähde liikkeelle. Niitä ei enään ole. Tämä minun jalka on ollut hyvin kipeä. Siinä on reumatismia. En ole voinut istua siinä asennossa kauvan, että olisin kirjottanut. Nyt on kaunis aamu. Kirjotan jonkun sanan, että voit olla levollinen. Jää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Olkaa rakkaudella tervehditty. Vähin sisaresi Herrassa

Sophia

N:o 8

Lauvantai ilta 11.12.1976

Kallis jalo nuori Jesuksen Kristuksen urhoollinen sotamies, Lauri Koistinen rakkaan perheesi kanssa amen.

Jumala sinua siunatkoon ja vahvistakoon kestämaan tässä koettelemuksen ahjossa. Jos koskaan niin nyt piru näyttää hampaitaan totuuden tunnustajille.

Maanantai aamu. Jumala antakoon siunatun päivän sinulle valjeta. Dave ja perhe oli eilen täällä. Oli monia kirjeitä sieltä yli meren. Sinä sanoit yhdessä kirjeessä, niin kuin arvelit minullekin. Ethän toki tosissasi haluaisi sota. Minä olen kerran saanut lähettää minun 3 poikaani ja vävyn sotaan. Sitä en soisi pahimmalle vihamiehellenikään. Jumalalla on Hänen viisautessaan niin monta vitsaa, jolla Hän kurittaa tottelemattomia. Se omantunnon rautainen vitsa, se se on, joka tekee nöyräksi ja panee rukoilemaan armoa. Ja Jumalalla on monta tietä, mitä kautta Hän kuljettaa ihmisen siihen tilaan.

Sain ne Wanhinten kirjein kopiot. Oli ne niin tutut. Olen iloinen, että niistä on hunaja vuotanut vielä vuosikymmenien jälestä. Minulle ne on vaan olleet ilo ja turva. Olen sanomattoman iloinen, että olet niin toimellinen ollut. Nämä toista kieltä puhuvaiset eivät tiedä niistä mitään. Silloin kun ne on tulleet ne on jotenkin tutkittu, vaan käännetty ja kirjoitettu niitä ei ole koskaan. Ja nyt kun rukous huone on täynnä eli puolellaan semmosia, jotka on puntarin koukulla synnytetty. Onko se ihme ja R(uotsin) Lapista tulee saarnaaja, joka sanoo: kyllä täällä on ihana kristillisyyys.

Jaa, nyt tulee posti heti, haluan tämän sinun saada pian. Jää kallis ystäväni Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoile edestäni, pyytää kelvottomin vaeltaja

N:o 9

Tammikuu 1977

Kallis, jalo Jesuksen Kristuksen sotamies ja veljeni Herrassa, Lauri rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne.

Kiittäkää Jumalaa koko sydämeistä, että meillä on näitä kalliita kirjeitä vielä luettavana. Olen tämmönen yksinäinen täällä pitkään matkain takana. Joskus Jumala antaa semmosen ihanan tuulen sieluun, että korkealla äänellä tässä yksinäisyydessä saatan kiittää rakasta auttajaa kaiken hyvän edestä, sekä sielun että ruumiin puolesta, että en ole tuohon vääryyteen ja eksytyksen henkeen koskaan mielistynyt.

Rukoilkaa, rakkaat, minun ja lasteni edestä, että Jumala avaisi heidän silmänsä näkemään, mistä tie menee taivaaseen. Jos nämä kirjeet sinulla on, oletko niin hyvä ja lähetät ne takasin.

Jalat minulla oli hyvin kipiät. Olin vuoteessa molemmat joulupäivät. Uutena vuonna eivät olleet vielä hyvät. Nyt ovat paremmat. Toivon näkeväni D(aven) ja E(velynin) pyhänä. Jääkää rakkaat Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia

Täällä on ollut hyvin kylmä monta päivää.

N:o 10

2.1.1977

Tykö rakkaalle veljelle uskossa, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Armo ja rauha olkoon teille Herraltamme Jesukselta.

Lähetän tässä lahjan kristillisyyden tarpeisiin. Toivon, että sanot vaan, joku vaimo sen lähetti. Ainoastaan Leville voit sanoa nimeni. Hän sen kyllä pitää tietonansa. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi todistettu Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoile minun ja lasteni edestä, pyytää vähin vaeltaja elämän tiellä

Sophia Hill

(Odotan vastausta. s.s.)

N:o 11

25.2.1977

Kallis, jalo Jesuksen Kristuksen sotamies ja rakas veljeni Herrassa, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha täyttäköön ja vahvistakoon sielunne ja antakoon voiton kaikkea vääryyttä vastaan.

Toivon, että olet saanut kirjeeni, kun ei ole takasin tullut, jonka lähetin vähän aikaa sitten. Lapsi rakas, kirjota pari sanaa vaan, että tiedän, onko se mennyt hukkaan, että voin kysyä perään, missä se on. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi

annettu Jesuksen Herramme pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä, pyytää vähin vaeltaja elämän tiellä.

Sophia

N:o 12

1.3.1977

Rakas ja kallis Herramme Jesuksen käskyläinen ja vartia Siionin muurilla, Lauri K. rakkaan perheesi kanssa. Jumalan ja Herramme Jesuksen armo ja rauha Pyhässä Hengessä olkoon ja vahvistakoon henkesi, että jaksat sotia perkeleen kavalat päälle karkaukset ja voittoa.

Kiitän, lapsi rakas, kirjeestäsi, jonka tänään sain. Minä olen vähän hätäinen. Olen tässä yksin. Olen hengessä siellä teidän tykönä aina. Ja sielun silmillä usein katselen teitä kuin läsnäolevia. Toivon, että ymmärrät minua. Toivon, että Jumala johtaisi niin, että minun lapseni ja lasteni lapset kuulisi puhtaan Jumalan sanan. Rukoile rakas minun ja omaisteni puolesta. Se teidän täällä olo oli niin pikaista.

Nyt on ilta ja minun vissiin täytyy mennä nukkumaan. Halusin saada tämän postiin aamuksi. Se tulee jo kl.10, että tiedät, että olen saanut, kun jo kerkisin kysyä. Jääkää nyt Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rakkaat terveiset kaikille siellä. Ensin ja enin sinulle perheesi kanssa. Evelyn ja D(ave) olivat pyhänä tässä, vaan en sanonut, että olen sinne kirjoittanut, enkä sano nytkään.

Sophia

N:o 13

Pyhä ilta 20.3.1977

Jalo, kallis, rakas Herramme sotamies ja veljeni Herrassa, Lauri K. Jumalan armo ja rauha asukoon (tykönäsi) ja hallitkoon ruumiisi ja sielusi ijankaikkisesti.

Tänä päivänä Dave W. toi kopion Levin kirjeestä ja Melvinin vastauksen sinne. Luin sen tervehdyksen. Kysyin, kuka tämän on kirjoittanut. D(ave) sanoi, hän ei tiedä, toinen tai toinen Melvin. Kun luin sen, kysyin, koska sinä olet siellä ollut. H(än) s(anoi): ne ovat sen siellä sepittäneet ja sitte lähettivät sen sainattavaksi. Sanoin, jos olisivat minun nimeä kysyneet, en ainakaan tuommosen alle olisi nimeäni pannut. Jo se piru on vihanen. Ei suotta ole kirjoitettu, että koska tietää vähän aikaa hänellä olevan. Kyllä kateuden perkele riehuu jonkun sydämässä.

Haluaisin sanoa paljon, vaan tässä täksi kertaa. Näet, että olen yksin. Toivon, että Dave rupeaa ajattelemaan. Kyllä arvaat, kuinka minulla on ikävä. Kun luin sen kirjan, veisasin vaan: Jesus paras ystäväni, vaan ei he ymmärtäneet, se kun on suomeksi.

Jää nyt perheesi kanssa Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa ijankaikkisesti. Rukoilkaa puolestani, pyytää kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia

7.4.1977

Kallis Jesuksen Kristuksen jalo sotamies ja veljeni Herrassa Rakkaan perheesi kanssa, Lauri Koistinen. Kaikkivaltias Jumala ja Herramme Kristus antakoon kaikkiviisaudessaan voimaa ja rohkeutta, viisautta teille kaikille kukistamaan perkeleen kavaluuden monen sielun autuudeksi.

Tänä iltana alkaa kokoukset Minneapolissa. Dave on mennyt. E(velyn) menee lauvantai illalla ilmalaivalla. Minä en halua näin talvella mennä minnekään. En tiedä, onko Levi kirjottanut tänne jälestä, kun lähetys oli täällä. Olen odottanut. Mitäs se Paavali sanoo Timoteukselle 1.Tim.4.1. 12.v Näitä minä täällä lueskelen, kun ei ole suomalaista saarnaajaa.

Tervehdä Leviä, Eeroa ja kaikkia, jotka yksi ovat Jumalan sanassa ja totuudessa. Tahdon kiittää terveisten edestä. Ja ne sinun siunauksesi, kun ikävä tulee, niin muistan on kuitenkin joku tässä synnin korvessa, joka vilpittömästi toivottaa Jumalan siunausta ja varjelusta minulle monelta hyljätylle. Rukoile, rakas lapsi, minun ja lasteni edestä. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja kalliissa sovintoveressä. Kelvottomin sisarenne Herrassa

Sophia

Täällä oli kova lumipyry viime viikolla. Nyt se on kohta sulanut.

25.4.1977

Kallis, jalo Jesuksen Kristuksen nuori sotamies ja veljeni Herrassa, Lauri rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon runsaasti henkenne kanssa amen.

En löydä sanoja kuinka kiittäisin sen odotetun kirjeesi edestä. En minä ollut pääsiäis seuroissa, ja kun kysyin Dave'iltä, hän ja E(velyn) eivät vastanneet siihen mitään. Nyt on tullut Yrjöltä kirje, jossa hän sanoo, että tuntee halun kirjottaa, vaan pelkää että ei vetäisi solmua siihen lankaan, joka juoksee läpi Siionin. On hirveää, että piru on saanut tämän pienen lauman niin pelkonsa alle, että ei tiedä, mitä kirjoittaa. Minä tyhmä uskon, että juuret on Johanssonista, niin kuin olet sanonut. Ja se on musta kateuden piru. Olen joutunut sen hampaisiin Gunnarin nuolijain tähden. Tiedän, miltä se maistuu. Jumala rakas Isä antakoon sinulle voimaa ja kärsivällisyyttä, meidän poloisten suojaksi tällä viimeisellä hetkellä. Haluaisin lohduttaa ja vahvistaa pysymään lujana Jumalan totuuden puolesta. Se hattu ja esiliina ovat jo 1912 ajoilla tehneet paljon riitaa kristittyin välille. Sattuu, ovat jo saaneet Levin kirjeen. Sukot tulevat ensi pyhänä Wyomingista. Kokoukset on D(aven) ja E(velynin) kotona. Hakevat minunkin sinne. Ei pitäisi Minneapolista tulla ketään. On tämä ikävää, kun näin hajallaan asumme, nämä harvat. Arvaan, kuinka ihanat seurat teillä oli siellä Norjassa niitten muutamain kanssa. Olisi paljon sanomista. Olen vähän väsynyt, ei ajatukset luista. On liian monta ajatusta. Olin viime perjantain, lauantain ja pyhän hyvin kipeä. Käsi ja pää ja kokonansa. Nyt parempi, vaan niin kun sanoin

väsy(nyt). Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että kerran kohtaamme toisemme autuaitten maassa. Uskokaamme kaikki vikamme ja heikkoutemme anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Olkaa tervehditty kaikilta tässä, minulta ja lapsiltani

Sophia

N:o 16

3.5.1977

Kallis jalo Jesuksen Kristuksen uskollinen sotamies ja veljeni Herrassa, Lauri sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon ja hallitkoon sielunne ja ruumiinne, amen.

Pettymys se oli minulla pyhänä. Toivoin ja olin mielessäni varma, että saan kuulla ja lukea kirjeen Leviltä. En tiedä salaako Melvin kaikilta. Vissiin hän on sen saanut. Odotan. Toivon, että Jumala kääntää kaikki parhain päin.

Olimme Gällivaarassa 1964 vähän ennen Juhannusta. Leipojärven oli autuaalliset kokoukset. Oli niin ihanaa kiitosta, jota ei urkuharmoonilla voi soittaa. Näimme kyllä sen koneen siellä Gunnarin yläkerrassa peiton alla. Emme uskoneet, että sitä soitetaan siinä talossa. Nyt kun olemme nähneet kirjoituksista, että sitä on soitettu jo monien vanhinten eläissä. Eikö tämä ole ollut kauheaa. Kettuna täällä kulkenut. Olin Lake Nordenissa kun G(unnar) J(önsson) ja E(vald) L(arsson) pitivät syntymäpäivä ristiäiset. E.L. oli siinä vieressä. Kysyin tai sanoin hänelle. No nyt te näitte ja kuulitte ja ette kumpikaan puhuneet mitään. Larsson sanoi. Eihän he tietäneet, mitä se oli. Olen vielä pitämässä, että hän suoraan valehteli. Gunnari ei sanonut mitään. Tämä oli jonkun kotona. Ei tämä ole salainen. Oli monta siellä monista muista, kun puhe tulee, niin vieläkin jotkut sanoo, joo, jos kaikki on totta. Yksi emäntä sanoi, kuinka, kun täällä on pitäneet G(unnar) J(önsson)ia niin kuin Jumalaa. Haaralan Johannes sanoi. Kuinkas sille Eevalle kävi siellä Paratiisissa.

Johannes Kastajan päivänä on kokoukset täällä Wilenissä, illalla rukoukset on koulu huoneella. Toivon, että tämä arthraiter paranisi kun ilmat tasaantuvat.

Luin tuosta julkaisu kokoelmasta Stokkelin ihanan kirjeen, että pian nämä vaivan päivät loppuu ja alkaa ijankaikkinen lepo, kun jaksamme seurata niitä verisiä jälkiä Golgatalle, jossa velkakirja on maksettu ja täytetty. Uskokaamme vahvasti, että olemme täydellisesti lunastettu Herramme Jesuksen pyhän nimen ja veren voiman kautta. Rukoilkaa, rakkaat, minun ja lasteni edestä, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia

Rakkaat terveiset D. ja E. Wileniltä. Minulta ensin kaikille siellä Leville, Eerolle ja niille kyyhkysille.

Haaralan Johannes sanoi, kun käärme tuli Paratiisiin, niin hän sanoi vaimolle. Ei suinkaan, ei suinkaan Jumala niin sanonut, vaikka vaimo itse kuuli, mitä Jumala sanoi. Ja niin söi sen kielletyn hedelmän. Nyt se sama käärme sanoo, ei se ole niin nuukaa. Niin kun Gunnari on opettanut, että ei se taivaan tie ole niin ahdas, että ei sitä kulkemaan pääse. Vaikka Raamattu sanoo, se on niin ahdas, että harvat sen löytää. Kuinka semmoiseen leviän tien saarnaajaan voi luottaa. Näin se Haaralan Johannes opetti.

N:o 17

4.5.1977

Kallis ja rakas nuori Jumalan mies, Lauri. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssasi perheinesi, amen.

Posti jätti sinun ja Mrs.M.Niskan kirjeen samalla kun otti sinun kirjeen, jonka lähetin. Päätin, lähetän tämän Sten Johanssonin kirjeen kopion, että näet. Kyllä se myrkkyy on hyvää tarttumaan. Viimmen kun olivat täällä, meillä oli vähänen yhteen törmäys. En tiedä, mitä nämä kaksi kirjettä nyt vaikuttaa. Olin ihmeissäni, kun lähettivät Johanssonin kirjeen. Levin kirjeen lähettivät myös. Kiitä sydämestä kun lähetit Levin kirjeen. Lähetän Williamille toisen, jos se on sovelias. Odotan, mitä sanot.

Jaksan koko hyvin. Nyt ne kivut tulee kun salama. Vie työn halut. Eino soittaa usein ja käy, sattuu tulee tänä iltana, kuitenkin huomenna.

Kateus on kaiken pahuuden juuri. Jumala rakas Isä meitä varjelkoon lupauksensa jälkeen. Kyllä oli terveellinen L(evin) kirje. Jääkää Jumalan rauhaan sydämellisten terveisten ja siunausten kanssa. Armo armon Jumalalta. Muistelee vähin matkaystävänne

Sophia

N:o 18

23.5.1977

Kallis, jalo Jesuksen Kristuksen sotamies, veljeni Herrassa, Lauri, rakkaan perheesi kanssa. Armo ja rauha Herraltamme Wapahtajalta olkoon kanssanne, amen.

Ikävän kaipaaksella lähestyn teitä jollakin paljon puuttuvalla sanalla. Ei ole mitään sanottavaa. En ole nähnyt Minneapolilaisia jälestä sen ihmeellisen kirjeen. Ensi pyhänä eli Helluntaina D(ave) ja E(velyn) menevät Wyominkiin. Minä olen kotona. Jalkani ja käteni ovat niin kipeät, että koti on paras. D(ave) ja E(velyn) olivat eilen tässä, pidimme rukoukset. Vaikka meitä on näin vähän, se jää niin ihana mieli ja muisto, ja toivo päästä kerran niihin isompiin kokouksiin.

Vuosia se oli jälestä niitten Gunnarilaisten kokousten niin katkera mieli. En ole siitä Johanssonista paljon ajatellut. aivan nyt hiljan näin niin selvästi hänen, oli vaan vähempi ihmisiä koolla. Johansson istui vähän syrjässä yksin ja alkoi puhua, sanoi, kuinka Eero saarnaa ihanasti, joka sana on paikallaan. Minä ihmettelin hengessä ja olin iloinen, että Jumala kääntää kaikki asiat parhain päin.

Arnold Ruonavaara on saanut sydänkohtauksen ja on hyvin heikkona sairaalassa.

Tietääkö Brolan sisarukset, kuinka asiat on Americaan nähden. en kohta uskalla heille kirjottaa, en halua olla sekottaja.

Toivon, että sanot minulle, miksi se vanha mies, joka oli teidän kanssa täällä piti päässänsä sitä rakohattua. Eerickson tuli tasaperäinen hattu päässä ja nyt teidän kanssa tuli rakohattu. Minä ja ennen moni muu ymmärsi, että hattu kun hattu on hyljättävä, niin miesten kuin vaimoin.

Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa, rakkaat edestäni ja lasteni lasten edestä, pyytää kelvottomin vaeltaja e(lämän) t(iellä)

N:o 19

17.6.1977

Kallis jalo Jesuksen Herramme Kristuksen sotamies, Lauri, rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo, rauha ja Hänen väkevyytensä voima asukoon henkesi kanssa nyt ja päivän loppuun asti, amen.

On kaunis aurinkoinen aamu kl.6.30. Muistot on kohta aina siellä Pohjolassa, ja huokaus nousee korkeuteen: älä vielä ota pois sinun Pyhää Henkeäsi, sulje sinun syliisi minunkin rakkaat lapseni. Se on raskas ajatella, jos hätä tulee, mihin turvansa lukee. Tämä America näyttää tällä hetkellä hyvin pimeältä. Näyttää, että se S.Johansson on yhtä kavala kun tämä meidän R. Redinger. Tämä D.Wilen emäntänsä kanssa vielä kuitenkin ovat totuudesta kiinni pitäväiset. Saa nyt nähdä, mitä aika näyttää. Johanneksen juhla vietetään tässä niin kun muistat Wilenissä, ja kouluhuoneella.

Kiitän niistä kalliista kirjeistä ja kuulumisista. Siellä Jumala on väkevä antamaan Leville terveyttä Hänen tahtonsa jälkeen teille nuorille turvaksi.

Pyhä ilta.

Kallis, rakas Jumalan mies, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha hallitkoon sielunne, amen. Jollakin puuttuvalla sanalla tervehdän, kun olen ajatellut, mitä minä kirjoitin viimein, että en vaan ole mitään turmellut. Sitä on niin paljon ja monellaista ollut tämän matkan varrella. Nyt ensi torstaina alkaa tässä Johannes Kastajan syntymä muisto juhla. Toivon, että Jumala ne siunaisi. D(ave) ja E(velyn) oli tässä meillä, kysyin jos E(velynin) isä on saanut sen toivotun kirjeen sieltä Lapista, jota he on odottaneet. Ei he tienneet, tietenkin he täytyy sen ensin kääntää. En sanonut, että olen saanut sen. Olen päättänyt olla oikeen tyhmä ja tietämätön. Tiedämmehän me, että sieltä se korkein valkeus pitää löytyä, jossa tämä päivä on valjennut. Jääkää nyt rakkaat Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa edestäni, pyytää kelvottomin vaeltaja. Terveisemme Leville ja Eerolle. Ole itse ensin ja ensin tervehditty.

Sophia, D.ja E.

Lähetän tämän meidän kokous ilmoituksen, että näette, ei me salaa kokoonnu. Ei ole toivoa, että teidän kasvoja siellä näemme, vaan henkenne lämmittää, vaikka olette kaukana. Lyhyt on matka sielun siivillä sinne lentää. Rauha olkoon teille ijankaikkisesti, amen.

N:o 20

Maanantai aamu 27.6.1977

Kallis jalo ahdistettu Herramme Jesuksen sotamies, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa, Jumalan armo ja rauha Pyhässä Hengessä olkoon kanssanne ijankaikkisesti.

Jo täällä oli kokoukset. D.Wilen haki minut. Minneapolisista ei ollut

kaikki, siis oli vaan sen verran, että rukoukset oli huoneella. Kun menimme sisälle, olivat monet istumassa. Oli aivan, en tiedä kuinka sanoisin, kammottavaa. Kaikilla oli vihan haamu kasvoilla. Melvinin emäntä oli niin täynnä, että ei voinut tietää, missä istuisi. Ennen aina se piti varmaan olla minun vieressä. Kolmas paikka vasta sopi. Saarnan jälestä M(elvinin) E(mäntä) antoi minulle sen kirjeen, jonka olette kirjoittaneet Helluntaina, ja tämän Johanssonin kirjeen. Linda sormen kanssa näytti, kuinka mitätön tämä kirje on. Ei ole kun yksi saarnaaja Levi ja toiset on suomalaisia. Täydyn sanoa, vanhat sanoi, jos kristillisyyden johto jää muitten kuin suomalaisten käsiin, se ei kauvan menesty. No kuinka kävi? Mihin Gunnari vei? —Oi, rakas lapsi, en minä nyt jaksa enempää. Olisi paljon sanomista. Lauvantaina en viitsinyt mennä, pyhänä menin, halusin Ehtoollisen ottaa. He ovat jo ensi kerralla sen Johanssonin myrkyn nielleet.

Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa, ja olkaamme turvatut taivaaseen asti, muistelee vähin matkaystäväsi

Sophia

Maanantai ilta 6.30.

Kaunis tyyni ilta. Aamiaisen jälestä menin lepäämään 2.30 nousin, laitoin ruokaa, ja nyt tuntuu jo pyhän muistot vähän helpommalta. Rukoile rakas puolestani, että Jumala avaisi jonkun silmät, että minäkin saisin uskollisen ystävän, jonka kanssa olisi yksi sydän ja yksi sielu. Esteri sanoi, ei he voi sitä kieltää, että Lauri teki jalon työn, kun antoi Ameriaan tietää, miten kristillisyyks menee Lapissa. Mutta Lauria ei saa siitä kiittää, vaan Jumalaa. Woi pimeyttä, Woi pimeyttä toisenkin kerran.

N:o 21

Joku päivä elokuussa 1977

Kallis, jalo Jesuksen Kristuksen sotamies ja veljeni Herrassa, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha lisääntyköön sielussanne, amen.

Kiitän sen kalliin kirjeen edestä, jonka olen saanut. Olen ikävällä odottanut toista. E. ja D.Wilen on joka pyhä tässä minun kanssani. Pidämme rukoukset. Nyt 14.p he sanoivat Lapista tulleen kirjeen, että Kirunassa on nyt justiin kokoukset. Vaan eivät sanoneet, kuka sen kirjeen on tänne lähettänyt, enkä kysynyt.

Joku päivä tässä kirjoitin sinulle kirjeen, vaan poltin sen. Sinä ainoastaan voit kuvitella, kuinka ikävä minulla on, ja arvaat ne kirjeet ei ilahuta ketään. Anni Brola se sanoi. Kyllä se lohdutus tulee, sillä Jumala seisoo lupaustensa takana.

Minun kädet on ihmeellisesti parantuneet, josta en voi Jumalaa niin kiittää kun tulisi. Olen iloinen, kun voin asua tässä yksin nuorimman poikani Einon avulla, sillä hän käy usein luonani. William tuli. Meni Arizoonaan ja vei minun Denveriin tyttöni tykö. Olin siellä toista viikkoa, ja niin toi minut kotia palatessaan.

Onko teillä Kuoksu Wanhimman viimeinen kirje Suomen kristityille, kirjoitettu 1933. Hän sanoo, rukoilemme taivaallista Isäämme Herramme Jesuksen armon kautta, että raja pysyisi auki elävän ja kuolleen

kristillisyyden välillä, ja suruttomain jaristin kantajain välillä, ja vielä paljon muuta kallista, kuinka Laestadius on heränneitä johdattanut niille verisille jäljille, jotka on vaan yhdet, ja ne menee Yrttitarhasta Golgatalle. Näitä kirjeitä lukiessani täytyy sanoa, ole kiitetty Herramme, että on vielä jällellä kirjutukset. Jos silloin jo on raja tahtonut mennä tukkoon, kuinka monin kerroin nyt.

W(ile)nit sanoi pitäisi olla kokoukset Wyo(mingissa) Jimi Sukon talolla ensk. 4 ja 5p. ajoissa. Niin kun arvaat haluavat minun ottaa sinne, vaan se on, kuinka on terveys ja mikä on ilma. Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa rakkaat edestäni, pyytää vähin, vaan uskossa, sisarenne Herrassa

Sophia

Terveiset ensin minulta ja
E ja D, W(ile)niltä.

Tervehdä Leviä ja Eeroa ja kaikkia, jotka totuutta rakastavat.

2.

Onko ne Suomen miehet kaikki painuneet siihen S.Johansonin höyryyn. Muistat, kun olitte täällä. Minä ja Johansonit olimme yötä Hendricksonissa. Aamulla kun nousin Hendrickson ja Johanson oli etuhuoneessa ja Ruth oli tulkkina. Missä Eero oli silloin yötä? Kun sanoin Davelle hän oli ihmeissään. Nämä on kaikki nuoria. En tiedä, onko Niskan pojat vanhoja vakasia nähneet, sillä Artturi Niska on ollut Juvosen kanssa kilpasilla, kumpi heistä on parempi. Dave ja Muonion pojat on olleet Gakelessä, siellä on ollut vakanen kristillisuus vaelluksessa ja esikuvassa. Olisin halunnut sinun kanssa puhua. Ja se esiliina. Melvin itse tuskin on koskaan nähnyt. Ja nyt kun hän luulee olevansa, en tiedä mikä. Brush Prairiellä vielä elää joitakin, jotka muistaa alku kristillisyyttä. Nuori kansa on Gunnarin höyryssä lujasti. Ja tässä ympärillä on ollut vakanen kristillisuus. Nämä toista kieltä puhuvat ne mielistyy Gunnariin ja niin minä mieheni kanssa kirottiin.

N:o 22

26.8.1977

Kallis jalo Jesuksen Kristuksen sotamies ja veljeni Herrassa, Lauri rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon henkenne kanssa ijankaikkisesti.

Kiitän sen rakkaan ja kalliin kirjeen edestä, jonka olen saanut 20.p. elok. Se oli niin tervetullut, että olen ollut niin kuin unessa, tai en osaa sanoa, olenko ollut vähän houreessa. Ei muut kun sinä saata kuvitella, miten minä olen yksinäinen ja sitte, miten se on suloista, kun kuulee Hyvän Paimenen äänen koiran suusta. Jumala kaikki valtias antakoon sinulle voimaa huutamaan, että vihollisen joukot säikähtäisi. Sinä olet nuori. Jumala on valinnut ja valmistanut Eeron kanssa teidät aseeksi itsellensä taistelemaan pimeyden valtoja vastaan. Kuinka hartaasti rukoilen, että minunkin lapseni saisivat tunnon heräyksen. He ovat luonnon siivoja, vaan ei se auta. Mutta sinä ymmärrät, mihin minä heitä olisin neuvonut, kun ei minulla ole ollut R(eazo) R(edingeriin) koskaan

luottamusta. Ja eikä hän raukka ole nähnytkään, en tiedä, kuinka sanoisin, hän on nähnyt, mutta hän ja hänen kanssaan yksimieliset on pitäneet sen opetuksen aivan vanhan aikasena. Vaan kun lähetysmiehet ei ole uskaltaneet saarnata Jumalan sanaa julki totuudessa. Ja minä en ole uskonut, että heille on Lapista synnin luvallisuutta annettu. Se kohta näyttää, että täällä on kahteen laihin opetettu. Kyllä se piru on niin mutkikas, ei suotta ole sanottu, piru on tuhanten juonien konsti mestari.

Toivon, että tuo Wilen pysyisi ulkona Johanssonista. Vaan mitä vaimo saa aikaan, kun Melvin on hänen isä. Nyt olen päättänyt, että en mene Wodeläntiin, sattuu siellä tulisi yhteen otto. Näyttää, että he luulevat, (että) minä en ymmärrä heidän hommiansa. Olen ollut vaan kun tietämätön.

Jääkää rakkaat Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Jesuksen Herramme pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa edestämme, pyytää kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia

N:o 23

12.9.1977 ilta

Kallis jalo nuori Jesuksen tunnustaja ja osallinen kärsimyksissä, Lauri K. Ole rohkea ja älä säästä. Jumala on kanssasi. Tervehdän sinua ja perhettäsi Jumalan armon ja rauhan toivotuksella.

Luin taas sen sinun kalliin kirjeesi. Ei minulla ole sanoja miten kiittäisin sen lohdutuksen edestä, minkä siitä sain. Sanoit Johanssonin sanoneen, että se ei ole Wanhinten oppi kirjoittaa kirkkohistorioita. Minulla on Salomon Johansonilta historia (Wuodet 33-324 Kristuksen syntymästä. Kirkkohistoria kodeille ja kouluille. Krist. G. Barth kirjottanut. Suomennos Helsingissä J.G.Frenckellin ja pojan kirjapainossa 1859.) Kirjottaja alkaa. Olettehan te kaikki, rakkaat lapset, lukeneet apostolin tekoja uudesta testamentistämme. Tämän kirjan olisi ottanut jotkut, vaan en minä monelle ole sitä näyttänyt. Haluan sen pitää itse. Vaan tämmösenä aikana, jos siitä olisi hyötyä, lähettäisin sinulle ehdolla, että saisit sen takaisin. Maksaisin postikulun sinulle.

Nyt on syys juhlat juhlistu. Dave ja Evelyn oli eilen tässä minun kanssa. Veisasimme ja luimme postillaa. Dave puhui, vaan minä ymmärsin E. kielestä hyvin vähän. Kuitenkin olimme yhdessä. Kysyin, joko Melvin on saanut Lapista kirjeen. Sanoivat, joo justiin vähä ennen kun tulivat tänne. Vaan ei ne minulle tuoneet, eikä ne edes sanoneet terveisiä Lapista. Minä en tiedä, keneltä se kirje oli tullut. En kysy liikoja, kyllä me aikansa näemme, mitä salassa hommataan. Tervehtäkää kaikkia totuuden rakastajia siellä ja muistakaa minua kelvotonta yksinäistä täällä teidän rukouksissanne. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi annetuksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Toivossa, että kerran taivaassa saamme nähdä toistemme kasvot. Jääkää Jumalan rauhaan, vähin sisarenne uskossa

Sophia

Päivät on tuntuvasti lyhenneet. viime päivinä elok. Denverin vuoristossa oli jo tullut 6 tuumaa lunta.

Rakas, nuori ja kallis, jalo Jesuksen puolesta taistelija. Lauri K. sinun perheesi kanssa. Isän Jumalan armo ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon teidän ja meidän henkemme kanssa, rakas veli ja sisar, jotka olemme lähellä viimesen ajan vaivoja, jossa ajassa vihollinen tulee kavalammaksi kun ennen. Vieläpä muuttaa väriänsä monen näköiseksi, että jo Jumalan sota-aseet ovat tarpeen. Näin Isak Niku kirjottaa jo 1903. Ja minkä värinen se on nyt. Sanoit, saan antaa sinun terveisesi kenelle kelpaa. Dave ja Evelyn oli tässä pyhänä jonkun tunnin, sanoin, olen saanut sinulta kirjeen ja käskit tervehtää heitä. Uskon, että annat anteeksi kun valehtelin, sanoithan vaan, että tervehtää kenelle ne kelpaa. Dave tuli aivan sydämestä iloiseksi. Lupasin kirjottaa sinulle. Kysyin, lähettävätkö he terveiset sinulle. Molemmat iloisesti hopusti vastasi (suur) niin kun E.kieliset sanovat. He kaikki luulevat, että minä en tiedä, miten asiat on siellä. Olen varma, ne lapsirievut ei tiedä eivätkä ymmärrä. Ymmärtääkö Niska itsekään, mihin heitä ollaan viemässä. Ei he ole vielä antaneet sitä lähetyskirjettä minulle, jonka sanoivat saaneensa ennen Wyomingin kokouksia. En tiedä, keneltä Wanhinten kirja 2 oli tässä, jota olin lukenut. Sanoin, kyllä ihminen paljon menettää, kun ei osaa suomea, niin kun nämä Wanhinten kirjeet, ei näitä ole ruotsiksi eikä E.kielellä. Dave sanoi, oo joo, ruotsiksi on. En tiedä, kuka heille on niin opettanut. He ovat kaikki niin nuoria ja ymmärtämättömiä. Rukoilkaa, rakkaat heidän edestä, että Jumala sieppaisi heidät helvetin suden suusta ennen kun yö tulee.

Olin viime viikolla hyvin kipeä. Se oli kolmen päivän fluu ja tohtorit sanoo, ei siihen lääketiede tiedä mitään lääkettä, vaan olla vuoteessa niin paljon kun voi. Olen nyt terve, josta kiitos ja ylistys sille ylimmäiselle tohtorille armonsa edestä. Jos olisi käteni niin pitkät, että ylettyisin, kiittäisin kauniisti sen tervetulleen kirjeen edestä. Kun näin keneltä se on, sanoin, enhän ole yksin, toisella puolen maailmaa Jumalan ihmiset muistaa minua. Anni Brola muisti päivää ennen. Tervehdä siellä kaikkia totuuden rakastajia. Ensi pyhäksi pitäisi Jimi Sukon Wyomingista tulla perheensä kanssa tänne D.ja E. talolle. Lupasivat soittaa, jos haluan ja voin tulla sinne. Minun poikani poika lupasi tulla minua näkemään pyhänä, siis en tiedä, jos voin mennä. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on annettu anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa.

Rukoilkaa rakkaat minun ja lasteni, lasten edestä ja heidän lasten edestä, että Jumala suuressa armossaan ottaisi heitä armoonsa. Tätä pyytää kelvottomin ja hitain elämän tien vaeltaja. Kuitenkin uskossa, vaikka konttaamalla vanhuudessa. Olen aina luottanut Jumalaan. Ei ihminen tiedä, mitä tietä Jumala ketäkin kuljettaa. Kun ei ihminen vaan odottaisi liian kauvan, ettei tulisi myöhä. Muistelee

Sophia H.

Kallis ja rakas veljeni ja Herramme sota sankari, Lauri, rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha Pyhässä Hengessä olkoon ja

asukoon kanssanne kaiken sodan ja koettelemuksen voitolliseen loppuun asti, amen.

Joku sana. Kysyn, onko lupa antaa Dave'in jäljentää tämä tai nämä kirjeet, jotka lähetit minulle. He D. ja E. olivat tänään täällä. Näytin heille tämän, vaan he eivät osaa lukea suomea, ja siksi olisivat jäljentäneet nämä. Sanoin, kyllä näette, kun menette Minneapoliin. He menee tiistaina sinne Evelyn terveyden tähden ja viipyvät viikon siellä. Evelyn äiti olisi tulkinnut ne heille. Ole nyt niin kiltti nuoreni, että heti vastaat. En tahdo enempää sotkua päällesi laittaa, teen sen kuin tahdot, vaan uskon, että olet jo Melvinille lähettänyt, että näkevät, mikä lukki se Johansson on. Jääkää Jumalan rauhaan ja uskomme synnit anteeksi Herramme Jesuksen nimen ja veren voiman kautta. Rukoilkaa rakkaat edestäni. Rakkaat terveiset D. ja E. minulta ensin ja ensin

Sophia

N:o 26

30.10.1977

Kallis jalo Herran Jesuksen sotamies ja rakas veljeni Herrassa, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo runsaasti asukoon henkenne kanssa ijankaikkisesti, amen.

Nyt on pyhä ilta. D. ja E. tulivat tähän minun pieneen mökkiini. He oli ensin niin kuin he ei olisi oikeassa paikassa. Olin vaan niin kun ennenki. Veisasimme, D. luki rukoukset ja päivän saarnan postillasta. Söimme vähän ja kun olimme valmiit, sanoin, ensi pyhänä on juhlapäivä ja Lapissa on juhla, sillä sinne tulee vieraita Norjasta ja Suomesta, ja Levi ja S.Johansson pitää eri paikassa kokoukset. Molemmilla levisi silmät naurussa suin katsoivat toisiansa, vaan eivät sanoneet mitään. Kysyin D. oletko kirjottanut Laurille kirjeen kauvan aikaa sitte, joo. Kysyin, kuka sen kirjeen käänsi, hän sanoi nuori Melvin. Kysyin miksi sinä sen halusit kääntää, vaikka tiesit, että Lauri ymmärtää E.kielen. Hän sanoi, ei täydellisesti. Kysyin jos nuori Melvin ymmärtää täydellisesti suomea. En muista, mitä hän siihen vastasi. Hän sanoi kirjottaneensa koko väkevän kirjeen Laurille. Vastasin, jos joku olisi tullut ja sanonut, mitä sinä olet kirjottanut, olisin sanonut, ei ikinä D. ole semmosta kirjottanut, vaan kun saan itse lukea, sillä minulla on se sinun kirjeesi, meni hän vähän noloksi. Hän oli ensin niin väkevää henkeä täynnä. Hän kysyi, miksi Lauri ei ole vastannut. Sanoin, onhan Levi vastannut, vaan hän ei sanonut siitä tykkäävänsä, kun ei vastaa suorasti, vaan aina ympäri ympäri. Siinä se on. Menevät niin sokeaksi, en tiedä, mitä sanoa. Annoin heille sen kokoelman ja käskin lukea. Uskon, että ovat uteliaita tietämään, mitä siinä on. Sanoivat, että ei vanha Melvin ole saanut. Sanoin, nyt hän saa.

Kysyin vieläkin minkälainen on kyykäärmeen sikiö. Eivät sanoneet mitään. Puhuimme, jota en kaikkia muista nyt justiin. Kuitenkin kiittivät terveisistä ja käskivät sanoa rakkaita terveisiä, ja lupasivat tulla ensi pyhänä. On se piru, en tiedä, se on kavalampi kun käärme. Kolme ihmistä monen mailin päässä, eikä salli heidänkään lämmittää toisiansa Kristuksen hengellä. Muistan vanhan Kutunivan. Hän sanoi, Koska rietas haluaa kaikki sielut hukuttaa.

William Mackie kirjoitti. Sanoi saaneensa sinulta kauniin kirjeen. Lupasi vastata. En tiedä, kuinka saattaisin sinua kiittää sen edestä.

Jumalalle olkoon kiitos. Hän se on, joka sinun siihen vaivaan käski. Ole siunattu ijankaikkisesti. Uskokaamme rakkaat ystävänä kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa rakkaat ystävänä minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin matka ystävänne elämän tiellä

Sophia

Tervehdä kaikkia, jotka kanssasi yksi ovat. Kiitos tuhannesti kaikesta, kaikesta. Sinä et osaa arvata kuinka suuresta arvosta sinun ja Anni Brolan kirjeet on. Nyt menen nukkumaan. Hyvää yötä. Tänään minun jalat on olleet ihmeen hyvät, josta kiitos Jumalalle, kaiken hyvän antajalle.
(s.s.)

N:o 27

Pyhäiltana, marrask.1977

Kallis jalo nuori Jesuksen Kristuksen sotamies ja rakas veljeni Herrassa, Lauri sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha hallitkoon henkenne ja ruumiinne, ja vahvistakoon teitä tässä sodassa kaikenlaisia vihollisia vastaan.

Uskon, että tiedät minkälainen on lohikäärme ja sen sikiöt. Kaikki käärmeet on salakavalialia. Nyt pyhä aamuna tuli Dave Ruth Hendricksonin kanssa minua hakemaan Wileniin. Siellä oli Ruthin isä ja koko perhe, jotka ovat kotona, ja Jimi Suko perheensä kanssa. H.son saarnasi, vaan en kuullut, en siis tiedä edes tekstiä. He luki 20.s.k.p. Ja sitten otimme Herran pyhän Ehtoollisen. He kaikki oli hyvin puhumattomia. Sen mitä toisilleen sanoivat, se oli vaan äänetön sana, huulten liikkumista.

Kun söimme puolista, käskin Ruthin kysyä, minkälaisia Lohikäärmeen sikiöt ovat. He sanoi, kyllä he pian sanovat, kun olivat valmiit. Jokainen otti Raamatun ja sanakirjan. Yksi sanoi yhtä, toinen sanoi toista. He kysyi, mitä minä sanon. Vastasin, en sano mitään. Arvelivat sitä ja tätä.

Olen nyt päättänyt, että ensi pyhänä jos D. ja E. tulevat tähän, niin selitän heille minkälaisia luonnollisen lohikäärmeen sikiöt ovat, ja eikö he itse ole juuri semmoset. Se on paha D. ja E. kun ei heidän kanssa yksimielisiä ole kun 400 ja 600 mailin päässä ja minulla ei ole kun toisella puolen merta. Ja nyt kysyn, minkälaisen kirjeen olet Laurille kirjottanut ja sanon, kyllä olen kaiken aikaa tiennyt, mitä myyrän työtä he tekevät.

Maanantai iltana (1977).

Tänään oli kaunis päivä. Eino kävi lauvantaina ja otti sen historian ja aikoi laittaa sen postiin. Siis tulee kun kerkiää.

En todella olisi uskonut, että Dave on niin taitamattomia kirjottanut. Olen ollut toivomassa hänestä hyvää. Siitä nuoresta Melvin Niskasta en tiedä enempi kun sinä sanoit. Se hänen vaimo Esteri, meille on tullut yhteen törmäys. Hän kun osaa niin hyvin E.kielen ja minä en, olisiko vaikka hän ollut auttamassa sitä kirjaa kääntämässä.

Tämä minun kirje on sekanen, kun luin itse sen. Kyllä he luki ensin ja sitte saarnasi. Jumala, joka voi kaikki kääntää parhain päin. Rukoilemme, että Hän auttaisi meitä otollisella ajalla ja antaisi meille iloa. Ole ystävänä iloinen, että saat kärsiä totuuden tunnustamisen

tähden. Jääkää Jumalan rauhaan, kaikki ystävät siellä, siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa rakkaat edestäni ja muistakaa lapsiani. Pyytää vähin vaeltaja elämän tiellä, rakkain terveisin

Sophia

N:o 28

7.11.1977

Kallis jalo Herramme Jesuksen sotamies ja veljeni Herrassa, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon henkenne kanssa nyt ja ijankaikkisesti, amen.

Nyt on maanantai iltapäivä ja päätin tervehtää sinua jollakin sanalla. D. ja E. lupasi viime pyhänä tulla taas eilen klo 10nen soittivat, että eivät tule. E.lupasi tulla iltapäivällä, ja niin myös tuli. Emme puhuneet kristillisyyden asiasta sanaakaan. Hän oli vaan hyvin vähän aikaa. Sanoi D. olevan kipeän, hän on kaksi viikkoa sitte rikkonut trakinsa* ja loukannut itseään, vaan olihan hän viime pyhänä täällä. Ajattelen, että sattuu, häpeää kun sanoin, että minulla on hänen kirjeensä. Ja nyt ei tiedä, mitä sanoa. Annoin sen kirje kokoelman heille, ja ne kirjeet, jotka Kalervo on kirjoittanut Paavo Peltoselle ja Sten Johansonille. Toivon, että heidän silmät aukenisi. Nyt ne pitää tulkita ja lähettää tänne. Luulen, että Linda ne tulkitsee.

Tukala se on D. ja E.nilläkin kun ei ole muuta kyläpaikkaa koko valtiossa, kun tämä minun mökkini. Tiedän, että teillä on ollut autuaallisia hetkiä. Ja olenhan minäkin hengessä ollut kanssanne Jumalaa kiittämässä niistä armon hetkistä.

Jätän hyvästi sen uskon kanssa, että syntimme ja syntinne on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja kalliissa sovintoveressä taivaaseen asti. Sano terveiset kaikille, jotka on yksi kanssasi. D.ja E. tervehtää myös. Rakkaimmat terveiset minulta ensin ja enin. Vähin elämän tiellä

Sophia

*kuorma-auto

N:o 29

14.11.1977

Kallis Herran Jumalan Sepaotin Enkeli, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo lisääntyköön teille, amen.

Tällä suloisella tervehdyksellä lähestyn teitä tänä kauniina armon päivänä. Aamu on ihana.

Eilen oli Herran pyhä sapatti. Dave tuli yksin aamulla. Hänen selkä on vielä kovin kipeä sen kaara onnettomuuden tähden. Sanoi, he ovat ensimmäiset käännökset saaneet ja siinä oli valhetta, että S.Johanson olisi Amerikan miehiä yksitellen puhutellut erikseen. Kovin hän oli täysinäinen ja viisas. Hän sanoi Tjoutjasjärnessä Laurille, heitä pois tuo historian kirjetus. Minä kun osaan niin huonosti E.kieltä. Toivoisin, että

vanha Melvin tulisi puhumaan, kun he nyt kaikki tulkitsee. En tiedä, kuinka paljon he löytävät vikoja. Kyllä sinä, Lauri olet raukka suuri vastus riettaalle. Kylläs nyt tiedät, mitä tuleman pitää. En olisi uskonut, että D. antaa itseänsä noin hölkyttää.

Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että kaikki puutoksemme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa puolestani, pyytää kelvottomin elämän tiellä

Sophia

N:o 30

27.11.1977

Kallis, rakas veljeni Herrassa, Lauri, rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon kanssanne nyt ja ijankaikkisesti, amen.

Kiitän sydämen pohjasta kirjeittesi edestä. Oli jo vähän pelko, joko piru vie minun ainoat ystäväni. Enhän muista, kuinka meillä puheet meni viimein, kun Dave kävi tänään. He tuli niin kuin aina. Evelyn vasite puristi kauvan kaulasta. Oli E. kaksi sisarta Minneapolista. Pidimme rukoukset, ja kun kaikki oli valmista, näytin heille sen kuoleman ilmoituksen. E. halusi ottaa jäljennöksen siitä, ja siitä Norjan kirjeestä. Ne sisaret menee tänä iltana takasin jonkun tunnin päästä. Melvin ja Linda näkevät ne ja kääntävät E.kielelle, ja lähettävät E. ja D. Toivon että Jumala kääntää kaikki asiat parhaan päin.

Näyttää, että piru luuli olevansa niin viekas, että pistää Dave'in ansaan. Sääli käy poika riepua.

En voi sanoilla selittää, kuinka suloiselta tuntuu ne terveiset sieltä Norjasta. Täällä ei kukaan parhaimmista ystävästänikään uskalla vastata minun kirjeisiini. Se on Gunnari heidät niin pelottanut. Ja vielä hän niitä elättää niillä nauhasaarnoillaan. Niitä nauha kristityitä on täällä ollut jo vuosikymmeniä. Mutta ei sanaakaan minä ole kuullut niitä vastaan saarnattavan, vaikka paljot ei niistä tykkää. Sattuu, että tämänkin voivat valheeksi sanoa.

Jääkää rakkaat Jumalan rauhaan, ja uskomme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Kiitos kalliista terveisistä. Ei E. ja D. ole kieltäneet terveisiä lähettämästä. Siis olkaa tervehditty E. ja D. Vähin sisar

Sophia

N:o 31

Pyhä iltana

Kallis, jalo Jesuksen Kristuksen sotamies ja rakas veljeni Herrassa, Lauri K. rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa, amen.

Kiitän aivan sylillä ja sydämellä sinua niistä monista kirjeistä ja terveisistä, joita olet lähettänyt minulle elämäksi ja voimaksi tällä korpimatkalla. Olen ajatellut, miten se Sten Johansson on niin lyhyellä ajalla voinut nämä täällä niin myrkyttää, ja miten he on voineet kaiken sen ilkeyden niellä. Minä en tunne Minneapolilaisia. Mutta Dave'ia minä ihmettelen. No, viime pyhänä E. ja D. eivät tulleet. Tänään D. tuli yksin, oli vaan vähän aikaa ja emme puhuneet mitään siitä kirjeestä. Uskon, että se kirje on nyt Melvinillä, koska ei tuonut takasin. Luulen, että pian joulun jälestä kuulet. E. ja D. menevät jouluksi Minneapoliin. Tuota

Gunnarin joukkoa D. vaan minulle moittii. Hänen äiti ja veljet ovat lujasti kiinni G.rissa. Mutta jos D. ei selkiä S.Johansonin myrkystä, mitä parempi se on kun Gunnarin sekotus.

Tässä kun minä yksin muistelen sitä autuasta aikaa, kun huoneet oli täynnä yksimielisiä, oli iloa, vaikka ei ollutkaan niin korkia lahjaisia saarnaajia. Ja nyt kun luen sen aikuisia kirjoituksia, niin Jumala antaa semmosen autuuden tunnon, että täydyn kiittää korkialla äänellä tässä yksinäisyydessä. Ajattelen, jos pitäisi olla jossain hoitokodissa, niin hulluksi luulisivat. Uskomme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa, rakkaat edestäni ja muistakaa minun lapsiani ja heidän lapsia ja niitten lapsia armoistuimen tykönä, pyytää vähin elämän tien vaeltaja

Sophia H.

Täällä oli viime viikko
hyvin kylmä, 20 alla nollan monena päivänä

N:o 32

21.12.1977

Kallis, rakas veljeni Herrassa, Siionin muurin uskollinen vartia, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa, amen.

Kiitän sen kalliin kirjeesi edestä, jonka olen saanut. En tiedä, oletko saanut minun kirjeitäni. Vaan ikävä on vasite nyt, kun joulukin on kohta, ja tiedän, että kokoonnutte jossakin. Toivon, että Jumala antaa Leville terveyttä ja niin saattaa ruokkia teitä taivaan leivällä, joka on mannaa makeampi, vaikka olisi kuinka pieni joukko. Minä olen vaan yksin. Dave kävi pyhänä jalestä klo 1. Ei voinut viipyä. Satoi lunta jäisen tien päälle ja Evelyn oli huonon vointinen. Eikä ne puheet, mitä vähän ymmärrämme toisiamme enään tahdo sujua.

Sain meidän ihanalta sisarelta Anni Brolalta suloisen kirjeen. Täytyy sanoa kun I.Niku, että se aivan suussa maistuu hyvälle. Sano kiitoksia kaikille, jotka minulle on terveisiä lähettäneet. Olkaa kaikki ja sinä perheesi kanssa ensin tervehditty joulu rauhalla ilon ja riemun kanssa. Vielä pyydän, muistakaa minua kelvotonta anteeksi antavaisella sydämellä. Uskokaamme kaikki synnit ja puuttuvaisuudet anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Jääkää Jumalan rauhaan, toivottaa matkaystävänne ijäiseen kotiin

Sophia H.

Rakkaat terveiset D. ja E. lastensa kanssa.

N:o 33

27.12.1977

Rakas, kallis nuori ystäväni Herrassa, Lauri sinun rakkaan perheesi kanssa. Toivon, että olet terve ja kaikki on hyvin. Jumalan armo runsaasti asukoon henkenne kanssa nyt ja ijankaikkisesti. Jos on mahdollista, kirjota joku sana, että näen jos sinä elät ja olet terve. Uskokaamme kaikki synnit on anteeksi Herramme Jesuksen viattomassa veressä ja pyhässä nimessä. Minulla on hyvin ikävä. Jaksan muuten samalla lailla. Rukoilkaa rakkaat edestäni, pyytää kelvottomin s. uskossa

N:o 34

1.1.1978

Kallis, jalo Micaelin enkeli, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa, ja minun rakas veljeni Herrassa, amen. Jumalan armo ja rauha täyttäköön sielunne nyt ja ijankaikkisesti.

Tämä meni niin kun olin arvannut. E. ja D. olivat Minneapolissa joulu kokouksissa. Tänä aamuna E. soitti, he eivät tule tänään. Kaikki on kipeänä. Kysyin, mikä on vaiva, sanoi, kylmyys. Ajattelin, ei kun Sten Johansonin myrkky. (Luuletko olen väärässä.)

Olen ollut yksin samoin kuin monet muutkin päivät. Olen saanut Anni Brolalta ihanan kirjeen. Toivotan sinulle ja kaikille sinun kanssasi yksimielisille siunattua uutta vuotta. Vissiin Gunnarilla on ollut suuret juhlat? Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa edestäni, pyytää vähin sisaresi elämän tiellä

Sophia

E. sanoi tulevat kun saavat aikaa.

N:o 35

13.1.1978 aamu 5.30

Kallis Siionin muurin vartia ja rakas veljeni Herrassa, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa, Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne nyt ja ijankaikkisesti. Sydämestäni kiitän niitten joulukirjeitten edestä. Jos nuo Minneapolilaiset ne näkisi, en tiedä mitä he tekisi tai sanoisi. Kyllä se kateuden piru on musta. Annoin heidän lukea sen kirjeen, jonka lähetit Norjasta, jossa sanoit, että sydämessäsi olet jo antanut Davelle anteeksi sen taitamattoman kirjeen. En vaan tiedä, mikä nosti vihan. Kyllä he on aivan sekasin. Se on nyt paha heille, kun ei ole ketään. Siitä olisi paljon sanomista, kuinka täällä on mennyt. Nyt kiitän sinua ja rukoilen, Jumala auta minua. Olen iloinen, että Jumala on antanut yhden ihmisen maailmassa, joka on uskollinen. Ei ole täällä ketään. Jumala korjasi minun rakkaan uskollisen ystäväni rauhan majoille, ja nyt olen totisesti yksin. Jääkää Jumalan rauhaan, ja uskokaamme kaikki synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. rukoilkaa edestäni, pyytää kelvottomin e.t.v.

Sophia

N:o 36

22.2.1978

Kallis, jalo Mikaelin enkeli ja veljeni Herrassa, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä ja kiitän sydämen ilolla sen kalliin kirjeen edestä, jonka nyt sain. D. ja E. ei ole tulleet minua näkemään sen jälestä, kun näkivät sen joulu kokouksen kirjeen, jonka minulle lähetit. Olen ajatellut, että mistä minä menen ottamaan Herran pyhän ehtoollisen. Kuka tiesi he ei pidä tässä enään rukouksia. Menevät Minneapoliin ja Wyomingiin.

Yhden kirjan sisältä löysin yli 40 vanhinten kirjaa, sattuu teillä on niistä paljon. Ne on jälestä 1919. Ja Raamatun sisältä löysin Aukust

Isaksonin kirjeen, kirjoitettu N.vara 11.8.1957. Olisi erinomainen niille soiton rakastajille. Kopioin sen ja lähetän sen pojalleni. Onko Jumala kironnut jo tämän American maan, että tänne ei enään pidä päästä puhdas Jumalan elävä sana. Tiedän, täällä on totisia sieluja, vaan kun valheen henki on saanut niin suuren vallan. Jos sanan sanoo, niin vastaavat, joo, jos se olisi tosi. Kenelle se on sanottu, he valheen uskovat ja joutuvat kadotukseen.

Sain Kalervon kirjottaman yhteisen kirjeen Annin ja Nastin kanssa. On se suloista heillä ja teillä, kun on kenelle sanan sanoo. Minulla on ystävänä nämä kirjoitukset ja siellä kaukana se siunattu lauma, josta kuuluu rauhan ääni. Se on se kirkas kappale, josta vanhimmat puhuu Lumijärvelle. Armo se on suuri minulle suurelle syntiselle, että näen vielä sen kaitaisen tien, joka vie elämään, vaikka se on hidasta, mutta se on vaan yhden askeleen takana.

Jääkää, rakkaat, Jumalan rauhaan ja uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä, jos jaksatte minua kristittynä kantaa, armoistuimen tykö. Sydämelliset terveiset kaikille, joilla yksi on sydän ja yksi sielu sinun kanssasi, muistelee kelvottomin e.t.

Sophia H.

N:o 37

26.2.1978

Kallis Siionin muurin vartia ja veljeni Herrassa, Lauri K. Jumala rakas Taivaallinen Isä antakoon teille kaikille totuuden rakastajille voimaa ja viisautta sotimaan pimeyden valtoja vastaan tuhansien sielujen autuudeksi.

Tässä lähetän tämän Dave'in kirjeen, joka ei tuota iloa vaan haluan, että näet. He ovat joka pyhä olleet tässä jälestä kun minä en halua mennä minnekään. He ymmärtää huonosti suomea ja minä huonosti E.kieltä. Se meni hyvin niin kauvan kun tuo Sten J. ei ollut, vaan kun he nieli sen myrkyn. En ole puhunut mitään, kun he ei ole alkaneet, vaan nyt kun annoin sen kirjeen, jonka lähetit Norjasta, niin silloin se tuli leimahti. Se kävi hyvin. D. antoi minulle tämän kirjeen illalla ja minä sain sinun kirjeesi, eli ne juhannusk. kirjeet aamulla. Nyt viime pyhänä annoin D. ja E. sen jonka lähetitte minulle, ja heidän nyt pitää lähettää se E. äidille ja sitte he tietää, mitä siinä on. Tietysti he selittää sen heidän oman mielensä jälkeen. Sattuu, eivät tule ensi pyhänä, ja luulen, vanha M. foonaa, mitä siinä on. Jos tulevat, annan sen toisen, vaan jos eivät tule, en anna sitä. Jääkää Jumalan rauhaan ja uskomme synnit anteeksi Jesuksen nimen ja veren voiman kautta. Rukoilkaa edestäni p.v.

Sophia

Nyt on pyhä, vissiin 26.2.78

Ei ole D. ja E. näkynt. Yksin olen istunut ja lukenut noita Wanhinten kirjeitä, jotka löysin. Lähetän tämän kuvan. Tarvitsethan taistelussa paperia ja postimerkkiä. Minulla on suuressa laumassa yksi pariskunta, he ovat aina olleet meidän uskolliset ystävät. Gunnari on ne niin peljättänyt. Ei he uskalla vastata minun kirjeitä. Saanko lähettää tämän Atle Akselsenin kirjeen hänelle luettavaksi. En lähetä ennen kun saan

vastauksen. Eihän se ole liian kiire. Jääkää Jumalan rauhaan. Rukoilkaa puolestani. Tiedän, että Levin kasvot paistaa kirkkaimmin kun aurinko. Kaikkiv. antakoon hänelle väkevyyttä ruumiin ja sielun (puolesta).

N:o 38

Torstai huhtik.1978

Rakas, kallis jalo totuuden puolustaja ja veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha asukoon kanssanne tämän monen vaivan ja murheen laakson läpi, Lauri sinun perheesi ja niitten kanssa, jotka yksi ovat hengessä kanssasi. Ei te voi kuvitella, minkälainen minun on olla aivan yksin. Näitä kalliita kirjeitä lukiessani ja laittaissa sinne tulemaan, on tunne kun pitäisi sanoa hyvästiä kalliimmille opettajille, joita ei tiedä, näkeekö enään tämän maan päällä.

Sanoit, lapsi riepu, että luet näitä minun lähetyksiäni siellä toisille. Jos niin on, niin kuunnelkoot suurella anteeksi antavaisuudella, ymmärtäen, että olen suuressa ikävässä. Luuleekohan se Gunnari, että hän voi itsensä kätkeä Jumalan kasvoin kirkkailta silmiltä. Yksi sanoi, ilmestyskirja sanoo, taivaassa ollaan hiljaa niin monta hetkeä. Nyt ei kukaan meille saa puhua eikä kirjottaa. Kuitenkin wanhimmat on kirjottaneet: Jos teillä on pitkä matka välillä, onhan teillä paperia ja käsi, millä kirjottaa, että kuulette toisten äänen.

Kiitos niistä monista rakkaista, kalliista kirjeistä ja ihanista terveisistä, jotka on kultaa kalliimmat. Virren veisaaja sanoo, ne on aarre verraton.

Tämä minun nuorin poikani tulee ja toimittaa minun asioita, koska hän saa aikaa, että posti konttori on auki. Minä en lähde huonon turvan kanssa kaupungille, vaikka minulla on 2 keppiä. En ole vähään aikaan saanut A. ja N. ja K. kirjettä. Kyllä ne sisaret ovat onnellisia, kun Kalervo on heidän turvanaan. Hän kirjottaa niin autuaallisia kirjeitä minullekin. Harvoin minä lepään päivällä. Tänään lepäsin. Tämä kynä tekee vähän semmosia mutkia, kun ei pitäisi. Jääkää rakkaat Jumalan rauhaan ja uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Muistakaa minua ja lapsiani rukouksissanne. Rakkaat terveiset minulta ja pojaltani Einolta.

Sophia Hill

N:o 39

Lauvantai, vissiin 15p 4k 1978

Kallis, jalo totuuden edesauttaja Lauri K. sinun kalliin perheesi kanssa. Sinä jo tiedät, että en minä osaa niin kiittää, kun haluaisin sen kalliin kirjeesi edestä. Se on enempi kun voin kynällä kirjottaa. Ajattelin, nyt tulee pyhä, ja te siellä, vaikka vaan pieni joukko, saatte kokoontua yhteen. Niin se oli ennen tässä, kun minun ensimmäinen mies eli ja tuota en tiedä, miksi heitä sanoisin, alkoi tulla sisälle kristillisyyteen. Ei he ottaneet vaaria, mitä saarnattiin. Ja nyt kun tämä viimeinen mieheni väsyi, kun sairaus tuli, niin emmehän me enään jaksaneet mennä heidän kokouksiinsa. He häpäsi Ehtoollis pöydänkin. Kävelivät yhdessä pitäen toisiaan vyötäsiltä kiinni, yhtä kun tanssiin rupeamisessa. Pappi, joka yksin polvistuu, niin emäntä odotti sitä ja sitte mennä nappasi miehensä viereen ja pappi kietoi kätensä hänen vyötäsilleen. En tiedä, onko sekini

malli tullut Lapista vai Helvetistä. Jos näistä mitään sanoi, niin sai kuulla: Gunnari sanoi, ei se enään ole niin kun 50 vuotta sitten. Sanoin heille, kyllä G. pitää tietää, että tämä kristillisuus on vanhempi kun 50 vuotta vanha. Näytä Leville, niin luulen tämä on sopimaton kaikille lukea. Tämä on tuon ison joukon hommaa. Niskan joukko on vissiin minut hyljänneet. Ei E. ja D. ole käyneet pääsiäisen jälestä yhtään kertaa. He oli Minneapolissa pääsiäisenä. Kysyivät, jos minä menen. Ymmärrät hyvin, että en talvella lähde 600 mailin matkalle, ja tämmösenä sekavana aikana ollenkaan.

Sanoit, olitte Kaltimossa siellä Brolan siskojen tykönä. Toivon, Anni oli jo terve ja palveli pyhiä. Sieluni hyppäsi ilosta, kun kuulin, oli niin monta koolla yksimielisiä. Täällähän ne häät alkavat, joista joskus pisaran saa maistaa siitä parhaasta viinasta. Gunnarin joukolla on Juhannus kokoukset tässä Spearfishissä 10 mailia tästä minun paikasta. Vissiin Niskan juhannus kokoukset on Dave ja E. paikalla. En ole kuullut, kun eivät käy.

Sen ehtoollisen kanssa on niin ikävää, kun he ei osaa suomea ja se E. kieli on niin mautonta. Niinhän se Björkmanni sanoi, ei hän ymmärrä, miten voimaton tuo E. kieli on. Lähetysmiestenkin aikana se on niin kun kahta keppiä yhteen koputtaisi. Puhuin näistä Gunnarilaisista. Niskalaiset te itse näitte ja kuulitte Eeron kanssa. Nyt jätän heidät rauhaan, ja sanoisin jos osaisin, miten iloinen tämä pyhä päivä oli. Nyt on ilta 6.30. Olin siellä Hilman talolla päivällä ja nyt ajattelen sitä autuasta aikaa Helatorstaina ja Helluntaina. Sano minulta yksinäiseltä lämpimät rakkauden terveiset kaikille.

Jumalan armo vahvistakoon teidän sielunne ja henkenne voiton päällä pysymään loppuun asti, amen. Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti. Ole lastesi ja koko väkesi kanssa ijankaikkisella rakkaudella tervehditty. Vähin elämän tiellä.

Sophia

Muista minun lapsiani.

N:o 40

16.5.1978

Kallis, jalo totuuden edes auttaja väsymättä, Jumala rakas täyttäköön suusi hyvyydellänsä monen sielun autuudeksi, rakas veljeni Lauri, rakkaan perheesi kanssa, amen.

Kiitän sen kalliin kirjeesi edestä, jonka vasta sain suureksi ilokseni. Tiedät sanomatta, ja sanoilla sitä ei voi kuvailla, miltä se tuntuu hyvä sanoma täällä korvessa. Ja taas odotan siunatuista sanomia Jukkasjärvestä. Sanoit, että Lappalaiset kiitti viime vuonna. Muistin kun nämä toisen kieliset on aina olleet niin hataria, ja lähetysmiehet kulki kerran vuodessa. Aksel Uskoski tuli, hän saarnasi ja me kiitimme häntä. Niin hän sanoi, joo, jos se olisi hän joka puhuu, mutta se on vaan hänen suu, jonka kautta Jumala puhuu. Ja nyt me kaikki uskomme, että Jumala sinun suusi kautta vetää ihmisten sieluja puoleensa. Voi, jos se ääni kuuluisi minunkin lasteni ja heidän jälkeläistensä korviin. Tämä on aina ollut pimiä perukka, niin kun näit. Gunnari tukki kaikilta suun. Ei E. ja D. uskalla enään käydä minua näkemässä. Kenen viisaus se heillä on, en tiedä.

En ole kuullut, mitä nämä Amerikan Gunnarilaiset hommaa. En myöskään tiedä, kuka sinne Suomeen aikoo lähteä. Ajattelen, että nämä, jotka Johansonia seuraa, eivät voi ketään eksyttää, jos ei jo ennen eksytetyt ole. Tulithan sinä heidät tuntemaan, vaan että ovat joukon jatkona. Taitaa tämä olla liian paljon sanottu. Tämä vaan sinulle.

Lähetän tämän vähän päätöksen muistelun sinulle, että tiedät, olen saanut sinun kalliin kirjeesi. Jää Jumalan rauhaan, kallis veljeni ja uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa, ja olkaamme rohvaistut kaiken kiusausten ja murheitten keskellä. Vähin sisaresi uskossa

Sophia

Tervehdä kaikkia, jotka sinun kanssasi uskossa ovat, ja lähetä huokaus minun ja lasteni ja heidän jälkeläistensä edestä. Jumalan rauha olkoon kaikkein meidän kanssamme ijankaikkisesti.

Kun on ollut näin sateista ja pilvistä, jalkani on olleet koko kipeät.

N:o 41

10.6.78

Nuori, kallis jalo totuuden saarnaaja ja rakas veljeni Herrassa, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan ja Herramme Jesuksen armo ja rauha asukoon (tykönänne) ja hallitkoon sielunne ijankaikkisesti.

Taas tarvitsen tervehtää teitä tänä kauniina armon päivänä. Se tuntuu ijäisyyden pitkältä odottaa jonkun sanan Jumalan ihmisiltä. Anni Brola on kipeä, vaan paranemisen toivo. Kalervo on ahkerasti Jumalan työssä. Minun sieluni huutaa Jumalan tykö, että saisin vielä edes kirjeen kautta kuulla Jumalan äänen. Rakkaat, olkaa tervehditty ijankaikkisen onnen toivotuksella. Ja uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa minun ja rakkaitten omaisteni edestä monessa polvessa. Vähin sisarene Herrassa

Sophia Hill.

N:o 42

22.6.1978

Kallis nuori Siionin muurin vartia ja rakas veljeni Herrassa sinun rakkaan perheesi kanssa, Lauri K. Jumalan armo ja rauha asukoon henkenne kanssa nyt ja ijankaikkisesti, amen.

En tiedä, mitä sanoa. Tämä aika kun olen odottanut sieltä sanomia kristillisyyden juoksusta, on tuntunut niin pitkältä. Ja nyt kun sain kirjeen, ja sen lähetyksen, niin tuntui, että mykäksi tulen, kun näen, miten ihmeen paljon olet työtä tehnyt. Jumala, rakas Taivaallinen Isämme siunatkoon sinua ja täyttäköön suusi Hänen viisaudellaan Pyhän Henkensä kautta meille muutamille iloksi ja ravinnoksi tällä korven matkalla. Tietenkin annat tietää, mikä tulee olemaan hinta niillä kirjoilla American rahassa, sitte kun lähetät. Ja lähetätkö Niskan joukolle niitä. Muistat sen Charles Törmäsen, jossa olimme yötä Lake Nordenissa. Hänelle minä vaan lähetän heti, että saa nähdä, ei tämä ole mikään sala juoni, niin kun Sten Johansonilla oli. Vai ei pirulla ollut voimaa lennättää Niskoja sinne. En ole kuullut sanaakaan heistä, vaikka D. ja E. asuvat

näin likellä, ainoastaan 30 mailia väliä. Yksi vanha emäntä sanoi tämmöseen. Eipä sillä väliä.

Sydämelliset kiitokset kirjeestä, lähetyksestä ja terveisistä, ja kaikesta, kaikesta. Ne on niin suuri arvoiset tässä yksinäisyydessä, ettei kynällä eikä kielellä voi sitä ulos tuoda. Eikä numeroilla merkitä, kuinka monen kertaiset kiitokset sydän ja sielu haluaisi teille kaikille sanoa.

(23.6.78) Rakkaimmat terveiset kaikille, jotka minua muistavat ja ovat yksi meidän kanssa hengessä ja totuudessa. Sydän on niin täynnä kiitollisuutta, kun sain vähän tietää, miten kristillisyyks menee. Uskon, täällä on ympäri monta totista sielua, ainoastaan, että Jumala avaisi heidän silmät näkemään, että ei se ole valhetta, mikä totuus on. On niin paljon nuoria, jotka ei tiedä näistä Wanhinten kirjeistä mitään. Ja nyt tuo Gunnarin pimeys tuli päälle. Ja nyt kun täällä on tuo E.kieli, joka sekottaa kaikki. Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja kalliissa sovintoveressä taivaaseen asti. Jumala rakas Isä Jesuksen nimeen, antakoon teille ruumiin terveyttä ja täyttäköön suunne hyvyydellään. Rukoilkaa minun yksinäisen edestä, pyytää kelvottomin e.t.
Sophia

[pikku lappu liitteenä:]

Kallis veljeni Herrassa. Lauri. Tässä on lisää työtä sinulle. Ei vielä ole ketään näkynyt. Yksin olen istunut joulusta asti. Sen ainoastaan tiedän, mitä sinä olet kirjottanut. Tässä Spearfishissä on nyt Johanneskokoukset, saa nähdä, miten paljon kokoontuu. Sattuu enempi kun ennen. (Nämä on Gunnarilaisten kokoukset). On meillä kuitenkin Raamattuun jälkeen lupa uskoa synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Olkaamme turvatut turvattuun kanssa. Rukoilkaa edestäni lasteni kanssa, pyytää vähin elämän tiellä /Sophia/

Täällä on paljon satanut tänä keväänä. Nytkin on pilvessä. Ei näe ilman lamppua. En tiedä, koska saan tämän postiin. Huomenna on pyhä ja enkä voi kävellä sinne. Ymmärrät, että tarvitsen kyytiä, kun en tiedä mitä tämä maksaa.

N:o 43

26.7.1978

Kallis, jalo Siionin muurin vartia tänä myrskyisenä aikana, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa, ynnä kalliin Leevin, Eeron, Kalervon ja kaikkien totuuden rakastajain kanssa. Tuli vastustamaton halu tervehtää rakasta veljeä Herrassa, kun arvaan, että olet siellä sota rintamalla, vaan se on lohdutus, että on Kuningasten Kuningas Kilpenä ja keihäänä ja edellä käviä, joka lyö laumansa viholliset suunsa kaksiteräisellä miekalla. Olkaa tervehditty Herrassa. Jumalan armo ja rauha asukoon runsaasti henkenne kanssa.

Löysin taas yhden vanhinten kirjeen, jonka on kirjoittanut Isak Olsson Fors. Olin sen kätkenyt Wanhasta maasta saadun Raamattuni lehtien väliin. Siinä sanoo, että taivaan tie on niin kaita, että sitä ei pääse kulkemaan kaksi rinnan. Vaikka Gunnari oli sanonut L(ake) N(ordenisissa)

että ei se niin kaita ole, että ei sitä kulkemaan pääse. Kuitenkin Raamattu sanoo, se on niin kaita, että harvat sen löytää. Jos sen haluat, niin lähetän sen vasta kun tiedän, että olet varmaan kotona ja sitten haluan kopion siitä, nyt yksityisen. Ymmärrät, kuinka se on nyt ollut minulle suuri ilo, noita, en tiedä miksi heitä sanoisin, sanon vaan niin kun Purnu on sanonut, kyllä ymmärrät, mitä tarkoitan. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa edestäni, pyytää kelvottomin matkaystäväne Ijäiseen kotiin

Sophia Hill

Ei ole E. ja D. käyneet tervehtimässä

N:o 44

11.8.1978

Kallis Jumalan sanansaattaja ja rakas veljeni Herrassa, Lauri sinun perheesi kanssa.

En minä osaa sanoiksi pukea sitä kiitollisuutta, jonka tunnen sydämessäni sen kalliin kirjeen edestä, jonka lähetit, jota niin hartaasti odotin. Jumala se perkaa riihensä. Kyllä me Jacobin kanssa, se oli minun ensimmäinen mieheni, monesti sanoimme keskenänsä, kun William Homola saarnasi, että Atlannin rannasta Tyynen meren rantaan on niin yksimielinen kristillisuus, saarnaajat seurakunnan kanssa, aivan kuin puhdas morsian. Se oli kumma, me kun näimme toisin monien vanhojen kanssa. Lännellä oli yksi Oskari Nelsson. Hän sanoi, joko Lapin maa on tullut sokeaksi. Hän sanoi William Eriksonille: en minä tykännyt sinun kirjeestäsi, vaan minä tykkäsin sinun vaimosi kirjeestä. Oli niitä asioita silloin jo. G(unnari) se vaan siunasi kaikki paskat läjähän. Nythän se on kaikki valetta, vanhat kun on nukkuneet pois. Yksinhän minä täällä ajattelen menneitä aikoja ja teitä siellä, kuinka suloista on, kun on yksikään, joka on sama henki likellä.

Nyt minä kysyn, jos sinä lupaat tulla tänne silloin, kun Jumala on ottanut minun sieluni lepoon uskoni jälkeen ja siunaaat minun luuni hautaan. Tämä siksi, että minun lapseni saisi kuulla puhdasta Jumalan sanaa. Minä säästän kyyti rahat sinulle. Voit ostaa piletin suoraan Rapid City'n, pojat hakee sinut sieltä.

Minä olen huono äiti. En ole osannut heitä niin hoitaa, että olisivat ymmärtäneet, mistä tie menee taivaaseen. Tämä on lapsi rakas raskas asia. Lapset on pienenä kuuliaiset kun enkelit. Siitä ne hiljallensa luisuvat maailmaan ja saavat elämän kumpalin, jotka ei koskaan ole kuulleet edes eriseuraisten sotkua. Eriseuraisten lasten elämän he vaan ovat nähneet. Minun lapset on kyllä luonnon siivot, vaan niin kun kallis sielu ymmärrät, ei se piisaa autuuteen. Jää nyt hyvästi Jumalan rauhaan ja uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti.

Sano kaikille rakkaimmat terveiset, jotka on yksi sinun sielusi kanssa. Rukoilkaa puolestani anteeksi antavalla sydämellä, pyytää kelvottomin e.t.* vaeltaja.

Sophia

Terveiset lapsiltani ja I.I.I.ta.**

* elämän tien
** lasten lasten lapsilta

N:o 45

20.8.1978

Kallis, jalo elävän Jumalan palvelia ja veljeni Herrassa, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan ja Herramme Jesuksen siunaus olkoon kanssasi.

Olen saanut Kalervolta kalliin kirjeen ja 10 näitä pikku kirjoja, vaan ette kumpikaan sanoneet, mitä ne tulevat maksamaan kappale, jos joku kysyisi. Olen 6 jo lähettänyt, loppui kuoret eilen. Eino tuli ja nyt minä voin lähettää loput.

Tänään on pyhä. Yksin tässä olen. Olen lukenut moneen kertaan joitakin paikkoja ja olisi se ollut hyvä, jos olisit enempi tuntenut kristityitä täällä. En minä koskaan enkä vielääkään tiedä sitä vanhaa hapatusta, joka siellä Minneapolissa on ollut ja on. Brush Prairillä on viimeiseksi ollut vanhoja miehiä (ei saarnaajia), joilla on alkuperäinen oppi ollut puhtaana. Sinne ne kaikki hempiät pakenee, niin saarnaajat kuin sanan kuulijat. En tiedä, jos minä olen liian laillinen. Woi tätä aikaa. Mutta nämä Wanhinten kirjat, Raamattu ja postillat on suloisia. En tiedä onko Brush Prairillä elämässä yhtään vanhaa enään. Yksi vaimo, hänen mies oli kallis, vaan hän on jättänyt meidät. Hänen vaimo ei vuosiin ole enään käynyt heidän rukouksissaan. Olemme olleet kirjeenvaihdossa. Vaan hänen kädet on niin reumatismin vaivaamat, että ei hän voi enään kirjottaa. Olen hänelle kirjottanut, vaikka hän ei voi vastata. Uskottomat jotakin joskus. Aijon huomenna hänelle lähettää tämän kirjan toivossa, että hän näkee lukea. Jää nyt Jumalan rauhaan, kallis sielu, ja uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Tervehdä kaikkia totuuden rakastajia. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin elämän tien vaeltaja. Kuitenkin turvaan siihen todistukseen, jonka kuullut olen monen todistajan suusta. Jää perheesi kanssa Herramme armolliseen suojaan. Olkaa kaikki rakkaudella tervehditty.

Sophia Hill

Nyt on ilta ja menen levolle, hyvää yötä. Päivät on jo kokolailla lyhemmät. Oli ihmeen ihanan kaunis päivä. Lämmin yli 90. Kiitos kaikista kirjeistä ja lähetyksistä. (s.s.)

N:o 46

23.8.1978

Kallis jalo totuuden saarnaaja, Siionin muurin vartia ja Viinamäen aidan korjaaja ja veljeni Herrassa sinun rakkaan perheesi kanssa, Lauri K.

Tervehdän teitä Jumalan armon ja rauhan toivotuksella. Sanoit, että on pieni joukko siellä. Pienestähän se on monta kertaa alkanut tuli palaa, kun Herran Henki alkaa puhaltamaan, niin kun sanotaan: kipinästä tuli syttyy. Kuinka suuri se Johansonin lammas lauma siellä on. Olisin utelias näkemään ne lähetyks kirjeet, mitä se Johansonin joukko kirjottelee.

Minun poikani Eino on nyt lomalla. Kun hän tulee kotia, niin minä

lähetän sinulle rahaa. Jakakaa Kalervonkanssa. Sinä se kuitenkin pää olet, ja kun minä olen nähnyt sinun, niin se on niin helppo vaan sinulle lähettää. Minä lähetän paikkoihin vaan kun muistoksi, ja nyt on hyvä sana, joka haluaa, niin tietävät, mistä saavat ja mitä maksaa. Oletko lähettänyt Niskan joukolle, tai luuletko, että he on siellä ostaneet. Siellä Minneapolissa on yksi Mikael Muonio. Hän ei puhu suomea, mutta hän on oikeen ahkera kuuntelemaan ja on monesti kirjottanut minulle ja minä hänelle. Heidän pitää tulkita häälle. Jos et ole lähettänyt, niin minä kaikessa viattomuudessa lähetän hänelle. Siitä ne kaikki kuulevat, kun pitää tulkita. Hänen vaimo on Hendricksonin tyttö. Hän siis on heidän peukalon alla. Minä tunnen hänen iso-isoisän, tai olen tuntenut. Hän oli niitä ensimmäisiä American kristityitä. Minäkin olin silloin nuori. Ja nyt 10v. perästä alkaa toinen 100 v. minulle. Jääkää nyt Jumalan rauhaan, ja uskomme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa, rakkaat, puolestani. Rakkaimmat terveiset Leville, Eerolle ja kaikille, jotka totuutta rakastavat. Ole perheesi kanssa tervehditty ensin ja enin. Kiitos aivan kaulasta pitäen kirjeitten ja lähetysten edestä. Nyt odotan, mitä kaikki lähetykset on matkaan saattaneet. Täällä minä en saa keneltäkään mitään tietää. Jääkää Herran rauhaan. Vähin sisarenne uskossa

Sophia Hill

N:o 47

27.9.1978

Kallis Siionin muurin vartia ja Rakas veljeni Herrassa, Lauri sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon hanssanne nyt ja ijankaikkisesti, amen.

Niin kun viimein kirjoitin, kaaduin tässä huoneellani ja tämä jalka ei nostanut minua ylös. William on ollut siitä asti tässä minun kanssani. Olin Einon talolla kuitenkin toista viikkoa ensin, ja nyt William haluaa ottaa minut Omahaan Nebr. vähäksi aikaa. En minä ole kipeä, vähän hermot tärisi. Olen nukkunut paljon ja se on auttanut. Olen koko hyvässä voinnissa justiin nyt.

Sydämelliset kiitokset kalliista kirjeestäsi. Olin niin iloinen, kun näin, miten olette Herran työtä tehneet. Täällä Gunnarin joukko meni Calif. ja menivät jonkun sukulaisten taloon sitte iltasen jälkeen uskottomalle isännälle jotakin puhuivat. Jacob Stikinger antoi hänen rahansa sitä varten, että lähettää saarnaajat sinne, missä ei vielä kristillisyyttä ole koskaan kuultu. Ja kun G. tuli tänne, niin hän sanoi minulle, kuinka nämä täällä on käyneet lähetysmatkalla. Täytyihän minun sanoa, että minä olin siellä mukana mieheni Gustin kanssa. Ei sanonut mitään, täytyi mennä asiallensa, eikä ottanut enään sitä asiaa puhuaksensa. Ja sellaista salamyhkäistä työtä nuo Niskan joukko myös tekevät. Kävin Williamin kanssa Wileenissä. Kysyin, onko Melvin käynyt tänä kesänä täällä. Sanoivat heillä olleen kokoukset viime pyhänä ja Wyo(mingistä) olivat Sukon perhe. Sanoin, ja ette antaneet minun tietää. Evelyn sanoi ei. Pannaanko tässä kynttilä kynttilän jalkaan. Tämä on tämmöstä sekasta. Olen vähän hermostunut. En haluaisi kotiani jättää, vaan kun leikkaus tulee, eikä ole valittemisen varaa, että saisi mieleistä auttajaa, täytyy turvata lapsiin.

Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa ijankaikkisesti. Tervehdä kaikkia totuuden rakastajia, erittäin Leviä ja Eeroa. Ole itse perheesi kanssa koko sydämellä tervehditty. Olen odottanut kirjettä. Toivon, että minun viimeinen kirjeeni ei ole mennyt hukkaan. Muistakaa anteeksi antavalla sydämellä minua kelvotonta, kaikkein huonoin vaeltaja, kuitenkin Jumalan suuresta armosta olen ahkeroinut totuutta seurata. Miksi valhe saa näin suuren vallan. Teitä kaikkia ikävöiden

Sophia Hill

N:o 48

29.9.1978

Kallis Siionin muurin vartia ja rakas veljeni Herrassa, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon henkenne kanssa nyt ja ijankaikkisesti, amen.

Nyt joku sana. Olen tässä poikani Einon talolla. Sinä tiedät, kuinka olen kepin varassa monta vuotta kävellyt ja toiset lapset asuu 600 ja liki 2000 mailin päässä. Tämä Eino on ainoa turvani jälestä, kun Jumala otti Gustin pois. No E. meni lomalle. En minä ole kipeä, mutta ymmärrät, lapsi rakas, minun hermot alkoi vähän vapisemaan. En tiedä mitään muuta syytä, kaaduin lattialle ja tämä jalka ei anna nousta ylös. Mutta kuinka ihmeellinen Jumala on. Siinä istuin ja ajattelin, mitä nyt voin tehdä. Telefooni soi ja minä istun lattialla. Pudotin kepillä kuulotorven alle. Ja voit ajatella, se oli Eino, joka vastasi satojen mailien päästä. Hän soitti minun naapurille, että tulla minua auttamaan. Ei ollut monta minuttia kun tulivat. Eino kun tuli kotia, otti minut ja nyt on kaikki hyvin. Hän ja vaimonsa hoitaa kun isoa lasta. Ihmeelliset on Jumalan työt, josta ei osaa Jumalaa niin kiittää, kun tulisi.

Nyt tämä toinen asia. Lähetän sinulle rahaa niistä kirjoista ja loput sinä tarvitset kristillisyyden edes auttamiseen. Ja vielä siinä, jos niin on, että Jumala lähettää minun eläissä sieltä puhtaan lähetyksen, niin minä maksan sinun kyytisi (ja sinä tietenkin tulet). Ja jos minun sieluni ennen sitä muutetaan, niin sinä tulet ja saarnaat minun lapsille armon vuotta. (Sinähän jo lupasit.) Eino ottaa kaikesta huolen. Kaikki olkoon Jumalan kädessä, niin elämäni kuin kuolemani. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Jeesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Rukoilkaa edestäni, pyytää vähin sisarenne elämän tiellä. Tervehdä Leviä, Eeroa ja kaikkia. Ole itse kallis perheesi kanssa ensin ja enin tervehditty. Kiitos terveisten edestä. Muistelee

Sophia lasteni kanssa

N:o 49

Omahassa, Nebr.lokak.1978

Kallis, jalo Micaelin Enkeli, totuuden lähettiläs, tällä viimeisellä maailman lopun päivänä, veljeni Herrassa rakkaan perheesi kanssa, Lauri K.

Kiitän sydämestäni kalliin kirjeesi edestä. Enhän muista, olenko vastannut tai ei. Olen ollut vähän ihmeissäni, kuinka nuo Gunnarilaiset saattaa puhua. Nestori Lindberg oli siellä Spearfishissä ja minä käskin

tulla hänen minua näkemään. Hän tuli. Halusin nähdä, miten hän ottaa vastaan sen pikku kirjan, ja halusin antaa sen kirjeen, jonka Kalervo on kirjoittanut Paavo Peltoselle. Ei hän satuttanut käsiänsä niihin. Sanoi, kyllä hän on niitä nähnyt. Sain, onko Leevi näyttänyt sinulle. Hän sanoi, en ole nähnyt Leeviä, enkä halua kuulla hänestä. Sain, sinä et halua kuulla Levi Levästä. Minä olen lähettänyt hänelle tämän kirjan. Osaatko lukea ruotsia, tämä on jäljennös eli kopio tästä ruotsalaisesta kirjasta (sinä kun annoit sen minulle. Ei hän osaa ruotsia). Hän meni vähän hölmölään. Otti sen käteensä, käänteli puoleen ja toiseen, ei sanonut mitään. Sitten puhuimme vähän yhtä ja toista. Ja et arvaa. Hän sanoi sulasta suustansa, sinä valehtelet. Kysyin, sanotko, että minä valehtelen. Ei sanonut mitään. Se teki haavan sydämeeni. En tahtonut saattaa unhottaa. Sitten muistin, kuinka Jumalan Pojalle juutalaiset sanoi, sinä olet samarialainen ja sinulla on perkele. Tämä Nestorin sana on vasta vähän sen rinnalla, mitä meidän Kallis Wapahtajamme on saanut kuulla. Saamme siis olla iloiset, että saamme haavoja totuuden sanomisen tähden.

Onhan se hyvä tässä olla lasten kanssa, kun palvelevat eli passaavat. Saa vaan valmista syödä. Mutta parasta puuttuu. Kun Jumala suuresta armostaan avaisi heidän silmänsä, sitä rukoilin. Ole kallis lapsi kulta sydämellisesti tervehditty. Kyllä Jumala vielä antaa sinulle iloa työstäsi, jos se nyt on työlästä. Jää rakkaan perheesi kanssa Jumalan rauhaan, ja uskomme synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Tervehdä kaikkia totuuden rakastajia, Leviä, Eeroa, Kalervoa, norjalaisia ja suomalaisia. Olisi se ilo taas kuulla joku sana, vaikka se on liiaksi sinua vaivata. Jääkää, rakkaat, Jumalan rauhaan siinä toivossa, että kerran nähdään siinä ihanassa rauhan maassa, vähin sisaresi e.t.

Sophia

Terveisiä Williamilta.

N:o 50

6.10.1978

Jalo ja kallis Herran Jesuksen sotilas pimeyden valtoja vastaan ja rakas veljeni Herrassa, Lauri sinun perheesi kanssa.

Sydämelliset kiitokset kallista tervetulleesta kirjeestäsi. Se on täydellisesti niin kun vanhemmat kirjottaa ja sanoivat, ne on kun tuoreet öljyyn lehdet varsin tämmöiselle odottavalle. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne nyt ja ijankaikkisesti, amen.

Sanoit kirjottaneesi Niskan sisarelle Hellenille. Hän raukka on saanut kärsiä juopon miehensä tähden, vaan on kuitenkin voinut kantaa kristillisyyttä. Nyt se ei vissiin enää paljon juo. Minä säälin häntä ja toivon, että autat häntä oikialla tiellä pysymään. Kallis Vapahtajamme antakoon sinulle voimaa ja viisautta kalliissa työssä työläässä, että saisit nähdä iloa työstäsi. Sitä rukoilin Hellenille ja ennen kaikkia sinulle.

Sain ihanan, lohduttavan kirjeen Kalervolta, jossa oli Brolan sisarilta terveisiä ja Kurosilta. Wm tuli tänne näkemään minua ja haluaa viedä minut Omahaan maanantaina. Lähdemme sinne. On aikomus olla siellä vähän aikaa. Kyllä tiedät, että koti on paras, vaan kun terveys menee, niin se passinki tuntuu hyvälle.

Jääkää Jumalan rauhaan ja uskomme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoile minun ja lasteni edestä, että mekin kunniaan kostuisimme ja näkisimme selvään, mistä tie menee taivaaseen. Pyytää vähin sisaresi elämän tiellä
Sophia

Rakkaimmat terveiset Leville, Eerolle ja kaikille totuuden rakastajille. (s.s.)

[Kirjearkin toisella puolen William Mackie'n omakätinen tervehdys:]

Terveisiä, Lauri täältä Amerikasta. Jos olisimme likempänä niin voisin tuoda Äitin sinne kylään. Mutta näin se on kun on niin pitkä väli. Maanantaina lähdemme Omahan. Olemme täällä olleet kolme viikkoa ja pitää mennä kotio ja laittaa taloani talveksi kuntoon. Toivon, että Äiti kärsii siellä olla vähän aikaa.

Hän kovasti toivoo, että pääsisit täällä taasen käymään joskus taasen. Toivon onnea sinun saarna reisuille. Jumalan rauhaa
William Mackie

N:o 51

4.12.1978

Kallis, jalo totuuden todistaja ja veljeni Herrassa, Lauri sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha hallitkoon henkenne ijäisiin aikoihin, amen.

Kiitän sydämeni pohjasta sen kalliin ja lohduttavan kirjeen edestä, jonka olen saanut suureksi iloksi tässä synnin korvessa. Saa totisesti koetella kun David, syvyys pauhaa siellä ja toinen täällä. Olen ajatellut, että onko Jumala jo tuominnut tämän American, että ei puhdas Jumalan sana enään pidä saarnattaman täällä. Viime pyhänä tuli suuri toivo, jos Jumala suuressa viisauudessaan vielä avaisi tien tänne totuuden saarnaajille, niin varmaan löytyisi nuoressa väessä joku, jonka sielussa on kaipaus totuuden perään, sillä kirkko kunnat on menneet niin hajanaiseksi ja jo järjelle ymmärrettäväksi, että Raamatun totuus ei sovi heidän oppiinsa. Ja siksi tietenkin heidän pitää kirjottaa kaikki säännöt heidän mielensä jälkeen Raamatusta ruveten.

Olen nyt ollut 2 kuuta täällä. Hermoni on kokolailla tasaantunut. Olen jo vähän tehnyt käsityötä. Ovat minua passanneet ja kuljettaneet ulkona. Keskiviikkona menen kotia Belle Forcheen. Tahdon teidän kanssanne hajottaa vähäset vaatteeni aasin tamman poljettavaksi Kunnian Kuninkaan mennä Jerusalemiin. Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja maahan vuotaneessa sovintoveressä taivaaseen asti. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin elämän tiellä

Sophia H.

N:o 52

30.1.1979

Kallis jalo Siionin muurin vartia ja veljeni Herrassa, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Olkoon Jumalan armo ja rauha runsaasti

henkenne kanssa tässä suuressa sodassa lohikäärmettä vastaan, amen.

Enhän minä tiedä, mitä minä sanoisin, sillä tämä maailma näyttää niin mustalta. Olen sanonut vuosia sitten, että tämä kristillisyyks näyttää tämän E.kielisten keskellä aivan samanlaiselta kun Waltion kirkko Suomessa. Ja nyt kun kaikki suomalaiset nuoret ja vanhatkin, vaikka kuinka huonoa E.kieltä osaavat, niin sitä ne vaan haluaa tolkata. On jo vuosia, kun R(eazo) R(edinger) ei antanut s(uomeksi) tulkitakaan pyhä rukouksissa. Lähetys miehet vaan tahtoi tulkita.

Olen sanonut monesti, että Viktor Björkman ja Stokkel sanoivat, että kun suomen kieli katoaa Americasta, niin Henki sammuu. Ja sanoivat eli pyysivät (sanomaan) heidän niin sanoneen. En tiedä, osaatteko ajatella, minkälainen minun on olla, ja mitä minun pitää ajatella. Olen aivan yksin. Kuitenkin turvaan vielä Jumalaan. Hänelle ei ole mikään asia mahdoton. Se sana, kun kirjotit, että miten asiat kehittyä Americassa, on antanut toivoa, että jos olisi niin suuri armo kohdalleni, että vielä näkisin tämän maan päällä yhdenkään sielun, joka olisi kanssani yksi, ja pitäisi sen totena, mitä vanhat on saarnanneet.

Olen nyt tässä minun pienessä rauhan majassani. Nuorin poikani käy usein. Oli eilen illallakin tässä, vaikka on 30 mailia matkaa. Täällä on hyvin kylmä talvi. Nolla oli eilenkin koko päivän. Ilmapuntari näyttää vähän parempaan päin. En ole kuullut, mitä joulu kokouksissa on päätetty siellä ja täällä, eri joukoissa. Muistakaa minua paljossa puuttuvaista suurta syntistä anteeksi antavaisella sydämellä armo istuimen tykönä, että minä kerran teidän kanssanne saisin laulaa voitosta Hallelujaa. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntinne on ijankaikkisesti anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Olkaa lämpimästi kaulasta tervehditty, vaikka luonnolliset kädet ei yletykään. Kelvottomin elämän tiellä

Sophia lasteni kanssa.

Sattuu teillä on jo tämä Wanhinten kirje. Kuitenkin lähetän. Nämä on niin terveellisiä nyt, jos silloin kun ne on kirjoitettu.

N:o 53

16.3.1979

Kallis, rakas veljeni Herrassa ja väsymätön taivaan leivän jakaja, Lauri K. sinun perheesi kanssa. Etkö voi arvata, miten minä ikävöitsen äänellistä, puhdasta Jumalan sanaa kuulla. Kenelle se on sanottu: Tyydy minun armooni, amen. Kolmi yhteisen Jumalan armo ja rauha asukoon sieluissanne ijäisiin aikoihin asti, eli ijankaikkisesti, amen.

Olen lähettänyt näitä Paloniityn kirjeitä, vaan en ole saanut yhtään vastausta, enkä ole vielä kuullut mitään arvostelua. Jälestä kun N.Lindberg oli täällä, ei kukaan halua puhua minulle foonissa. Heti kun kuulevat ääneni lyövät foonin kiinni ja minä en voi mennä heitä näkemään. En ole moneen yrittänytkään. Oli se yhdessä talossa. Me näimme, että ovat kotona. Menivät piiloon, kopistimme, isäntä lähti toisesta ovesta ulos juuri kun ei olisi kuullutkaan. Avasimme oven ja huusimme, onko kukaan kotona. Emäntä tuli hartioitaan käännellen, en kuullut, mitä hän yritti sanoa. Poikani Eino, joka minun sinne vei, meni

ulos näkemään, mihin se isäntä meni. Kun tulivat sisälle, minä kysyin, mitä vasten sinä taas menit piiloon. Ei vastannut mitään. Tämä oli ennen tätä P.n. kirjettä. Lähetin R.W. Redingerille tämän kirjeen hyvin tietäen, että hän ei voi sitä lukea. Mutta jonkun pitää sen tulkita ja niin useampi saa sen kuulla. Nyt odotan, koska Gunnari tulee sen selvittämään. Jääkää rakkaat Jumalan rauhaan ja uskomme synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia H.

Tämä kaikki on vaan sinulle ikävissäni.

N:o 54

22.4.1979 (ilta)

Kallis ja rakas Siionin muurin vartia ja veljeni Herrassa, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon sielussanne ijankaikkisesti.

Kiitän sydämen pohjasta sen tervetulleen kirjeen edestä, jonka vasta sain, jota jo olin odottanut. Täältä en osaa sanoa mitään. En ole nähnyt ketään Boremannilaisia enkä Niskalaisia, sillä minä en yksin pääse liikkumaan, eikä kukaan käy minua näkemässä, siis olen täydellisesti yksin. Uskon, että Jumala on kanssani ja siksi minulla ei ole ikävä, kun tiedän, että maailmassa on vielä ihana lauma, jotka on kanssani yksi, vaikka kaukana, että ääni ei kuulu eikä käsi ylety. Tavan mukaan pitäisi Pääsiäis seurat olla Lake Nordenissa. Kirjotin ja kysyin joltakin, vaan eivät ole vastanneet. Käy nyt toteen Gunnarin oma sana, hän kun sanoi: pidätte seurat salaa ja luulette menevänne taivaaseen salaa. Ja nyt hän itse opettaa, että niin tehdä. Oli se yksi emäntä sanonut, jos Gunnari sanoo musta on valkoinen, niin hän uskoo sen.

Tässä Pääsiäisen edellä on ollut oikeen sekaset ilmat, ei ole monta aurinkoista päivää ollut, ja kun on näin luun vikoja, niin ilmat tekee kipeäksi. Olen ollut hyvin huonon vointinen. Poikani Aaro oli emäntänsä kanssa N(ew) Y(orkista) tässä. Itse saivat pitää huolen itsestään ja vielä keittää minullekin. Menivät Omahaan ja niin takasin N.Y. Eino se minusta huolen ottaa. Hän asuu likinnä, 30 mailia. Nyt justiin jaksan koko hyvin.

Oli se uni ihmeellinen, vaan niinhän sanoit, ei pitkä aika, aika se unet selittää. Onhan se iloista, että siellä Suomessa on vielä niin monessa paikassa, jotka totuutta rakastavat. Ja nyt nämä suuret sateet ja maanjäristykset, joissa menee ihmisiä kuin rakeita helvettiin, jotka ovat merkit maailman lopun edellä. Ja eivät tee parannusta, tietenkä ne, jotka kaiken tämän näkevät. Jääkää nyt lapset rakkaat Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa, ja olkaamme turvatut ja iloiset niin kuin olettekin. Rukoilkaa edestäni ja lasteni edestä. Pyytää kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia Hill

N:o 55

10.5.1979

Rakas ja kallis totuuden saarnaaja ja Weljeni, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon runsaasti henkenne

kanssa päiväinen loppuun asti, amen.

Olen hengessä ollut seuraamassa teitä siellä sotatantereella, vaikka isot on maat ja valtavat vetten paljoudet on välillä. Huokaus on Jumalan puoleen, että Hän suuresta armostaan johdattaisi jalkanne tänne kauvas sieltä pohjolan yöttömästä ihanuudesta niin hengellisesti kun luonnollisesti. Onhan siellä aivan nyt se luonnollinen kaunein aika. Ja hengellinen aurinkokin vielä kirikkaasti paistaa. Minä olen niin sokea ja ymmärtämätön, että mistä tuo ymmärrys on tullut, että ei saa kristillisyydestä puhua. Jos joku eksyy, miten hän johdatetaan takaisin, jos ei hänelle puhuta.

Nyt minä sanon sinulle minun uneni. Se oli Lake Norden, vaan en tullut tietämään, kenen talo. Siellä piti olla hautajaiset, vaan en tullut tietämään kenen. Siinä oli muutampia emäntiä ruan laitto hommissa. He oli sillä lailla, että en tullut näkemään kenenkään kasvoja. Siihen ilmestyi Nestor Lindberg ja Wilbur Koistinen. He syleili ja suutelivat toisiaan ja sitten alkoivat nauraa niin kovasti, että aivan kumartelivat. Seisoin siinä ja ajattelin. Ei Salomon Johanson, Koppana eikä Johan Humola (Wm isä) koskaan nauraneet, ja siihen minä heräsin. Aina vaan minä muistan sen, ja nyt halusin sinulle sanoa. Olisiko se hyvää tai paha ennustamassa, tai ei mitään.

Ovatko ne Boremannit siihen Paloniityn kirjeeseen tyytyväiset? Täällä en ole kuullut mitään. Muistakaa minua kelvotonta vaeltajaa teidän rukouksissanne, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia H.

Täällä on kylmä ilma, lunta tuli keskiviikkona vasten yöllä. Tästä 30 m(aillia) vuoristossa 7 tuumaa. Tässä ei niin paljon, vaan on kylmä. Jalkani on joskus koko kipeä aina pahan ilman edellä. Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen nimessä, pyhässä ja kalliissa veressä. Olkaa sydämen rakkaudella tervehditty kaikki, jotka sotarintamassa seisotte pimeyden valtaa vastassa. (S.H.)

N:o 56

2.6.1979 eli Helluntai lauantai

Kallis Jumalan mies ja veljeni Herrassa, rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon henkenne kanssa nyt ja ijankaikkisesti, amen.

Kyllä hyvin ymmärrät, miten ikävä minulla on. Olen kuitenkin iloinen tietäissäni, että on vielä maan päällä, jotka pitävät kiinni siitä alkuperäisestä opista ja muistavat minua kelvotonta, joka olen täällä aivan yksin.

No niistä kirjoista en ole perinyt yhtään maksua. Olen antanut ne ilmaiseksi, joka on voinut lukea suomea. Ainoa joka ei osaa suomea on R.Redinger. Lähetän tämän rahan, jonka voit käyttää kristillisyyden tarpeisiin. Jos Gunnarin joukko luulee, että olen eksynyt, niin näinkö niitä eksyneitä palautetaan, että kielletään puhumasta ja näkemästä.

Haaralan Johannes saarnasi: Käärme paratiisissä sanoi, ei suinkaan Jumala niin sanonut. Ja nyt se saarnaa. Ei se ole niin nuukaa. Ja eikö tämä ole kauhiaa. Käärme saarnaajan suun kautta halventaa ja kääntelee totuutta.

Jääkää rakkaat hyvästi Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Pyydän, muistakaa minua kelvotonta teidän rukouksissanne, ja kiitän niistä kalliista terveisistä Leviä, Eeroa ja kaikkia. Ole perheesi kanssa kiitetty ensin ja yhteisesti. Mutta eikö teillä ole yhtään toivoa, että Jumala lähettää tänne enään totuuden saarnaajia? Jääkää Jumalan haltuun, muistelee vähin elämän tiellä

Sophia Hill

Minun lapset on ainoat, jotka käy minua näkemässä.

N:o 57

25.6.1979

Kallis, jalo Herramme Jesuksen tunnustaja ja rakas veljeni Herrassa, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha Pyhän Hengen kautta olkoon aina kanssanne, nyt ja ijäisesti, amen.

Kiitän sydämestäni sen kalliin, tervetulleen kirjeen edestä, jonka olen saanut, ja niistä rakkaista terveisistä. Ajattelin, että te siellä saatatte olla hyvin lohdutetut, kun on tänä sekaannuksen aikana senkin verran yksimielisiä. Wapahtajahan sanoo, missä kaksi tai kolme tulee kokoon minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä. Vissiin ne monenlaiset joukkiot luulevat olevansa Esikoisten seurakuntalaisia. Muistan kun jo Jacobin eläissä isoin seurain aikana nuoret miehet oli ulkona heidän juttujansa jaarittelemassa. Kun alettiin Ehtoollista jakamaan, niin juoksu jalassa tultiin ja syrjittäin rynnättiin vaimoinsa viereen, ei ollut aikaa edes kuunnella Ehtoollis lukuja, ja kun saatiin Pyhä ateria suuhunsa, niin saman tien ulos samoihin juttuihin. Me Jacobin kanssa siitä puhuimme saarnaajille, emme vaan koskaan kuulleet saarnoissa siitä selitettävän, kuinka kallis Ehtoollinen on. Gakelessä on ollut viimeksi kirkko kuri parempi. Tässä kun suomalaiset hävisi, ei ole ollut mitään väliä. Ei me Gustin kanssa aikaan viitsinyt sinne paljon mennä. (Gunnari kun tuli) Jos näille jotakin sanoi, niin R.Redingeri heti vastasi, jaa, mutta G. sanoi, kuinka ihana kristillisuus Amerikassa on. Näitä kun muistaa, niin ei sinne tule ikävä. Mutta ne ajat, kun Matoniemi ja Salomon Johansson eli, niistä ajoista on autuaalliset muistot. On täällä vanhoja, jotka vielä sielussansa kaipaa niitä aikoja.

Tämmösinä Juhla aikoina ne vanhat hyvät ajat muistuu. Olen siitä iloinen, että minulla on nämä kalliit kirjat, ja vielä joskus sieltä saan tuoreen öljypuun lehden. Jumala Kaikkivaltias antakoon teille terveyttä ja pitkää ikää monen sielun autuudeksi. Rukoilkaa, rakkaat, minun edestäni ja lasteni aina neljänteen polveen, jotka jo on elämässä, että me autuaaksi tulisimme. Tosi on, mitä kirjoitit, kuinka tämä maailma on nyt kauhia. Ei sitä sanoilla voi täydellisesti kuvata, niin kuin se on.

N:o 58

(27.6.1979)

Kuulehan, lapsi rakas. Nämä minun valitukseni ei ole tarkoitettu muille luettavaksi, vaan sinulle. Uskon sinä ymmärrät, kun olet nähnyt olot täällä. Matkat on 100 ja 1000 mailleissa. Tässä olen Juhannukseni

viettänyt kirjaini kanssa ja kaikkia vanhoja kirjeitä.

Ilma on luonnossa kaunis. Oli jo tässä vähän kuivaa, vaan nyt kun on monena päivänä vähän satanut, on oikeen kaunista. Nyt on 27nen päivän aamu kello 8. Jääkää Jumalan rauhaan. Rakkaat terveiset kaikille, jotka minulle ovat terveisiä lähettäneet.

Mitä Leviin tulee, Jumalalle ei ole mikään mahdotonta, että hän vielä saarnaa. Kuitenkin on teillä turvana, josta kiittäkäämme taivaan ja maan Herraa Hänen viisautensa edestä. Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Kuulkaa, onko teillä yhtään toivoa, että tulette tälle puolen isoa vettä saarnaamaan. Onko se Johansson niin ne Niskat pimittänyt? En ole E. ja D.kään nähnyt kun kerran, eikä he anna minulle heidän lähetyskirjeitensä. Se oli ihme, että käskivät minua Juhannus kokouksiin. Ovat olleet monesti koolla täällä Wilenissä, vaan eivät ole minulle antaneet tietoa, ja nyt 600 mailin päähän minua kysyvät.

Sophia H.

N:o 59

Maanantaina heinäkuun 9 päivä 1979

Kallis, jalo Jumalan sanan saattaja, Lauri K. Lähetin sinulle kirjeen eilen, jos olet vielä sitä saanut. Vieläkin pyydän, jos Jumala armossaan lähettäisi sinut tänne. Minun rakas poikani Wm on R.C. sairaalassa. Hän on saanut lievän halvaus kohtauksen. Hän kysyi, kuka täällä on yksi minun kanssani. Täydyin sanoa, ei kukaan. Ja niin kun tiedät, hän tuntee sinut. Jos se armo on kohdalleni mahdollista Jumalalta, että Hän lähettää sinut tänne. Kun pääset tälle puolen vettä ja täytyy foonata, soita tällä numerolla, Eino Mackie 1-584-1345. Niin kun näet, hän on minun poika. Kun minulla on huono kuulo, hän tekee mitä sinä tarvitset.

Jää Jumalan rauhaan. Uskokaamme synnit anteeksi Kalliin Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoile puolestamme, pyytää vähin e.t.

Sophia Hill

N:o 60

Heinäk.11 päivänä 1979

Kallis Jumalan mies ja veljeni Herrassa, Lauri K. Sain justiin nyt tiedon telefoonista, että Wm voi paremmin. Sattuu huomenna tai perjantaina voi muuttaa Omahaan. Kyllä vissiin ymmärrät, mikä hätä minulle tuli. Enhän kerinnyt ajatella, että tämä matka on näin pitkä. Toivon, jos sinulla on aikaa, kirjotat jonkun sanan hänelle, että näkee sinä tiedät.

Toivon, että Jumala suuressa armossaan lähettää teitä tänne. Sitä Paloniityn kirjettä vissiin koittavat taas salata. Sattuu kuulen nyt Juhannus kokousten jälestä. Jää Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaat, rakkaat edestäni, pyytää vähin e.t. lasteni kanssa

Sophia

Kallis Siionin muurin vartia ja rakas veljeni Herrassa, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan rauhan tervehdyksellä tulen tykönnö. Halusin näyttää tämän kutsu plakaatin. Ensin meinasin vastata, en voi. Vaan ajattelin, jos te olisitte, niin lähellä, ei mikään voisi estää. Niin päätin, en vastaa mitään. Jääkää Jumalan rauhaan hyvästi siunattuna. Syntimme on anteeksi annettu Jesuksen viattomassa veressä ja pyhässä nimessä. Rukoilkaa, rakkaat, edestäni, pyytää vähin e.t.

Sophia H.

Liite: Monistettu kutsu saapua Minneapoliin Juhannuskokouksiin 24.-28.6.-79
Melvin Niskan kutsu.

N:o 61

18.7.1979

Kallis ja rakas Jumalan mies ja veljeni Herrassa, Lauri. Jumalan Rakkaan Isän armo ja rauha olkoon kanssasi ijankaikkisiin aikoihin, amen.

En minä osaa sinua kiittää tällä hetkellä. Sydämeni kiittää Jumalaa. Tuntemattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä. Illalla Eino soitti, sanoi sinun foonanneen. Hän tulee tänne. Sitte puhumme. Kiitos, kallis ihminen, haluan tämän postiin. Kirjotan sattuu pitkän kirjeen R.Redingeristä. Jää Jumalan rauhaan. Uskomme synnit anteeksi J.n. ja w. Terveiset rakkaat, vähin sisaresi

Sophia H.

N:o 62

21.7.1979

Kallis, jalo Jesuksen Kristuksen sotilas, Lauri. Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä tulen tykösi sinun rakkaan perheesi kanssa, amen.

Sanoin kirjotan pitkän kirjeen sinulle. Tässä on sisälle pito koko puheesta ja se ei ole pitkä. Kaikki Wanhinten kirjeet on niin kun oljen korsi, josta hukkuva luulee turvan löytävänsä. Mutta Gunnarin sana on totuus.

Viime pyhänä, vissiin se oli 15.p, foonasin rukoushuoneelle, se on 10 mailia tästä. Siellä on yksi perhe suomalainen, Koski. Pyysin puhutella emäntää ja pyysin, jos he tulisi Reazon kanssa käymään täällä. Minulla olisi hyvin tärkeää asiaa. He tulivat. Sanoin, on pitkä aika, kun olet käynyt. Hän vastasi, joo, siksi kun olet eronnut. Kysyin mistä olen eronnut. Hän sanoi kirkosta. Sanoin, en ole eronnut, pidän vielä kiinni alkuperäisestä opista. Tuossa pöydällä on ne Wanhinten kirjat, kun olin Omahassa, panetin niihin kovat kannet. Sanoin, tuossa on Wanhinten kirjoja. Hän niin urhoollisesti alkoi selittää, ne on yhtä kun hukkuva turvaa oljen korteenkin ja luulee pelastuvansa. Kysyin Mrs.Koskelta ymmärsinkö oikeen, onko se näin, mitä hän puhui, joo, niin hän sanoi.

Vissiin puhuimme lisää. Sanoin, kullä minä muistan ne syntymäpäivä ristiäiset eli siunaajaiset Lake Nordenissa. Se oli R(eazon) syntymäpäivä. Istuimme ruokahuoneessa R. ja emäntä, toisessa päässä Gunnari ja Larsson, Gust ja minä ja joitakin muita, ei paljon. (Ei syöty). Joukko vaimoja meni keittiöön, alkoivat laulaa Iloista syntymäpäivää, iloista s.p. sinulle rakas Reazo, ja sitte toivat palan kaakkua, siinä pieni sytytetty kynttilä päällä. Sanoin Larssonille ja sen kuuli Gunnariakin. No nyt te näitte ja kuulitte, ettekä puhuneet kumpikaan mitään. Larsson sanoi, ei he ymmärtäneet, mitä se oli. G. ei sanonut mitään. R. ensin nauratti. Puhuimme vähän lisää. Reazon meni vihan perkele ja lähtivät, pyysin, älä vielä mene, enhän ole vielä sanonut, miksi sinut tänne käskin. Hän pyörsi, että sain kysyä, onko hän saanut sen Paloniityn kirjeen. Sanoi, joo, mutta se oli suomea ja hän näytti sen saarnaajille. He sanoi, et sinä sitä tarvitse, heitä menemään. Sanoin, minä luulin, että annat Koskien sen lukea, niin he tulkitsee sen sinulle. Silloin he lähti mennessään huusi Gud pai. Olisin halunnut tietää enempi heidän hommiensa, mutta ne meni.

Nämä Kosket kerran sanoi, kun Gusti mieheni vielä eli, mihin me sitte menemme. Se oli jälestä kun olimme lukeneet saarnan Kirkkopostillasta. Ei me vielä silloin tienneet, että siellä Lapissa oli tullut mitään vastuksia. Me vaan luulimme, että täällä vaan nuo toista kieltä puhuvaiset ottaa kaikenlaisia lupia. Gunnari oli meidän kanssa niin kun enkeli. En tiedä, mitä sanoisin. Ensin on niin paljon sanomista. Ja nyt tuo Wm sairaus. Hän on parempi. Foonasin hänelle vasta. Oli ääni paljon selvinnyt. Nyt on pyhä aamu, kello 6, menen vielä levolle. Heräsin, muistin, että olette lähtemässä rukouksiin, join kuuman postoni kupin, ja kirjotan jonkun sanan. Posti ottaa tämän vasta maanantaina.

(Pyhänä kl.3 iltapäivä.) Tämä sana vaan muistuu mieleeni, kun ensimmäiset vanhimmat sanoi, Voi pimeyttä, Voi pimeyttä American maalla. Jos silloin niin monin kerroin nyt. Monesti kun istun ja luen ja kirjotan tässä, tuntuu, että istutte tuossa sohvalla. Pitää katsoa toisenkin kerran ja tyhjä se on. Arvaan teidän sielun silmä näkee minun yksinäisyyteni. Tulee niin lämmin ja hyvä tunne. Ei tämä ole houraamista, vaikka satakymmenes vuosi on menossa, siis yli 9 kymmenen. En vielä ole lakannut toivomasta ja rukoilemasta, että saisin kuulla äänellistä puhdasta saarnaa. Uskon vielä, että tuntemattomat ovat Hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä. Ei taida olla nykyaikaisista kristityistä apua kokousten laittamiseen. Mutta minun mieheni sanoi, kyllä tässä meidän huoneessa voi pitää kokousta, kun vaan saisimme saarnaajan. Jos hän olisi elämässä. Kyllä minun poika ja miniä antaa ruokaa saarnaajille. En tiedä, moniko uskaltaisi tulla kuulemaan. En ole kerinnyt kirjottaa vielä. Ja Lännellä minun ystäväni ovat päässeet paratiisiin. Ne kaksi Anderson ja Tuominen jos eläisi, silloin olisi tie auki sinne. Olen ajatellut, että taitaisi käydä kun Raattamaalle, ottaa eväslaukku ja mennä. On yksi, jolle koitan vielä kirjottaa, jos hän sattuisi vastaamaan. Tuo Niskan joukko se pilasi kaikki. Se on pienestä vissiin alettava, kun sinapin siemenestä, jos Jumalalla on täällä valituita vielä ennen kun loppu tulee. On tässä sinulla ymmärtämistä, jos ollenkaan käsität.

Jää nyt Jumalan rauhaan rakkaitten kanssa omaistesesi ja kaiken seurakunnan kanssa. Uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen pyhässä

nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa minun kelvottoman ja lasteni edestä, pyytää vähin e.t.

Sophia Hill

N:o 63

8.8.1979

Kallis Siionin muurin vartia, Lauri K. sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon sielussanne päivän loppuun, amen.

Olen ottanut muutampia kopioita siitä kirjeestä, minkä vastasitte siihen minun pyyntöni tulla tänne. Ajattelen lähettää joillekin, että tietävät, että ette tule tänne salaa. Jos se on mahdollista, että Jumala teidät lähettää suuresta armostaan. Vissiin minä kirjotin sinulle, miten kävi R.Redingerin kanssa, kun hän tuli tänne 2 viikkoa aikaa. Nyt viime pyhänä pyysin D. ja E.Wileniä tänne. He tulivat. Puhuimme. D. ylisti S.Johansonia. Kysyin, jos he menee jouluksi Lappiin. He sanoivat, se maksaa paljon. Sitten kysyin, jos Lauri ja Eero tulee syksyllä tänne, tuletteko tervehtimään. Niin minä sen ymmärsin, että he lupasi tulla. Mutta D. alkoi saarnata voiman väestä, millainen sinä olet. En tietenkään sanonut paljon. Ainoastaan sanoin, semmonen luikki, kun Sten Johanson on ei saata olla Jumalan lähetti. Paljon D. sanoi, vaan se on paha, minä en niin paljon ymmärrä E.kieltä. Nyt toivon, jos jollakin sanalla vastaat heti, onko tämä oikeen, että lähetän näitä kirjeitä, josta jo sanoin. Olen ajatellut, että jos en saisi auttajaa keittämään, niin syömme sanvetsia ja nyt saa kaikenlaista ruokaa valmiina ostaa. Eipä te tänne ainoastaan rapamahaa täyttämään tulekaan. Ja minun pojan Einon emäntä varmaan auttaa. Odotan, mitä vanha Niska arvelee, kun saa kuulla minun toivoni. He kokoontuu täällä ensi kuun ensimmäisinä päivinä. Kysyivät jos tulen. Enhän voi paljon luvata. Se on miten jaksan. Vissiin menen, jos voin. Tämä on raskasta aikaa, rakkaat, minulle. Ei ole neuvon antajaa. Olkoon kaikki Jumalan hallussa. Rakkaimmat terveiset kaikille, jotka minua muistavat. Uskomme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaat rakkaat minun ja lasteni puolesta, pyytää vähin elämän tiellä
Sophia H.

N:o 64

29.8.1979

Kallis, rakas veljeni, Lauri K. rakkaan perheesi kanssa. Jumalan Kolmiyhteisen armo ja rauha lisääntyköön teille nyt ja elämän iltaan asti.

Olen niin sanomattoman iloinen siitä sanastasi, että on edes aikomus tulla tänne. Taivaallinen Kaikkivaltias antakoon teille voimaa ja viisautta taistella pimeyden valtoja vastaan. Onhan se kirjoitettu: Totuus maan perii. Ja sitä minä haluan tietää, pitääkö täältä lähettää pilette vai saatteko te siellä ostaa saarnaajan halvennettu pilette. Ja jos ilmalaiva antaa mitään halvennusta saarnaajille. Vielä pyydän, älkää tuoko ketään vaimoja. Kyllä selitän, kun nähdään. Saa nyt nähdä, minkä pyryn piru nostaa, kun saa kuulla, että sieltä tulee joku, vaan ei Gunnari. Tiedän, että sinä tiedät, kuinka vaan minäkin haluaisin tietää. Olen jo hengessä elänyt monta vuotta autuaallista hetkeä ja ajatellut, että olette täällä, vaan koska ei näy, niin taas tulee ikävä.

Niskain pitäisi tulla tänne työmiehen päivänä. Saa nähdä, antavatko minun tietää. Menisin kyllä heitä näkemään. Olen kirjottanut Lake Nordeniin, vaan se on minun ymmärrykseni jälkeen G. käsky, ei vastata. Sillä kirjoitettu on: Taivaassa ollaan ääneti joku hetki. Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan ja uskomme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja kalliissa sovinto veressä. Rukoilkaa rakkaat edestämme, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia H.

Nyt näen sieltä tulee niin kun Niku ja Kuoksu ennen, ja jos täällä on autuaaksi tulevia, niin ei tämä reisu ole viimeinen. (s.s.) jos maailma koossa pysyy.

N:o 65

Syyskuu 1979

Kallis Siionin muurin vartia, veljeni Herrassa, Lauri K. rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon ja hallitkoon sydämissänne nyt ja päivän loppuun asti.

Sydämeistä kiitän kirjeestä, jossa olis se ilosanoma, että Jumala lähettää teidät tänne, koska hänen aika tulee. Tämä yksi asia, jonka tahdon sanoa, ettehan aijo ottaa yhtään vaimo ihmistä kanssanne. Uskon vielä, jos Johansonin emäntää eikä niitä tyttöjä olisi ollut, olisi jäänyt paremmat jäljet. En tiedä, tämä kaikki on Jumalan asia. Vissiin se totuus pitää niin monen koettelemuksen läpi käydä.

Sinne lännelle menosta en osaa sanoa mitään, sillä ne totiset sielut on menneet. Viimeinen oli Kalla Anderson. Hän sanoi. Voi, voi, tuommoset saarnaajat kun Walter Ek, ottaa Raamatusta tekstin ja sitte selittää aivan väärin. Voi, voi. Mutta tänne tähän asti toivon. Ettehan te voi ymmärtää, ennen kun näette. Ei Jumala ketään tukasta taivaaseen vie, jos haluavat tuommosen luikin perässä mennä kun G. ja S. ovat. Olen muistellut, kuinka puhtaasti I. Kuoksu ja I. Niku tulivat Suomeen. Kaksi saarnaajaa meni heitä vastaan asemalle. Meitä meni koko joukko, mutta me seisoiimme syrjässä. Ei he meitä nähneet, ja kun näimme, että matkalaukkuja kannettiin ja pantiin umpinaiseen vosikkaan, niin lähdimme juoksemaan kortteri talolle. Kun pääsimme sinne, ei siellä tarvittu virsi kirjoja. Se oli yhtä surinaa.

Olimme G. kanssa lännellä, kun G. ja L. tulivat, niin meni paljot vastaan ilmalaiva asemalle virsikirja kädessä veisaamaan. Sanoin G. ei ennen tarvittu virsikirjoja, kun saarnaajat tuli. Oli lauluja omasta takaa. Minä kun olen näin vanha ja haluaisin, että minun lapseni näkisi ja kuulisi puhdasta oppia, sitä mitä olemme heille koittaneet opettaa. Sydämeni on niin iloinen, että en tiedä, mitä sanoa. Tuntuu, onko tämä totta, että saan nähdä Jumalan lähettäviä näillä kuolevaisilla silmillä. Kaikki nyt on Jumalan kädessä, kuinka suuren armon hän osottaa minulle. Joku kysyi, kuinka monta sieltä tulee, sanoin kaksi. Huomasin heti, enhän tiennyt, mitä te olette ajatelleet, vaan jätin sen niin. Yksin se on Raattamaakin lähtenyt kylvämään.

Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa, rakkaat minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin vaeltaja

Siellä Brush Prairie asuu yksi Melvinin tyttö, ja hän on aina tullut tänne kokouksiin. Jos siis Niskat tulee teitä näkemään, niin he tietää enempi.

N:o 66

Syysk.3 p 1979

Kallis, rakas totuuden saarnaaja, Lauri K. rakkaan perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon henkenne kanssa elämän iltaan asti.

No nyt olin lauvantaina Niskalaisten rukouksissa Wilenissä. Dave haki. Ralf N. saarnasi, ja on paha sanoa, minä en ymmärtänyt mitään hänen puheestaan leivisköistä, ja paljon hän puhui. Jälestä D.sanoi, tänään saarnattiin, mutta mistä. On ikävä, en senverran että voisin kertoa. Ei hän ottanut tekstiä. Tietenkin se oli aivan minua varten. Kun menimme yläkertaan, he alkoi puhua Laurista. Kuuntelin ja sitte sanoin, Eero ja Lauri tulee ensi kuussa tänne. Kukaan ei sanonut mitään. Sitte vähän päästä nuori Melvin kysyi, mikä päivä. Tieten en voinut sanoa, kun en tiennyt. Kaksi viikkoa aikaa kun D. kävi, kysyin jos L.ja E. tulevat tänä syksynä, tulevatko he tervehtimään. Muistan, he ei sanoneet mitään. Menivät yksi toisen jälestä alakertaan lepäämään ja D. ja vanhempi Melvin toi minun kotia. Eivät halunneet istua, eivätkä halunneet minua toisena päivänä. En puhunut Stenistä eikä hetkään. Kun tulette, uskon muistatte mitä on kirjoitettu. Olkaat viekkaat kun käärmeet ja vakaat kun kyyhkysset. Oo, minun sydämeni janoo nähdä Jumalan lähettiläitä. Ja aina tulee mieleeni, Tuntemattomat ovat Hänen (Korkeimman) tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä.

Tämä on minun toivoni, kun tulette. Jos Wm ei pysty tulemaan tänne, Eino emäntänsä kanssa vie teidät Omahaan. Te pidätte rukoukset Williamin talolla. Sinne tulee Wm poika ja minun poikani poika, everstiluutnantti W.A.J Macki perheittensä kanssa. Kun tulette takasin, sitte tässä kokoonnutaan. Minä ruokin ja juotan teidät. Jos joku tulee kuulemaan, tässä on monta ruokalaa ja turistipaikkoja, jossa voivat nukkua. Sitte jos siemen itää, ei ole puutetta isommista kokouksista. Kaikki on Jumalan kädessä.

Viime kirjeessä kirjoitin siitä piletin ostosta. (Sinä tiedät enempi kun minä, vaan tulet. Ei Jumala ole köyhä, ole varma. Ei vaimoja tällä kertaa). Jääkää Jumalan haltuun. Uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa edestämme, pyytää vähin e.t.

Sophia Hill

N:o 67

18.10.1979

Kalliit Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero, ja rakkaat veljeni Herrassa. Kuinka minun köyhä sieluni on ollut seuraamassa teitä rukouksissa Jumalan ja Herramme Jesuksen tykö, että te jaksatte kaikki kestää ilolla, mitä vastaan tulee. Olen odottanut, miten Nestori teidät vastaan otti. Tämä matka on niin pitkä, ja kun on kaikenlaiset lakot, niin

postin kulku on hidasta.

Ajattelen, että kun pääsette sinne kotia rauhan majaan, niin sieltä jonkun sanan lähetätte minulle. Olen tässä ajatellut, että eihän Jumalan Pojalla ollut majaa, kun syntyi tänne kurjaan maailmaan, niin kuinka sitä nyt voisi toivoa. Kuitenkin toivon, että sieltä vielä löytyy joku totinen sielu. Jääkää Jumalan rauhaan ja uskomme kaikki synnit ja puuttuvaisuudet anteeksi Pyhän nimen ja veren voiman kautta. Vähin elämän tiellä
Sophia

Ajattelen niitä, jotka sieltä teidät on tänne lähettäneet, kuinka he ovat iloiset, niin kun Betlehemin enkelit ja veisaavat: Kunnia olkoon Jumalalle Korkeudessa ja maassa rauha, ihmisille hyvä tahto.

Kiitokset teille kaikille tästä suuresta armosta. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä, rakkaat. William ei voi vielä kirjoittaa. Hän lähti kotia Omahaan lauvantai aamulla. Piti mennä tohtorin syyniin maanantai aamuna, pääsi kotia pyhänä neljän ajoissa. (s.s.)

N:o 68

21.10.1979

Kalliit Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero ja veljeni Herrassa. Tervehdän teitä Jumalan armon ja rauhan toivotuksella hetkenä, jolloin ajattelen teidän olevan siellä Brush Prairien kirkolla eli rukous huoneella.

Sain teidän kalliin kirjeen, josta sydämellisesti kiitos. Se ei ollut mitään outoa minulle. Pelkäsin pahempaa. Toivon, että annatte minun tietää, jos saitte minun kirjeeni ja mitä tapahtui tänään.

Muistat, kun menimme Lake Nordeniin toivossa saada sieltä lisää Wanhinten kirjeitä. Se Mrs. Kangas on saarnaaja Liimatan tytär. Ja kun hän ei ollut kotona. Hän miehensä kanssa on kauvan moittineet meidän kanssa, mihin kristillisyyden opetus on menossa, mutta eivät ole rohjenneet mieltänsä antaa julki. Siksi olen aina joskus heille kirjottanut ja sanonut, että minä vaan kirjotan, vaikka tiedän, että ette vastaa. Nyt muistatte, että sanoin. Olen hänelle tai heille kirjottanut ja lähettänyt sen Isak Nikun kirjeen (1926) jossa hän kirjottaa siitä Temppelein avaamisesta j.n.e. Toivossa että hän jotain vastaa. Jo nyt sain kirjeen ja lähetti sen Nikun kirjeen takasin, kun pyysin. Oli tietenkin utelias tietämään, jos oli paljon vieraita, ja kenen tykö te menitte Brush Prairillä. Vastasin hänelle ja sanoin, minä en kirjota mitään niistä kalliista saarnaajista ennen kuin he pääsevät kotia ja kirjottavat minulle. Sattuu lähetän hänen kirjeen sinulle, vaikka hän varottaa, että ei sanoa kellekään, että hän on minulle kirjottanut. Vielä uskon, että on monta semmosta sattuu sielläkin, ja ehkä täällä monta. Mutta kuka ottaa semmosen (mustan) nimen.

Toivon, että ne Kaartot uskalsi ottaa teidät sisälle. Ajattelin, kun siellä asuu Melvinin yksi tyttö, että Evlen on heti soittanut sisarelleen, kuinka vaaralliset sudet sinne tulee. Ja siitä olen varma, että R.R. on soittanut Humolalle, kuinka urhoollisesti hän teki teille. Ei antanut teidän saarnata huoneessa, johon olemme monta tuhatta antaneet.

Jääkää kalliit, rakkaat Jumalan rauhaan, ja uskomme synnit anteeksi Herramme Kristuksen nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti. Eihän Jumalan pojalla ollut siaan maja talossa, kuinka

N:o 69

23.10.1979 aamu klo 25 yli 4

Kalliit Herran Sepaotin enkelit, Lauri ja Eero ja veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha täyttäköön sydämenne, ja Hänen hyvät enkelinsä varjelkoon teitä matkalla omaistenne luo.

En tiedä lähdettekö aamulla vai illalla, usein lähtevät illalla. Heräsin ja ikävä täytti sydämen. Nousin ja join lämmintä pouteri kahvia. Ei vielä haluttanut mennä takasin nukkumaan.

Muistatte, että nukun paljon, vaan en nyt, on koko sielu rukousten kanssa siellä teidän matkassa.

Ajattelen niitä semmosia raukkoja, jotka eivät uskalla tunnustaa totuutta, että minkä tähden. Eihän Jumalan silmiä kukaan voi peittää, vaikka jää näin yksin kun minä. Ette voi ymmärtää, minkälainen tunne minulla on. Te kun saatte olla toistenne turvissa näkyväisesti ja minä kuitenkin hengessä. Olen iloinen, kun muistan. Wanhemmat kirjottaa, onhan teillä käsi, että kirjottaa, että kuulette toistenne äänen. Siis ääni on kirjoituksessa, ja niin ollen on ääni, kun lukee näitä kalliita saarnoja, joissa ei ole järjen sotkua ja en ole aivan yksin, ja vaikka olette niin kaukana, kuitenkin kun kirjoitatte, olette likempänä kun osaatte arvata.

Jääkää Jumalan rauhaan. Sydämen rakkaitten terveisten kanssa, niitten sieluin kanssa, jotka teidät tänne lähetti. En osaa Jumalaa niin kiittää, kun tulisi, että saatan kirjottaa. Se rakas Kalle Andersonin emäntä, niin kun olen ennen sanonut, he oli viimeset Brush Prairillä jotka oli ystäviämme. Hän ei enään saattanut kirjottaa. Oli reumatismi niin pahasti käsissä. Se nuorempi väki on Gunnari sokaissut.

Sanon hyvästi näitten sanain kanssa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa minun ja lasteni ja lasten lasten edestä, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia H.

Jaa, menen vielä lepäämään, kuka tiesi olette jo kaukana, kun herään. Jumalan siunaus ja rauha olkoon kanssanne. (s.s.)

N:o 70

Lokak.1979

Kalliit jalot Siionin muurin vartiat, Lauri ja Eero. Tervehdän teitä Jumalan armon ja rauhan toivotuksella. Waan joku sana. Odotan tässä Einoa tulevaksi. Sitten menemme toimittamaan asioitani ja lähetän sinulle sen rahan niistä Huutavan Äänistä. Olen jo lukenut sen moneen kertaan. Lähetin sille Everstillle myös. Hän on luvannut varmaan lukea. Toivoi pääsevänsä kesällä tulla kylään.

Jo Eino tuli ja nyt menemme ja olemme yötä minun pikku majassani. Jos muistat, olen tässä hoitolassa vielä. Kiitän täydestä sydäimestä sinun ja kaikkien kristittyin terveisistä ja sen sydäntä liikuttavan kirjeen edestä. Nyt olemme tässä kotona ja olen iloinen, kun

tiedän, että toisella puolen Atlannin ontosi kristityitä, jotka minua muistavat ja ovat luvanneet rukoilla puolestani ja niitten turvissa menen ilolla poikani kanssa nukkumaan uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Jesuksen pyhän nimen ja veren kautta. Jääkää kolmiyhteisen Jumalan haltuun, merkitsee vähin elämän tiellä

Sophia Hill

N:o 71

30.10.1979 aamuna

Kalliit totuuden saarnaajat, Lauri ja Eero, minun veljeni Herrassa. Jumalan armon ja rauhan tervehdyksen kanssa tulen luoksenne tänä pilvisenä aamuna.

Olen monta päivää ollut tässä vanhan aikasessa yskässä. Kahtena yönä olen jo saanut nukkua keski yön. Nyt on jo parempi.

Enpä malta olla lähettämättä tätä kirjettäni, jonka lähetin 13.p. vaan eivät toimittaneet perille.

Se meni niin kun meni. Kuitenkin olen iloinen, että pojat käsitti rakkauden teihin. On hyvä, että silmillänne näitte, minkälaisen jäljen se on jättänyt, kun taivaan tie ei ole niin ahdas, että ei kulkemaan pääse. Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen nimessä ja veressä.

Odotan aivan tyytyväisenä lisää, jonka lupasitte. Olen niin iloinen, kun eivät ole voineet Ida sisarta peljättää, että uskalsi avata teille ovensa. Minulle ei kukaan uskalla kirjottaa, vaikka mitä kuuluisi jälestä päin. Ei edes Dave ja Evelyn. Pitää vielä joskus yskiä.

Herramme rauha olkoon kanssanne, toivottaa Sophia lasteni kanssa.

N:o 72

ilta 8.11.1979

Kalliit, jalot totuuden tunnustajat, Lauri ja Eero. Jumalan armo ja rauha asukoon henkenne kanssa elämänne iltaan asti.

Olen vielä yskässä, mutta paremmin kuitenkin jaksan. En malta olla sanomatta. Täällä oli ollut lähetysmiehet, joitten matkassa R.R. ja muut oli menneet sinne Wyo(mingiin). Ei he minulle ilmoita mitään heidän toimistansa. Sillä lailla he korjaa eksyneitä. Pitävät salaa kokouksiansa ja luulevat menevänsä salaa taivaaseen. Arvaan, että Simonson ja Stuart olivat foonanneet B.P. että olla varovaiset, kun sudet tulevat. Se on yksi E.kielinen Hoffman, joka käy minun lämmitys uuniani tarkastamassa. Kysyin, etkö pelkää, että joudut helvettiin, kun käyt meillä. (Nauroi). Häneltä kuulin niistä lähetysmiehistä. Jääkää, rakkaat Jumalan rauhaan. Ja uskomme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa minun kelvottoman ja lasteni edestä, pyytää vähin e.t.

Sophia

Rakkaat terveiset kaikille totuuden rakastajille. (s.s.)

17.11.1979

Kalliit Herran Sebaotin kyyhkysset, Lauri ja Eero. Jumalan ja meidän Herramme Jesuksen armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa.

Sydämeni syvyydestä kiitän kirjeesi edestä, jota niin hartaasti odotin ja toivoin, että Jumala kuljettaisi teidät onnellisesti omaistenne luokse. Eino lisäsi vielä hätääni, sanoi nyt on jo niin ja niin monta päivää. Ajattelin kirjotan vaimosi nimellä, vaan pelkäsin säikytän häntä. Yöllä joku sanoi minulle, onhan sinulla Kalervon osoite. Päätin odotan vielä tämän päivän ja kirjotan huomiseen postiin. Ja se iloinen kirje tuli, että en tarvinnut ketään säikyttää. Kiitos tuhannesti Taivaan Jumalalle, että on taas kaikki hyvin ruumiin ja sielun puolesta teillä, pienet rakkaat rauhan kyyhkysset. Ja nyt sanon, jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme ja puutoksemme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin vaeltaja e.t.

Sophia

Odotamme, mitä suurelta joukolta alkaa kuulumaan. Eiväthän ne minulle mitään sano, kun ei he minua halua nähdä. Haluaisin 6 kappaletta niitä uusia virsi kirjoja.

22.11.1979

Kalliit Herramme Jesuksen jalot sotilaat, Lauri ja Eero ja veljeni rakkaat Herrassa.

Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä tulen teitä tervehtimään tänä iltana. Kiitän sydämestä syvästä kirjeitten edestä, joita olet lähettänyt minulle ja meille. Tuntuu niin suloisen lämpimältä, kun Jumala vielä antaa sen suuren armon, että elävän Jumalan puhdas sana jälleen alkaa valkenemaan. On enempi kun järki voi ymmärtää, miten pirulle sallitaan niin suuri voima, että hän voi ihmisen niin pimittää. Ajattelen se on kateuden ja kunnian piru, joka niin ihmisen pimittää.

Nyt sanon teille, minun William on ollut hyvin kipeä. Tohtori oli sanonut, se on viissiin ollut uuden aikasta nyymooniaa eli keuhko kuumetta, vaan siinä vissiin ei ole kuumetta. Ei lapset minulle selitä eikä he sanoneet mitään, ennenkö hän alkoi olla parempi. Nyt justiin se sota herra Wm foonasi. Hän on niin parempi, että jos hyvin menee, niin 10 päivän päästä sattuu pääsee kotia. Se oli niin hirviä uutinen. Huusin suurella äänellä tässä pienessä kodissani Jumalan tykö. Eino sanoi: Äiti, te tiedätte, että me kaikki rukoilemme, että Jumala ei ottaisi hänen sieluansa vielä pois. Hän on koko minun perheeni sydän. Sattuu huomasi. On yksi asia, jonka tiedät, mitä pyydän Jumalalta, että hän saisi elävän uskon. Minä olen kelvoton äiti. Oi Jumalani, armahda minua viheliäistä. Jaksatteko te kyyhkysset antaa minulle anteeksi kaikki minun puuttuvaisuuteni. Kuitenkin nyt tällä hetkellä kiitän Jumalaa Jesuksen nimeen, että Hän kuulee meidän köyhäin rukouksemme ja antaa hänelle

vielä armon aikaa. Otti päähäni ja silmiini, että aivan vilisi, jos minä pidin kiinni tai auki. Lepäsin monta tuntia ja nyt on hyvin. Kohta menen nukkumaan ja toivon silmäni alkaa asettumaan.

Se sota Herra Wm käski kiittää, kun olet muistanut häntä kirjoituksella kauniilla. Taivaan ja maan Herra antakoon teille voimaa ja viisautta, että jaksatte pysyväiset olla sodassa suuressa.

Ei minua kukaan halua nähdä. Rukoilkaa rakkaat minun ja lasteni puolesta, ja uskomme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Jumalan rauha olkoon kanssanne.

Sophia

Kuinka se olisi suloista, jos eino ja Wm A.J tulisivat sinne uudeksi vuodeksi teidän juhliinne ja meidän juhliin. Kelvottomin e.t.

N:o 75

29.11.1979

Jalot, kalliit totuuden saarnaajat ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero. Jumalan armo lisääntykoon teille runsaan viisauden kanssa Pyhässä Hengessä.

Kiitän tämän kauniin virsikirjan edestä, jonka lähetit. Vissiin et vielä saanut minun kirjettä, jossa pyysin saada 6 kp. On niillä Boremannilaisilla puheen aihetta. Saa nähdä, mitä se G. nyt alkaa saarnaamaan.

Sydämestäni toivon, että jokukaan sen Kullan joukosta tulisi sinne Uuden vuoden kokouksiin. Kaikki menee niin kun se on Jumalan tahto ja tyydymme siihen.

Minä olen nukkunut melkein tämän päivän. Se kun olen syömässä käynyt. Yskää on ollut, ei enään tarvitse yskiä, olen vaan väsynyt.

Täällä on kylmä nollassa (0). Tässä ei ole lunta. Vuoristossa on Leadistä ylöspäin, suksilla laskettelevat. Muistakaa rakkaat minua ja lapsiamme teidän rukouksissanne. Sillä Wanhurskasten rukous paljon auttaa, koska se totinen on.

Kirjotin Ida S. Adamsin sisaren tytölle Lake Nordeniin, kun hän kerran kysyi, kuka Brush Prairiellä ottaa vastaan nämä nuoret saarnaajat (tai otti). Kirjotin he meni rukoushuoneelle ja sitte mitä tapahtui ja sanoin, mitä viimeisenä päivänä tuomari sanoo, olin outo, ettekä ottaneet huoneeseen (j.n.e.p.) ja kutka otti huoneeseensa ja syöttivät ja juottivat ja halusivat puhua autuuden korkeista asioista. Ja että te kävitte tervehtimässä hänen äitinsä sisarta I.A. ja jättivät hyvästi toivossa tervehdellä ijankaikkisissa suurissa häissä.

Kl. on 7. alan hankkimaan mennä nukkumaan. On pitkältä pimiää. Uskokaamme syntimme ja puuttuvaisuutemme anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Jääkää Jumalan rauhaan. Olkaa rakkaudella tervehditty lasteni kanssa. Kuka tietää, jos piankin tulette takasin tänne. Tunte mattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä.

Sophia toivossa

N:o 76

9.12.1979

Kallis Herramme totuuden sanan saattaja, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Jumalan Isän ja Jesuksen armo ja rauha olkoon ja levätköön sieluissanne nyt ja ijäisiin aikoihin asti.

Minulla on niin sanomattoman ikävä sielussani. Otan ja taas otan näitä sinun ja Kalervon kirjeitä. Rakas Anni B. ei enään jaksa kirjoittaa.

Viktor Björkman sen jo sanoi vuosia sitten, kuinka täällä käy, kun suomen kieli katoaa kristillisyydestä. Enhän sitä aavistanut, että se on näin likellä. Oskari Nelson, joka on siellä kasvanut ja on liki sukua J.Hendricksonille sanoi monta vuotta sitten Wm Eriksonille, että hän ei tykkää sinun kirjeestäsi vaan sinun vaimosi kirjeistä hän tykkää. Kaikki ne vanhat on menneet. Jumala rakas Isä Herramme Jesuksen ansion tähden antakoon teille viisautta ja voimaa sotimaan pimeyden valtoja vastaan.

Jääkää, kalliit sielut, hyvästi Jumalan rauhaan ja uskomme kaikki syntimme anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaat, ystävieni, minun ja lasteni puolesta. Se on niin ikävää, kun he asuvat niin kaukana. Denver on 400 mailia, Omaha 600 mailia, Fulton N.Y. 1700 mailia. Eino yksin 30 ml.

Herramme rauha olkoon kanssanne, toivottaa
Sophia H.

N:o 77

20.12.1979

Kalliit totuuden saarnaajat ja rakkaat veljeni Herrassa, Lauri ja Eero, teidän perheenne kanssa. Jumalan armo ja rauha Pyhässä Hengessä asukoon ja vahvistakoon sielunne sitä kavalaa lohikäärmettä vastaan taistellessa monen sielun autuudeksi. Jouluhan se on, ei monen päivän perästä ja ne autuaalliset uuden vuoden juhlat. Jumala antakoon runsaan siunauksensa ja lähettäköön sanansa saattajat tänne pimeyteen suuresta armostansa. Jumalalle ei ole mikään asia mahdoton. Siunattua Joulu Juhlaa ja terveydestä rikasta Uutta vuotta ruumiin ja sielun puolesta toivotan kaikille totuuden rakastajille. Jääkää Jumalan haltuun siinä autuaallisessa uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaat, rakkaat, minun ja lasteni ja lasteni lasten edestä pyytää kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia

N:o 78

28.12.1979

Kalliit Mikaelin enkelit ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero teidän perheenne kanssa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa. Viisauden ja taidon Jumala siunatkoon suunne hedelmän.

Olen täällä kaukana, vaan hengessä siellä teidän tykönä huomenna veisaamassa teidän kanssanne Herraa Hyvää kiittäkää. Tämä aika kun en ole sieltä kuullut, tuntuu sanomattoman pitkältä, vaikka tiedän, minkälaisessa piinassa ja ilossa olette odottamassa matka ystäviä. Olen uskomassa, että Jumala viisautessaan vahvistaa Levin savimajan teille ja kaikille iloksi ja turvaksi.

Jääkää Jumalan, rakkaan Isän haltuun. Uskokaamme kaikki syntimme ja puutoksemme anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä

nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaat rakkaat minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin vaeltaja elämän tiellä
Sophia H.

Jääkää Jumalan rauhaan. Siunattua Uutta vuotta toivon (s.s.)

N:o 79

sattuu 7.1.1980

Kalliit totuuden tunnustajat, Lauri ja Eero ja kaikki teidän kanssanne Herran työssä. Jumala Kaikki Waltias antakoon teille voimaa, terveyttä, raskaassa työssä työläässä, että se menestyisi ja sielut saisi oikian valkeuden. Sitä olen rukoillut, että Isä, Taivaan ja maan Herra, johdattaisi asiat niin ihmeellisesti, että vielä kerran näkisin kasvonne tämän maan päällä.

Eilen sain ne virsikirjat, vaan en löytänyt hintaa, hain lehtien välistä, jos olisi lappu, en löytänyt. Olen ollut koko huonon vointinen, viime viikolla jo otti ja repi käsiäni. Mutta siitä kiitän Jumalaa, että jollakin tavalla voin olla tässä yksin. Eino soittaa usein ja tulee, kun sanon, että tulla. Hän on pian täällä.

Nyt justiin on kaikki hyvin. On aamu, kello ei ole vielä yhdeksää. Olen nukkunut hyvin. Täällä on ollut kaksi kertaa vähän lunta. Nyt justiin tulee. On tie jo valkonen. Kylmää on ollut alla nolla monesti. Tämmöstä sekotusta tämä on. Niin kun yksi pikku tyttö kirjotti kaikista ja viimen sanoi, meidän sika syö paljon vettä.

Monesti, monesti on ikävä totisia kristityitä. Lähetän lahjaksi yhden näistä kirjoista Lillian ja Fred Kangas Lake Norden. Se Charles Törmänen on vanhain kodissa koko huonona emäntänsä kanssa. Emäntä voi paremmin. Muisto(n) sanovat häneltäkin joskus menneen.

Kiitän kaikista kirjeistäsi. Eihän ne muuta saata tehdä, kun väännellä totuutta ja valhetella elävistä ja kuolleista. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja kalliissa sovintoveressä. Rukoilkaat rakkaat minun kelvottoman ja lasteni edestä, pyytää vähin e.t. Rakkaat terveiset lapsilta

Sophia Hill

N:o 80

Lauvantai 1980 [15/1]

Kallis Herran Sebaotin enkeli ja rakas veljeni Herrassa, Lauri, sinun rakkaan perheesi kanssa. Kolmiyhteisen Jumalan armo ja rauha olkoon henkenne kanssa elämänne iltaan asti.

Kiitän sydämen pohjasta sen kalliin kirjeen edestä, jonka nyt sain. Sinä tiedät, että ei minulla ole sanoja tulkita sitä kiitollisuutta, jonka sydämeni tuntee, että Jumala suuresta armostansa vielä antaa aurinkonsa paistaa tämän syntisen maan päällä, ja niin kun kirjoitte, että on käsittämätön ajatella, että täysijärkiset ja lukutaitoiset heränneet ihmiset semmosta petosta uskovat. Ajattelen, että siitä sen näkee, että he haluavat kahta herraa palvella, jota ei voi. Toinen täytyy jättää. Kuinka paljon siinä on kristillisyyttä, kun sanoo, jos Gunnari sanoo, musta on valkonen, niin hän uskoo.

Täällä on Lake Nordenissa Fred Kangas, joille minä olen lähettänyt sinulta tulleita kirjeitä, ja olen vaatinut ne takasin, ja he ovat sen tehneet. Tämä vaimo on sen Mrs. Adamsin siskon tyttö. Olen luvannut hänelle, etten kellekään sano, että hän minulle kirjottaa. Ei hän monia vastaa. Minä vaan kirjotan. Kaikkihan ne täällä ovat sen Kunnarin lumoissa. Ei kukaan anna minulle niitä G- lähetys kirjojakaan.

Tämä on aamu klo.7.15. Odotan nyt, minkälaiset tuomiot G. sieltä minulle lähettää. Semmonen lähetys mies Ralf Stuart ei osaa yhtään sanaa suomea, ei myös ruotsia.

Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Kaikki kiittäkää Herraa Kaikki Hänen sotaväkensä, kiittäkää Herraa.

Pojat lähettää rakkaimmat terveiset minun kanssani. Toivon, että Jumalan sana ei tyhjänä palaja. Et sinä lapsi rakas tiedä, mitä minun sydämeni tuntee täällä yksinäisyydessä. Ole rakkaudella tervehditty

Sophia

N:o 81

27.1.1980

Kallis, jalo Herran Sebaotin Enkeli ja veljeni Herrassa, Lauri, sinun perheesi kanssa siellä kaukana Lapin maalla. Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä tulen sinne teidän tyköne Julian hautajaisiin.

Olen koko päivän ollut siellä hengessä. Ei ole minunlla sanoja, mitä tunnen. Onhan minulla kokemusta. Uskon, että kallis veljemme Levi tietää, että monet huokaukset ja rukoukset nousee korkeuteen armoistuimen tykö, että Hän antaisi voimaa ja viisautta kestämaan. Sillä vaikka on vahva usko, että kerran saa kohdata kirkkaudessa. Mutta se ero. Jumala, rakas Isä, lohduttakoon ja antakoon ruumiin voimia ja terveyttä meidän kaikkien turvaksi, vielä viipymään täällä. Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä. Rukoilkaa minun ja lasteni puolesta, pyytää kelvottomin e.t.

Sophia

N:o 82

Maaliskuu 1980

Kalliit jalot Herran Sebaotin Enkelit, Lauri ja Eero, teidän perheenne kanssa. Jumalan armo ja rauha lisääntyköön teille nyt ja aina päivän loppuun asti.

Te rakkaat tiedätte sanomatta, kuinka yksinäinen minä olen. Ja nyt taas minä vaivaan teitä. Ei niin, että vaadin, mutta rukoilen Jumalaa, että Hän suuresta armostansa antaisi teille ruumiin terveyttä ja pitkää ikää. Ja sen uskon vahvasti, että jos tämä maailma vielä säästetään tulipalolta, niin hän säästää teidät myös. Vaan minkälaiden koettelemusten läpi teidän pitää kestää. Te jotka olette ystävien ympäröimänä vielä. Olkaa kiitolliset, että on matka kumppania.

Se kirje, jonka sieltä sain Norjan matkanne jälestä on kun kultasilla kirjaimilla kirjoitettu minun sieluni silmäin edessä. Ja huokaus nousee Jumalan tykö. Oi, jos se armo tapahtuisi täälläkin, että sielut heräisi ja

huutaisivat apua sieltä, missä oikea apu on saatavissa. Tämösiä sydämen purkauksia te saatte täältä meren ja maitten takaa teille kahdelle luettavaksi.

Minä sain Kalervolta tuoreen öljypuun lehden. Se haisi niin tuoreelta Annin ja Nastin terveisten kanssa.

Kun kirjoitit, menet Julian hautajaisiin, jos Jumala terveyttä antaa. Olen ollut pelossa. En tiedä, miten sanoisin. Toivon, että se on ollut vaan yskän pelko. Oletko saanut yhtään kirjettä sieltä Hockinsonista Wa. Minä en ole saanut yhtään sanaa keltään. Dave ja Evelyn ei ole kertaakaan käyneet, ei edes ole soittaneet. En siis tiedä mitään.

Toivon tänään, kun posti tulee, tuo sieltä pohjosesta kalliin öljypuun pikku lehden, vaikka se olisi vaan hitunen sen syrjästä. Olen vahva, ette tahdo minua jättää. Antakaa anteeksi minulle kaikki puuttuvaisuuteni. Pyydän, rukoilkaa kalliit minun ja lasteni edestä. Ja uskomme niin kun on annettu ja todistettu, kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Merkitsee vähin matkaystävänne

Sophia

N:o 83

20.3.1980 ilta

Kalliit, jalot Siionin muurin vartiat ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero teidän perheenne kanssa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa nyt ja ijäisesti, amen.

En osaa niin kiittää, kun henkeni halu olisi, sen kalliin ja suloisen kirjeen edestä, jonka sain 3.p. Jumala rakas antakoon teille voimaa ja viisautta ja ruumiin terveyttä sodassa vihollisen voimaa vastaan.

Olen juuri kuullut, että Gunnari ja Larsson tulevat syksyllä tänne. Lännellä he viiptyvät useoita päiviä ja tässä Lake Nordenissa ainoastaan yhden päivän. Vaan tässä Spearfisissä monta päivää. Ei se ole ensi kerta kun heidän mieliset on minun käyneet helvettiin panemassa. Minneapolissa monta päivää. Enempi en tiedä. Vissiin se itä on hyvin uskolliset Gunnarille ja Boremannille. En tiedä heistä mitään. Ja nyt en tiedä, olen yksin niin kun monesti olen jo ennen sanonut, kun lintu oksalla ikävässä. Jumala se on ihmeellinen. Uskon, että se vanha Leevi on siellä semmonen ihme kun Noa veden paisumisen edellä. On se vaan hyvä nähdä, mitä se G. meinaa täällä hommata. Se vaan on vissi, että ei Jumala anna kunniaansa toiselle.

Sano rakkaat kiitokset niille, jotka on minulle terveisiä lähettäneet. Ne on kun kädet, jotka auttavat täällä korven matkalla. Olkaa kaikki sydämellä ja sylillä tervehditty.

21.3.80. Tuli illalla uni ja täytyi lopettaa. Nyt on pilvessä. On ollut jalka ja käsi koko kipeä. Jos nyt tulee lunta tai vettä, niin ne paranee vähäksi aikaa kuitenkin. Eino haki minun lauvantaina Leadiin kotiansa ja olin yötä, toi pyhä illalla kotia. Onhan se vähän muutetta. Olen hyvin kiitollinen Jumalalle, että voin olla tässä yksin. Ei kukaan moiti, jos luen tai laulan. Eino pitää huolen, että on ruokaa. Piru on vissiin niin hullu, että luulee tukkivansa Jumalalta suun, kun nyt G. tulee tänne.

Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä. Rukoilkaat edestämme, pyytää vähin elämän tiellä

N:o 84

26.3.1980 aamu

Kalliit jalot Siionin muurin vartiat ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero. Jumalan armo ja rauha Pyhässä Hengessä asukoon ja vahvistakoon sielunne ja ruumiinne kestämaan kaiken, mikä eteen tulee.

Kiitän sydämen syvyydestä kirjeen edestä, jonka eilen sain, jossa oli se raskas suru sanoma meille, jotka jäimme, vaan (ilo) hänelle joka pääsi levolle nauttimaan ijaistä iloa ja rauhaa.

En minä osaa sanoa mitään. Tulee vaan muistoon, kun Levin emäntä pääsi, että miten Levi voi kestää. Olenhan itse sen läpi käynyt. Sano rakkaat terveiset kaikille siellä, jotka kokoontuu pääsiäisenä. Minulla ei ole tämän enempää, kun vaan olla yksin. On kuitenkin puhtaita kirjoja ja sitte uskon, että te muistatte minua rukouksissanne. Tiedän, että tämä ei ole siellä ennen hautajaisia. Olen kuitenkin hengessä siellä jo teidän kanssanne siunaamassa Wanhurskasta. En voi enempää. Jääkää Jumalan rauhaan Wahvassa uskossa, että kerran saamme kohdata toisemme siellä, missä ei ole enään kaipausta. Uskokaamme synnit anteeksi Herramme pyhässä nimessä ja viattomassa veressä.

Kaikkivaltias vahvistakoon teitä kaikkia, jotka jaksatte totuudessa seisoa.

Siunattu olkoon pääsiäis juhlanne. Muistelee kelvottomin matka kumppalinne ijaiseen kotiin

Sophia

Rakkaat terveiset lapsilta.

N:o 85

22.4.1980 iltapäivä

Kalliit, jalot totuuden tunnustajat, Lauri ja Eero teidän perheenne kanssa, ja minun rakkaat veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha asukoon henkenne kanssa päiväin loppuun asti.

En osaa sanoa, kuinka sydämeni kiittää Jumalaa, kun on vahvistanut henkenne ja antanut voimaa seisomaan suorana Wanhurskaan haudalla. Ja sain tervehdysten Kalervolta, jossa oli hyviä uutisia Jukkasjärven kokouksista, josta olkoon kiitos ja kunnia Kolmiyhteiselle Jumalalle.

Toivon ja rukoilin vielä, ja uskon, emme tiedä mistä kautta Jumala rakas Isämme ketäkin kuljettaa. Jos Kaikkivaltias suuressa armossaan johdattaa tänne eläviä saarnaajia, että minun lapseni saisi kuulla puhdasta evankeliumia. Ajattelen, jos jo täälläkin huomaisivat, mitä työtä Gunnari on täällä tehnyt.

Ei kukaan uskalla tulla minua näkemään, siis en tiedä, koska se G. tulee. Olen ajatellut, jos Jumala johtaisi asiat niin, että ei hän voisikaan tulla.

Minulla on reumatismi ottanut paikkansa vasemman käteni ranteeseen, ja joskus vaivaa aivan karvastelee. Se vie kaken halun mitää tehdä. Joskus on vähän parempi aamuilla kun olen koko yön levännyt.

Rakkaat. Kiitän teitä toimellisista. Vointini tällä kertaa on hajanaista. Ajatukset on samalla kertaa monessa paikassa. Käy sääli monia ihmisiä, vanhoja, niin kun se, jonka sinäkin näit Kalle Törmänen. Täytyy sanoa niin kun ennen Wanhimmat. Tulkoot uskollansa autuaaksi, jos tulevat, mutta turvassa ne ovat, jotka pitävät kiinni siitä alkuperäisestä opista. Toivon, olet nyt terve. Jumalan siunaava käsi teitä johtakoon nyt ja aina.

Jääkää Herramme haltuun. Uskomme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rakkaat terveiset lapsilta. Rukoilkaa vielä meidän edestämme, pyytää kelvottomin e.t.

Sophia

Luin Björkmannin kirjeen, kirjoitettu se 9/1 1936 Killingi. Nykyiset suomalaiset ja sitä vähemmät E.kieliset eivät niitä lue, eivät ota vaarin. 2. Ajattelen, mitä Boremannilaiset ajattelevat. Uskon on siellä joitakin totisia. Mutta miksi pelkäävät enempi ihmisiä kun Jumalaa. Ne saarnaajat luulee vissiin, että he voi Jumalan pettää. Jumala vaan ottaa omansa ja he saavat ihmetellä.

On kaunis aamu. Yksin olen. Ei ainoakaan ole käynyt minua näkemässä. Hyvin he ovat sen syntymäpäivä vieton selittäneet nuorille. Kun ei lähetä kutsu kortteja, ei se ole synty, jos lahjoja antaa ja kahvia keittää, ja lapsetkin pitää saada leikkiä. Woi aikaa, Woi tapoja. Nyt justiin jaksan ei pahasti. Ikävä Jumalan ihmisiä. Jääkää Jumalan rauhaan. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaat minun ja lasteni puolesta, pyytää kelvottomin e.t.

Sophia.

S. terveiset kaikille totuuden rakastajille. Kiitos kaikista kirjeistä ja terveisistä. Olkaat siunatut. Rauha olkoon kanssanne.

Molempain mieheni kanssa kun lähetimme Lappiin, emme määränneet, mihin sen kuluttaa. He sanoi, kyllä he tietää, mikä on tarpeellista, ja sinä kun olet lähettänyt niin paljon minulle. Älköön sinun vasen kätesi tietäkö, itä oikia kätesi tekee.

N:o 86

8.5.1980

Te kalliit Hyvän paimenen karitsat, jotka Paimen on se ylimmäinen paimeneksi pannut laumaansa vartioitsemaan ja varjelemaan, antakoon voimaa ja viisautta kokoomaan eksyneitä. Onhan se kirjoitettu, että ensimmäiset tulee viimiseksi ja viimeiset ensimmäisiksi. Te kalliit siunatut veljeni Herrassa, Lauri ja Eero, olkaa rakkaudella tervehditty.

Ja kiitän sen kalliin kirjeen edestä, jonka olen saanut vasta, jossa oli se ylen määräinen toivo, että jos Jumala vielä antaisi sen ylenmääräisen armon, että voisin vielä nähdä kasvonne tämän maan päällä.

Menin vielä nukkumaan, kun oli liian aikunen nousta ja jalkani oli koko kipeä. On pilvinen päivä, jaksan paljon paremmin. Ajattelen, olette siellä kaukana nauttimassa niitä herkkuja, joita hääpöydässä on, jotka ei koskaan lopu eikä muutu, eikä menetä makuansa.

Yksi nuori vaimo oli niin rohkea, että tuli minua näkemään ja vielä

varotti, jos mitään tarvitsen, soittaa, kyllä hän tulee. Se oli viikko sitten eli takaperin. Ajattelen, menettääkö ne Boremannilaisten varotukset voimansa.

Eihän minulla ole sanoja, miten kiittäisin sen edestä, kun sanoit, että muistatte minua. Se oli sitä tuoreen öljypuun mehua, joka niin lämmittää, kun yhdenkin lehden saa tuoreena. Ei Jumalalta viisaus ja neuvot loppu. (Jesus on armon aitta, Jesus hyvin laittaa). Vaikka Olen näin yksinäinen.

Maanantai aamuna se 9.p.5.-80. Kaunis aurinkoinen klo.7män. Olen nukkunut hyvin. Käteni on nyt justiin koko kipeä, sattuu se taas asettuu vähäksi aikaa, kun hoidan sitä. Oi, kuinka olen iloinen, kun voin olla kotona. Nyt jätän teidät Jumalan rauhan tyveneeseen ja pyydän vielä, muistakaat minua kelvotonta lasteni kanssa anteeksi antavalla sydämellä.

Ne oli Nikun viimeisiä sanoja. Rukoilkaat aina lastenne edestä. Synnit on meille anteeksi annettu ja todistettu monen suun kautta Herramme Jesuksen pyhän nimen ja viattoman veren voimasta. Kolmiyhteinen Jumala olkoon kiitetty, muistelee v.e.t.

Sophia

(Tämä muistelu on vaan sinulle ja eerolle, te kun tiedätte, kuinka puuttuvainen minä olen.)

N:o 87

Pyhä ilta 18.5.1980

Kalliit, jalot Orpolapset, Lauri ja Eero, ja minun rakkaat veljeni Herrassa Teidän perheenne kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon runsaasti henkenne kanssa tämän viheliäisen murheen matkan loppuun asti.

Sydämeni syvyydestä asti toivon, että olette terveet ruumiin niin kuin olette sielunkin puolesta Jumalan, Isän suuresta armosta. Nämä kevät ilmat on muuttelvat ja niin kun tiedätte tämä jalka tietää ilman vaihdot ja minun vasen käsi on kalvosimesta tai kalvosjäsen on ollut kipeä kauvan. Ja minun lasteni perheissä on ollut sairautta. Yksi vastus menee, toinen tulee.

Olen sanomattoman onnellinen, kun voin asua tässä yksin. Ei ilman Einon apua. Hän pitää huolen, että on ruokaa kotona. Omalla kädellensä korjasi minun huoneita ja viimeseksi kampasi minun hiukseni. Antaa minulle kyytiä ulkona kaaralla. Toiset on niin kaukana. Minun ainoan tyttöni mieheltä sota vei vasemman käden, 2 tuumaa olkapäästä alle jätti, ja niin paljon muuta vaivaa. Ei kauvan sitte kun hänen sydämässä tehtiin korjaus. He asuvat 600 mailia tästä. On siitä hyvä, hän on sairaan hoitaja, tietää mitä tehdä, taikka kuinka hoitaa häntä. Einolla on nyt silmässä vastus. Perjantaina piti mennä näyttämään. Nyt justiin Eino soitti. Tohtori oli sanonut, se on hyvin menemässä. Huomenna saa mennä työhön. Ja sanoi se vuori, joka on 20 mailia Portlannista on alkanut kuumaa savua puskemaan ja ovat tutkineet, siinä on myrkkyyä. Sattuu Brush Prairielta alkaa ihmiset muuttaa sinne, mistä ovat lähteneet. Näin se Isä alkaa tätä kauhia maailmaa rankaisemaan. Nyt tuntuu, että puhe loppuu, en tiedä mitä sanoa.

Nyt on maanantai aamu 19.5.80. Nukuin rauhassa. Einon tyttö oli

ilmalaivalla käynyt katsomassa sitä tulivuorta likeltä. Se on hyvin kuumaa. Lumi sulaa. Columpia joki, joka siinä menee, on tulvillaan vettä, puita ja muita tulee alle vuorelta. Tiedän, että te siellä kuulette ja näette siitä sanomat ennen kun tämä sinne tulee.

Tuli mieleeni. Viimeisenä päivänä elementit palavuudesta sulavat. Voi hirmuista päivää. Mutta on käsketty nostaa pään ylös, sillä lunastus on läsnä Jumalan omilla. Siis uskomme, emme ole orvot.

N:o 88

25.5.1980

Kalliit, rakkaat pienet ystäväni Herrassa, Lauri ja Eero. On pyhä aamu. Almanakkaan on merkitty Helluntai, mutta me tiedämme, meillä on joka päivä Joulu, pääsiäinen ja Helluntai. Eihän niillä ole pääsiäistä, jotka ei ole Golgatan mäellä olleet, ja niin kuin Gust sanoi, näyttää, että nämä nuoret ei ole koskaan helvetissä käyneet. Näyttää heidän hartaus kestää, ei kaikilla kirkon oveenkaan asti.

Minulla oli toivo, että Eino lähtee hänen pojan Davedin kanssa Eurooppaan. D. on korkeakoulun opettaja Oregonissa. Nyt on koulu loppunut, en ole kuullut, jos he menee, vaan Eino ei saata lähteä. Näin ne ihmisen ajatukset raukee. Vaan en lakkaa rukoilemasta, että Jumala johdattaisi minun lapset elävään kristillisyyteen. Arvaan, että nyt meinaa piru kynsin hampain karata päällenne. Vaan raamattu sanoo. Älä pelkää piskuinen lauma. Isälläsi on hyvä tahto antaa sinulle perintö. On se rukous, että Kolmiyhteinen Jumala antaisi teille ruumiin ja sielun voimia sodassa sielun vihollista vastaan.

Kello oli viisi kun heräsin. Nousin, join kupin kuumaa Postonia ja aloin kirjottaa, kun olen valmis menen vielä lepäämään. Käteni on paljon parempi, vaan jalat on se sama. Muuten jaksan hyvin, josta kiitos ja ylimmäinen ylistys suurelle Lunastajalle, että voin olla tässä kotona. (Oma koti kullan kallis). Einolta rakkaat terveiset. Hän oli tässä, ei kauvan, eli monta päivää sitte.

Jes.58.1.1v. Huuda rohkiasti, älä säästä, korota äänesi niin kuin basuuna ja ilmoita minun kansalleni heidän ylitsekäymisensä ja Jacobin huoneelle heidän syntinsä. Jätän teidät kaikkien totuuden rakastajien kanssa Jumalan armolliseen rauhaan siinä uskossa, että syntimme ja vikamme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa ja kalliissa sovintoveressä. Uskon, muistatte meitä rukouksissanne ja pyydän vielä muistamaan. Jumalan rauha levätköön sieluissanne, muistelee kelvottomin elämän tien vaeltaja
Sophia

Olen ollut rukouksissa jossa oli pöydällä 2 äänen laajantajaa, ja ei kaikki, minä joukossa, kuulleet kaikkia mitä pappi saarnasi. Oli unhottanut, mitä Jesaia sanoo.

N:o 89

Heinäkuu 1980

Kalliit, jalot Mikaelin enkelit, Lauri ja Eero. Olkaa tervehdetty Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä perheenne kanssa, ja kaikki,

jotka totuutta rakastatte.

Sydämelliset kiitokset kirjeestä, jonka vasta sain. Olisi hyvin paljon sanomista, jos voisi nähdä ja kuulla äänenne. Olen odottanut kirjettä sieltä. Lähetin yhden kuvan American isosta miehestä ja toisen palan sanomalehdestä, jossa puhuu siitä tulivuoren purkauksesta. (Onkohan ne menneet hukkaan)?

Minä kaaduinkin siinä pienessä talossani. Loukkasin kylkeni ja en päässyt ylös. Konttasin sänky kamariin, sain telefonin lattialle. Soitin Fernille, hänellä oli tyttänsä lapset hoitaa. Mutta oli onni, Eino tuli työstä aivan heti ja niin tuli minua nostamaan. Oli 2 yötä ja 2 päivää minun kanssani. Ja sitte toivat minun tänne. Ovat täytyneet panna minut nukkumaan ja taas nostaa ylös kun lapsen. Vaan Jumalalle kiitos ja ylimmäinen ylistys. Olen ihmeesti parempi, vielä tänä aamuna Eino nosti. Toivon pian voin nousta ja panna nukkumaan.

Olette te onnelliset siellä, kun on aivan lauma, joitten kanssa olette yksi sydän ja yksi sielu. Missä ja kuka se Severi on siellä. Kalervon vaan minä tiedän ja Kuroset. Tervehtikää heitä Jumalan rauhan toivotuksella.

Tuntemattomat ovat Jumalan tuomiot ja käsittämättömät Hänen tiensä. Siis emme tiedä, miten Jumala avaa ihmisen sydämen ja sielun, että pitää tahtomattaan alkaa sotimaan vihollisen voimaa vastaan. Niin kun tiedät, että Jumala ensin näyttää, mihin itse ovat menossa. Kyllä niitten pitää pakostakin tulla kuulemaan, vaikka eivät tahtoisikaan, jonka Jumala käteensä ottaa. Siinä uskossa olen, että eihän amerikkalaiset kaikki vielä ole anteeksi antamatonta syntiä tehneet. Niinhän se kävi Saulillekin. Oi, sitä rukoilen ja toivon, että vielä näkisin yhdenkään totisen kristityn. Tämä on niin raskasta nähdä. Omat rakkaat lapset ja heidän lapset. Et vielä oikein ymmärrä, kuinka rakkaat ne on, ja tämä musta maailma ottaa ne silmäisi edestä. Jumala kaikkivaltias ainoastaan heidän silmänsä voi avata palveliansa kautta. Minä olen kelvoton.

Jääkää Jumalan haltuun siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu armosta. Ei ole meillä ansiota vähääkään. Jumalan Pojan viaton veri se on ainoa, joka peittää meidän sanomattomat rikoksemme. Jumalan rauha olkoon kanssanne. Rukoilkaa edestämme, pyytää vähin e.t.

Sophia

Ei ollut viimeisessä kirjeessäsi osotetta. En muista numeroita. Toivon, että tämän saat ja panet telefoni numerosi. Tässä oli niin kova ukkosen jyräys, että huoneet heilui tässä kalliolla, tämän kuun 3.p. illalla.

N:o 90

Pyhä, luulen 5.8.1980

Ihanat, kalliit, jalot totuuden taisteliat siellä Herramme siunatussa Pohjolassa. Ajattelen kuinka te olette onnelliset, Lauri ja Eero, teidän perheenne kanssa. Ja minun rakkaat veljeni Herrassa. Olkaa tervehditty Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä.

Olen nyt vielä täällä Einon talolla. En ole saanut sieltä kirjettä. Käskimme pitää minun postin siellä posti konttorissa niin kauvan kun haemme. Toivon jo huomenna haemme. En tiedä. Kylkeni on kohta aivan hyvä, vaan jalkani on se sama kun olitte täällä.

Onko siellä niitä seitsemän päivän pyhittäjiä? En minä muista. Olen käynyt kansakoulun läpi ja minulla on kirkko historia, jota luettiin silloin. Einon emäntä on niitä ja heidän vanhin poika on heidän pappi. En ole sitä tiennyt. Nyt kun hän tuli kotia, kysyin, taidat olla heidän pappi. Sanoi olleensa, vaan ei enään. He ei tykänneet hänestä enään. Kyllä hän on niin pimiä ja kielevä. Ei mikään häntä pidätä. Hän on korkia koulun opettaja. Onko se ihme, kun kirjoitit, että Levin sydän halkeaa murheesta, kun näkee, mihin piru vie rakkaat opetuslapset silmäin edestä.

Lähetän tämän kuvan ja kirjoituksen, että näet, miten pimiää täällä on Reazo Redingerin kirkossa. Se on hänen poikansa, jonka näit. Vissiin nyt on pää ja häntä, ja Gunnari tulee ja sanoo, miten ihana kristillisyys Amerikassa on.

Nyt on maanantai. Lupaavat viedä minut kotia torstaina. Se tuntuu hyvälle päästä kotia. Vaikka hyvin he ovat hoitaneet, mutta yksi ja tärkein puuttuu.

Eino vei Redingerille ja Koskille omalla kädellensä sen Levi Wanhimman hautajais muistopuheen. Pyysin Koskia tulkitsemaan sen kaikkien kuullen. Se on siinä, jos R.R. antaa aikaa. (Oli sanonut, häneltä on mennyt muisto, Kun ei vaan olisi riettaan koukku.)

Istun tässä auringossa ja kirjoitan penkin käsipuun päällä. Toivon, saat selvän. Toivon, että jos on elonpäiviä vielä, että Jumala antaisi sen suuren armon, että joku heräisi täällä ja tie aukeaisi totuuden saarnaajille, ja jos minäkin vielä korvillani saisin kuulla elämän sanaa. Kalliitten Wanhinten kirjoitettu sana meillä vielä on Jumalan suuresta armosta puhtaana. Jos on väärennettyjäkin. Uskon, että muistatte minua ja lapsiani rukouksissanne. Olkaamme turvatut Jumalan suuresta armosta, vaikka olemme näin erotettu vähäksi aikaa, siinä autuaallisessa uskossa, että kerran yhteen tulemme ystäväimme ja opettajaimme kanssa. Jääkää Jumalan rauhaan. Muistelee vähin ja kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia

Se on niin syvä pimeys täällä, sieltä on kova nousta.
Sattuu monelta menee muisto.

N:o 91

17.8.1980

Rakkaat, jalot Micaelin Enkelit, Lauri ja Eero teidän perheenne kanssa ja minun rakkaat veljeni Herrassa. Jumalan armo vahvistakoon sielunne ja henkenne kestäämään kaiken, mikä vastaan tulee nyt, kun vanhin on otettu lepäämään.

Muistan, kun täällä oli Salomon Johansson ja monia vanhoja. Se oli vissiin 40, kun Johansson otettiin ja aivan lyhyen ajan sisällä meni 6 vanhaa. Ei jäänyt yhtään vanhaa suomalaista. Jacob Stickinger, hän oli saksalainen vakainen. Ajattelen, olette onnelliset, kun on vielä muutamia vanhoja. Olkaa visusti olka olkapäässä ja rinta rintaa vasten, että ei vesi eikä valkia pääse välistä. Näin siunasi Matti Kinnunen Johan Humolan hautajaisten jälestä, jotka piti ottaa huolen seurakunnasta. Oli monta saarnaajaa siellä ja pitivät yhteisen istunnon. Kinnunen oli siinä vanhin ja hyvä tulkki. Voi niitä ikäviä vuosia, kun suomalaiset väheni.

Ilma on jo jähtynyt, vaan kyllä niitä lämpimiä päiviä vielä tulee. Ei

se Gunnari kuulemma moneen paikkaan mene tällä kerralla, vaan joissa on sota käynyt, niin hän käy parantelemassa. Saa nähdä, minkä verran hänelle voimaa annetaan.

Olen tässä lukenut noita Wanhinten kirjeitä ja näitä viimeisiä. Tunnen itseni niin mitättömäksi suureen Jumalan armoon. Ainoastaan on turva, jos te kalliit ystäväni jaksatte minua suurta syntistä kantaa kristittynä. Näen teidät kun enkelit. Ajattelen näitä minun lapsiani. En osaa muuta, kun huokaus: O' Jumala, armahda ja lähetä oikiat opettajat.

Jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme pirun harmiksi kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa edestämme, pyytää vähin sisarenne Herrassa,
Sophia.

N:o 92

31.8.1980 on vielä 6 tuntia 8 kuu

Kallis, jalo Herran Sebaotin enkeli, sinun perheesi kanssa ja minun rakas veljeni Herrassa, Lauri. Jumalan armo ja rauha täyttäköön sielusi ijankaikkisella ilolla.

Kiitän sydämmellisellä ilolla kirjeestäsi ja kaikkien teidän terveisten edestä. Täällä on nyt Gunnar J. Spearfishin rukoushuoneella. Lauvantai aamulla 7 aikana Fred Blakeman soitti, kysyi, jos lähden kokouksiin, joku tulee hakemaan. Vastasin. En, minä en lähde minnekään. Kysyi, jos olen kotona, sanoin, olen aina kotona. Ei ole ketään näkynyt eikä G. ole soittanut. Luulen, te siellä saatte pian tietää, mitä siellä on lännellä tapahtunut, lisää valheita vaan, sattuu. Sen arvaan, että taivaan tie se levitetään, mutta kuinka se onnistuu. Jumala se kuitenkin panee määrän, tähän asti ja ei edemmäksi. Kuulin, että hän viipyy Lake Nordenissa vaan yhden päivän. Joku sanoi, siellä on rauha ja rakkaus.

Haluaisin sanoa niin paljon, että en osaa sanoa mitään. Tiedän, täällä ne eivät halua minulle sanoa mitään, mitä G. on selvitelty. Saa nähdä, menevätkö Minneapoliin ja muihin paikkoihin.

Jätän teidät Jumalan haltuun uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattoman veren voiman kautta. Rukoilkaa, rakkaat minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin elämän tiellä

Sophia

Nyt kysyn taas, olitko saanut kirjettäni, jossa oli 20 taalaa rahassa. Jos olet tai ei. Kirjota tämmösessä eri paperissa, en halua, että kukaan ymmärtää. Sillä vasen käsi ei saa tietää, mitä oikia käsi tekee. Sophia. On pilvessä, joskus sataa.

N:o 93

10.9.1980 ilta

Kallis, jalo Herran Sepaotin enkeli siellä kaukana pohjolassa sotatantereella. Jumala kaikkivaltias antakoon suuresta armostaan viisautta ja voimaa voittamaan kaikki päälle karkaukset.

Ajattelin jollakin sanalla tervehtiä teitä, Lauri Eeron kanssa. En ole sanaakaan kuullut Gunnarista. Odotan. Sattuu hän siellä nyt iloitsee

vissiin voitostansa. R.R. kuulemma on menettänyt muistonsa. Se G. piti ensi tiedon jälkeen viipyä täällä vaan joku päivä.

Melvin Niskalla on käännettynä ollut vähän aikaa Laestadiuksen Kirkkopostilla. Joku aika sitten pyysin hänen lähettämään minulle saarnan, 9.sunnuntai P.Kolminaisuuden päivästä. Annoin sen nyt painoon, kun se tulee ulos, lähetän sen sinulle nähdä, kuinka hyvin se on onnistunut. Sinä kun ymmärrät E.kielen. Olen aikonut ottaa sen verran siitä maksun, että saan painamisen hinnan, jos haluavat saada oikian ymmärryksen Jumalan sanasta. Kyllä te hyvin ymmärrätte, miten ikävä on, kun ei ole ketään yksimielistä.

Sydämelliset terveiset kaikille yksimielisille, siinä toivossa, että kun Jumala meidät täältä korjaa, niin saamme siellä rauhan majoissa nähdä toisemme ja veisata sitä ijaistä voiton virttä, jota emme vielä täällä osaa täydellisesti.

Jumala rakas Jeesuksen nimeen antakoon teille voimaa ja viisautta saarnaamaan totuutta, ja antakoon ruumiin terveyttä ja sielun voimaa. Pyhä Henki se on sielun voima, jota ei järki ymmärrä.

Joku se ruikuttaa, että kuinka minä yksin niin kova voin olla. eihän se minun voimani ole, eikö se Jumalan Henki ole sanonut: Minä olen heikoissa väkevä. Ei totuus luikertele kun käärmee. Sattuu se R.R. muiston menetys on yksi koukku. En tiedä. Eikö kavalilla ihmisillä ole paljon koukkuja.

Jätän teidät Jumalan haltuun siipeensä suojaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Jeesuksen nimessä ja veressä. Näitä muistelee kelvottomin matkaystävämme e. Tiellä

Sophia.

Rukoilkaa, rakkaat ystävät minun ja lasteni puolesta. Se nimi Severi on jäänyt minun mieleeni. En tiedä miten, en ole häntä nähnyt.

N:o 94

2.10.1980 ilta

Kalliit Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero teidän perheenne kanssa ja minun rakkaat veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa. Kaikki voipa Jumalamme antakoon voimaa ja siunausta työllenne työläässä.

Sydämen syvyydestä kiitän kirjeestä ja siitä vanhan saarnaajan kirjeestä, sekä sinun vastauksesta. Haluaisin antaa Fred ja emäntänsä lukea, ne vaikka he haluaa olla vielä piilossa Gunnarin selän takana. He ovat F. ja Lilian Kangas, Lake Norden. 57248 S.D. Olen luvannut olla sanomatta, että Lillian minulle joskus kirjoittaa. Se näyttää, että kaikki ne alkaa mennä yhä pimeämmäksi. Yksi vaimo jo kävi, joka oli ollut Brush Prairilla, sanoi kyllä hän kuuli vaikka mitä minusta. Sanoin vaan, että sen arvaan, että heidän täytyy valhetella, koska eivät totuutta usko.

Ajattelin lähetän tämän omani heille luettavaksi. Uskon että he lähettäisi takasin, mutta pelkään, kun tämä on niin himmiää, että jos vaikka tahallansa tai vanhingossa sotkisivat ja minä tahdon sen pitää, että voin näyttää, jos joku jo uskaltaa tulla minua näkemään. Olen ollut koko huonon vointinen sen loukkauksen jälestä. Nyt justiin jaksan paremmin, varsinkin kun sain sieltä terveisiä ylitte vuotavasti. Samassa

postissa kalliin, ihanan kirjeen Kalervoltakin. Tervehdä nyt sylillä ja sydämellä sitä Ojalan sisarta. Tiedän, mitä se on, että kaikki ystävät menee pimeyteen.

Minun Williamini vaimo sairastaa. William on niin murheellinen. Asuvat niin kaukana ja minä olen näin avuton. En osaa mitään sanoa enkä tehdä. Sydäimestä nousee niin kun sanoit, Oi aikaa, oi tapoja. On tämä kun näin suuren lauman voi perkele näin eksyttää, ja luulevat parhaan johdattajan heillä olevan. He uskovat valheen ja joutuvat viimeen kadotukseen, vaikka on selvä Raamattu vielä luettavana, ja opettajat.

Jääkäät kalliit nuoret Jumalan siunatut Hänen siipeinsä suojaan, ja uskokaat kaikki synnit anteeksi. Minä myös tahdon uskoa kaikki puuttuvaisuuteni anteeksi Herramme Jesuksen nimen ja viattoman veren kautta, niin kun olette minulle saarnanneet. Rukoilkaa puolestani ja lasteni edestä. No, vaikka tämä on näin sekasta, uskon, että rakkaus selvittää. Kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia

T.t. kaikille totuuden rakastajille.

N:o 95

2.10.1980 ilta

Kalliit Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero teidän perheenne kanssa ja minun rakkaat veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa. Kaikki voipa Jumalamme antakoon voimaa ja siunausta työllenne työläässä.

Sydämen syvyydestä kiitän kirjeestä ja siitä vanhan saarnaajan kirjeestä, sekä sinun vastauksesta. Haluaisin antaa Fred ja emäntänsä lukea, ne vaikka he haluaa olla vielä piilossa Gunnarin selän takana. He ovat F. ja Lilian Kangas, Lake Norden. 57248 S.D. Olen luvannut olla sanomatta, että Lillian minulle joskus kirjoittaa. Se näyttää, että kaikki ne alkaa mennä yhä pimeämmäksi. Yksi vaimo jo kävi, joka oli ollut Brush Prairilla, sanoi kyllä hän kuuli vaikka mitä minusta. Sanoin vaan, että sen arvaan, että heidän täytyy valhetella, koska eivät totuutta usko.

Ajattelin lähetän tämän omani heille luettavaksi. Uskon että he lähettäisi takasin, mutta pelkään, kun tämä on niin himmiää, että jos vaikka tahallansa tai vanhingossa sotkisivat ja minä tahdon sen pitää, että voin näyttää, jos joku jo uskaltaa tulla minua näkemään. Olen ollut koko huonon vointinen sen loukkauksen jälestä. Nyt justiin jaksan paremmin, varsinkin kun sain sieltä terveisiä ylitte vuotavasti. Samassa postissa kalliin, ihanan kirjeen Kalervoltakin. Tervehdä nyt sylillä ja sydämellä sitä Ojalan sisarta. Tiedän, mitä se on, että kaikki ystävät menee pimeyteen.

Minun Williamini vaimo sairastaa. William on niin murheellinen. Asuvat niin kaukana ja minä olen näin avuton. En osaa mitään sanoa enkä tehdä. Sydäimestä nousee niin kun sanoit, Oi aikaa, oi tapoja. On tämä kun näin suuren lauman voi perkele näin eksyttää, ja luulevat parhaan johdattajan heillä olevan. He uskovat valheen ja joutuvat viimeen kadotukseen, vaikka on selvä Raamattu vielä luettavana, ja opettajat.

Jääkäät kalliit nuoret Jumalan siunatut Hänen siipeinsä suojaan, ja

uskokaat kaikki synnit anteeksi. Minä myös tahdon uskoa kaikki puuttuvaisuuteni anteeksi Herramme Jesuksen nimen ja viattoman veren kautta, niin kun olette minulle saarnanneet. Rukoilkaa puolestani ja lasteni edestä. No, vaikka tämä on näin sekasta, uskon, että rakkaus selvittää. Kelvottomin vaeltaja elämän tiellä
Sophia

T.t. kaikille totuuden rakastajille.

N:o 96

vissiin 16.10.1980

Kallis Herran Jesuksen sanan saattaja, Lauri sinun perheesi kanssa. Ole siunattu ijaisesti. Eikö tämä ole kauhiala, kun Jumalan miestä ei ole tällä puolen suurta vettä.

No, sinä tiedät, minun rakas Wm. Hänen vaimo on ollut sairas ja nyt tänä aamuna 8. ajoissa on kuollut. En vielä tiedä, hän on kuulunut niin kun siellä sanotaan valtior Luteerilaiseen kirkkoon. Mutta kun ei ole ketä lähettäisi, vaikka ihmisellä olisi mikä hätä. Jää Jumalan rauhaan. Ei ole kenelle mitään sanoisi. Sano terveiset Eerolle ja kaikille totuuden rakastajille. Kelvottomin vaeltaja e.t.

Sophia

Tuntuu hyvälle jollekin jotain sanoa.

N:o 97

12.11.1980

ilta

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit ja minun rakkaat veljeni Herrassa, Lauri ja Eero teidän rakkaan perheenne kanssa. Jumalan armo ja pyhän Hengen osallisuus olkoon henkenne kanssa nyt ja ijankaikkisesti. Ja rukoilen Jumalaa Jesuksen nimeen, että (Hän) antaisi teille rakkaille kaikille totuuden rakastajille voimaa ja viisautta saarnaamaan pelkäämättä.

Ajattelen, kuinka olette onnelliset siellä, kun on jokukaan totisesti yksimielinen kanssanne. Syrakki sanoo 5:17v. Waras on häpiällinen, mutta panettelia ja kaksikielinen on vielä pahempi.

Eino meni 3 viikoksi hoitamaan tuttavansa turistia kämpppää. Wm on luvannut tulla tänne joksiki aikaa. Täällä on paljon pilvisiä päiviä, tänäänkään ei näe ilman valoa lukea. Ei kukaan ole käynyt minua näkemässä. Kun luin tässä yksi päivä, oli niin lämmin tunne kun lakkasin. Ajattelen, onko mieheni nukkunut, kun on niin hiljaa. Kun panin kirjan pois ja katsoin, ei sohvalla ollut ketään. Tämmöstä tämä minun elämäni on.

Aina joskus kirjotan jollekin, joita olen luullut totisiksi ystäviksi, vaan en saa vastausta. Ei D. ja E. ole tullut toista kertaa. Ja hengessä monesti näen, kun te tulette tänne. Jos minun jalat olisi terveet, kuinka monesti olisin siellä. Mutta toivo on, että kerran tulee aika, että saamme olla yhdessä, ja silloin on ääni selvä, että voimme veisata sitä uutta virttä, jota Taivaan joukko veisaa. Uskon, että se on tosi, kun sanotaan,

toivo ei anna häpiään tulla. Ei tämä ole mitään kallista, kyllä ymmärrätte tämmösen yksinäisen ikäviä aikoja. Tämä vaan on sinulle ja Eerolle.

Hyvästi, kalliit helmet. Uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen nimessä ja veressä viattomassa, viimeisetkin epäilykset.

13 toista p. aamu. Aamu yöstä oli tullut lunta, vaan pian se sulaa. Olkaa sydämen pohjasta tervehditty. Tervehtikää Kalervoa, Brolan Nastia, Kurosia ja kaikkia, kun siellä Kalervon ympärillä on, ja kaikkia Taivaan lintuja, jotka teidän kanssa syövät sitä samaa ruokaa. Jumalan rauhaan

Sophia

N:o 98

10.12.1980

Kallis Herran Sebaotin enkeli, Lauri perheesi kanssa ja veljemme Herrassa. Jumalan armo lisääntyköön teille.

Kiitän sen Atlen kirjeen kopion edestä. Ei täältä ole liian ilosia sanomia. Wm vaimo on joku viikko sitte otettu ijäisyyteen, ja minä olin 7 päivää sairaalassa. Tehtiin leikkaus ja sanoivat siinä olevan känserin. Wm sanoi tahtovansa uskoa synnit anteeksi ja todistin hänelle Jesuksen pyhässä nimessä ja kalliissa sovintoveressä Jesuksen käskyn jälkeen kaikki synnit anteeksi. Kyllä on teillä ollut ilon hetkiä, en tiedä, saanko nähdä kasvojanne tämän maan päällä. Kuiten se toivo, että kerran ijäisesti yhdessä saamme veisata voiton virttä alati ja ijäisesti.

Jääkää Jumalan rauhaan Jesuksen nimen ja veren turvissa. Sydämen rakkaat terveiset, Sophia, lasteni kanssa. Oli ilo kuulla, että Hellen Nelson on suosiollinen totuudelle, ja siis toivo totuuden hengen päästä yli tämän suuren veden. S.H.

N:o 99

Joulukuu 1980

Oo, te kalliit ja onnelliset sielut siellä kaukana Pohjolassa, jossa Jumalan Henki lepää viimeisinä maailman lopun päivinä. Jumalan armo ja rauha lisääntyköön teille, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero, jotka kasvoistakin tunnen. Mutta sielun silmillä ja sydämellä katselen sitä siunattua laumaa, jotka totuutta seuraatte.

Muistaen sitä sinattua aikaa, kun oli niin paljon vakasia vanhoja ja nuoria, kun pitkästä aikaa yhteen tultiin, niin ensimmäinen näkeminen sytytti suuren tulipalon, joka muisto ei unhotu. Tiedän, te siellä nyt kokoonnutte jouluna, vaan en ole kuullu missä. Sen vaan tiedän, että olen täällä yksin näkyväisesti, vaan hengessä teidän kanssanne. Ja niitten kanssa, jotka ovat aina läsnä, Wanhurskaat henget. Se oli uskomaton asia, että tämmönen aika tuli näin pian, kun saarnaajat varotti ja ennusti, että pimeys tulee, kun alkaa olla niin paljon tottelemattomuutta kristillisyydessä.

Muistan, kun mieheni Gust puhui viime aikoina, kun oli sairaana, emme voineet mennä enään näitä ison joukon saarnaajiakaan kuulemaan. Hän sanoi, kyllä tähän meidän asuntoon sopisi paljon kansaa niin kun ennen vanhaan, kun vaan saisimme saarnaajia.

Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä

viattomassa. Rukoilkaat, rakkaat, minun ja lasteni puolesta, pyytää
kelvottomin elämän tiellä

Sophia

N:o 100

16.12.1980

Kallis, jalo Herramme Sebaotin enkeli ja veljeni Herrassa, Lauri
perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon ja lisääntyköön henkenne
kanssa nyt ja ijankaikkisesti.

Olen tässä kotona aivan yksin näkyväisesti, vaan uskon kautta
väkevän käsivarren suojassa. Olen jaksamassa hyvin. Ei ole minkäänlaisia
kipuja. Ajattelen ja nautin teidän onnestanne, että Kallis Wapahtajamme
antaa siunauksen Hänen työlleen, jota teette sieluin pelastukseksi. Oi,
Immanuel, ole armollinen ja lähetä tännekin sinun sanasi saattajat
totuudessa.

Ajattelen näitä, jotka rinta pystyssä järjen sotkua kuiskuttelevat,
vaikka on kaksi äänen laajaltajaa edessä, niin ei kaikki saata joka sanaa
kuulla.

Wm oli tässä minun kanssani, vaan hänen piti mennä näkemään
lääkärinä. Siis on taas kaukana 600 mailin päässä. Mutta ajalliset mailit on
tyhjää Jumalan kaikkivoivan edessä. Ihmeitten tekiä on meidän suuri
Jumalamme. Olen hengessä iloinen, että te kaksi saitte nämä
ajattelemaan, mihin ovat menossa. Olen pyytänyt Detroitin saarnaajain
osotetta, vaan ei kukaan anna.

Nyt on ilta (kl.7) olen vähän väsynyt. Ei se ole mahdoton, kuinka
heikon välikappaleen kautta Jumala asiansa toimittaa. Odotan, että
Hellen Nelsonin sielun silmät näkisi totuuden.

Olkaat nyt kaikki Jumalan karitsat sydämellisesti tervehditty, ja
uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä ja
puhtaassa nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti, jos emme
enään toistemme kasvoja näe tämän syntisen maan päällä

Sophia

Kuinka he uskovat, ellei heille saarnata. Rakkaat terveiset lapsiltani. Oi
aikaa, Oi tapoja.

N:o 101

30.12.1980

Kalliit Betlehemin paimenet, jotka olitte kokoontuneet
katsomaan sitä Ihanaa Poika lasta, joka makaa kapaloituna seimessä.
Halu olisi ollut olla siellä, vaan matka on pitkä ja terveyskään ei ole
enään vahva.

Olen tässä koetellut itseäni jos olisi joku vahva turva lähtenyt,
niin olisin kyllä uskaltanut lähteä. Sillä uskon, että Jumala se on niin
matkalla kun kotonakin, joka meistä huolen pitää.

Nyt ensi maanantaina minun pitää taas mennä sairaalaan. Ja
jos se on Jumalan tahto, että ottaa minut kotia täältä murheen laaksosta,
niin siinä uskossa lähden, että Jumala on antanut minun suuret syntini
anteeksi Herramme verisen kärsimisen ja kuoleman tähden. Hänen
voitollisen ylösnousemisen ja Taivaaseen astumisen, jossa Hän rukoilee

Isää puolestamme.

Toivon, että lähetätte jonkun sanan minulle. Niin sydämen pohjasta olen odottanut tervehdystä sieltä. Olkaa kaikki terveh ditty, Suomen nuoret pojat, Norjan Atle, Uudenkaarlebyn Ojalat, Brolan Nasti. Annia minä kaipaam. Kuroset. Kiitos kaikkien terveisistä. Rukoilkaa minun ja lasteni ja I.I.I puolesta, pyytää vähin e.t.

Sophia

En ole kuullut mitään Boremannilaisten enempi kuin Niskojen joulu kokouksista. Olkaa ikuisesti tervehditty, Lauri, Eero, Severi, Kalervo ja koko Herran lauma. Jumala olkoon kanssanne.

N:o 102

1.1.1981

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit ja veljeni Herrassa, L. ja E. ja kaikki, jotka yhtä Herran työtä teette, yhteen rakkauden henkeen juotettuna siellä kaukana Pohjolassa. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne.

Tällä onnen ja rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä ja haluan ottaa osaa, että Jumalan Poika pääsisi kulkemaan pohjoisesta etelään, idästä länteen, että minunkin lapseni ja I.I.I. saisivat kuulla elävän Jumalan äänen näinä viimeisinä maailman lopun päivinä. Ja eikä nyt muuta. Uskokaamme synnit anteeksi annettuna ja todistettuna monen suun kautta. Rukoilkaat, rakkaat puolestamme, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia

Rakkaat terveiset lapsilta.

Nyt ensi maanantaina minun pitää taas mennä sairaalaan. Ja jos se on Jumalan tahto, että ottaa minut kotia täältä murheen laaksosta, niin siinä uskossa lähden, että Jumala on antanut minun suuret syntini anteeksi Herramme verisen kärsimisen ja kuoleman tähden. Hänen voitollisen ylösnousemisen ja Taivaaseen astumisen, jossa Hän rukoilee Isää puolestamme.

Toivon, että lähetätte jonkun sanan minulle. Niin sydämen pohjasta olen odottanut tervehdystä sieltä. Olkaa kaikki terveh ditty, Suomen nuoret pojat, Norjan Atle, Uudenkaarlebyn Ojalat, Brolan Nasti. Annia minä kaipaam. Kuroset. Kiitos kaikkien terveisistä. Rukoilkaa minun ja lasteni ja I.I.I puolesta, pyytää vähin e.t.

Sophia

En ole kuullut mitään Boremannilaisten enempi kuin Niskojen joulu kokouksista. Olkaa ikuisesti tervehditty, Lauri, Eero, Severi, Kalervo ja koko Herran lauma. Jumala olkoon kanssanne.

N:o 103

1.1.1981

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit ja veljeni Herrassa, L. ja E. ja kaikki, jotka yhtä Herran työtä teette, yhteen rakkauden henkeen juotettuna siellä kaukana Pohjolassa. Jumalan armo ja rauha olkoon

kanssanne.

Tällä onnen ja rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä ja haluan ottaa osaa, että Jumalan Poika pääsisi kulkemaan pohjoisesta etelään, idästä länteen, että minunkin lapseni ja I.I.I. saisivat kuulla elävän Jumalan äänen näinä viimeisinä maailman lopun päivinä. Ja eikä nyt muuta. Uskokaamme synnit anteeksi annettuna ja todistettuna monen suun kautta. Rukoilkaat, rakkaat puolestamme, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia

Rakkaat terveiset lapsilta.

N:o 104

29.1.1981

Kalliit, rakkaat, jalot Herran sotasankarit ja rakkaat veljeni Herrassa, Lauri ja Eero. Jumalan armo ja rauha olkoon ja lisääntyköön teille.

Sydämelliset kiitokset kalliista kirjeestänne. Olen vissiin vähän hajamielinen, en tiedä, mihin panin sinun viime kirjeesi. No kuitenkin haluan kiittää ja sanoa, että en tiedä, mikä täällä on tapahtunut. Niin kun olen teille sanonut, että ei kukaan käy eikä kirjota. Nyt kun tulin sairaalasta kotia R.R. emäntänsä kanssa tuli ja toivat minulle Gellivaaran ja Amerikan joulukokouksen kirjeet, joita ei kukaan ole minulle uskaltanut julkisesti antaa. Jotain mainittiin Gunnarista. Minä sanoin Gunnari riepu. Reason emäntä sanoi niin pontevasti ja lujasti: Gunnari on kallis kristitty. Eivät he täällä kauvan viipyneet. Luin ne molemmat kirjeet. Ne tuntuivat niin kuivilta, kun olisi kahta kuivaa keppiä yhteen lyönyt, ei niistä lähtenyt minkäänlaista ääntä.

Toivon, että luette ne. Sanoit, että erkaantuneet tukkii itsiänsä jonkun kuoleman jälkeen sisälle, eli haluavat omistaa pois menneen vakasen kristityn veljekseen tai sisarekseen. Vanhat saarnaajat sanoi, se on kumma, ei me halua heidän kaltaiset olla, emmekä omistaa veljiksi tai sisariksi. Siis sama luonto on nyt kun ennenkin totuuden hyljänneillä.

Eino emäntänsä kanssa menevät lännelle ja vievät minut nörssien kotiin. Tohtori sanoi, minä en saa olla yksin asumassa. Vaan niin kun tiedätte, ei ole paikkaa, mikä olisi kodin vertaa, mutta tätä se vanhuus tuo. Toivon, kaikki menee hyvin ja että jalkani paranisi, kun nyt autetaan, etten tarvitse rittää liiaksi, enkä kaadu.

Jääkää Jumalan haltuun siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme pyhässä nimessä ja veressä viattomassa ijankaikkisesti. Rukoilkaat, rakkaat, minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin elämän tiellä

Sophia

Täällä on ollut hyvin kaunis ilma joku päivä. Nyt on ollut kylmempi ja vähän lunta. Yskän sairautta on ollut vissiin paljon. Einon nuorin tyttö on koulussa ja hänellä oli ollut, he sanovat se on flun. 2p. oli ollut pois koulusta.

Olkaa rakkaudella tervehditty, kaikki totuuden rakastajat. On ihana ajatella, kuinka saatte siellä iloita yhdessä niin kuin saaliin jaossa iloitaan. Luin kun yksi wanha saarnaaja kirjotti, olen täällä yksin kun lintu

oksalla. On siis muitakin ollut ennen minua, että on tuntenut yksinäisyytensä. (s.s.)

N:o 105

20.2.1981

Kallis, jalo Herran Sebaotin enkeli siellä siunatussa Pohjolassa Eero ja Lauri ja kaikki totuuden rakastajat. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa nyt ja ijäisesti.

Olen ollut sairaalassa. On kaksi kertaa leikattu ja oli känseri. Luulen, että se on pois. Jaksan tavallisesti. Kuitenkin olen tässä nörssien kodissa vielä.

Oli kerran hyvin ikävä ystäviä. Niitä entisiä. Ja niin kun tiedät, näitä nykyisiä kasvoja, jotka ovat niin kun tiedät, luonnollisilla silmillä katsottuna saavuttamattoman takana. Oli unissa monia meitä saman mielisiä koolla ja tuli tulemistansa kaukaakin. Joku sanoi, eikö se sovi, että laitetaan ruokaa yhteisesti ja ollaan koolla monta päivää. Jokainen oli iloinen niin tekemään. Ja joku sanoi, Erlandsson on jo tullut. En ole koskaan häntä nähnyt. Nyt menin, ja kun hän oli outo, kysyin, mikä teidän nimi on ja hän oli aivan niin kun mekin, vapaa. Kun heräsin, oli niin hyvä olla, ja sielu oli niin lämmin. En muuta kun kiitin Jumalaa tämän onnen hetken edestä.

Nyt istun tässä sängyn laidalla ja kirjotan polveni päällä. Einon poika Jerry toi sinun kirjeesi, josta sydämen pohjasta kiitokset ja kaikista terveisistä. Jätän hyvästi sen uskon kanssa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä. Rukoilkaa edestäni ja lasteni edestä, pyytää vähin e.t.

Sophia

Kiitos monet kiitosten päälle kirjeestä, kalliista ja rakkaasta. O' hyvä lapsi kulta, Lauri, ei minulla ole muitten osotetta Ruotsiin kun sinun. Eero nyt kirjotti, vaan ei osotetta. Halusin kiittää ja luulen sinä näet hänen ja annat tämän hänelle.

Luulen olen jo sinulle sanonut Wm vaimo on mennyt ijaissyteen ilman elävää uskoa. Ja nyt Jerry sanoi, minun ainoa vävy on samoin mennyt. En tullut tietämään, koska, mutta näinä päivinä. Eivät halunneet minulle heti ilmottaa. Tiesivät, etten voi sinne mennä, enkä enään auttaa. Eikö tämä ole kauhiaa. Apua olisi vielä suurten vetten takana, jos olisi anovaisia ja janoovaisia.

N:o 106

6.3.1981 ilta

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero ja kaikki Jumalan omat, jotka totuutta tunnustatte. Jumalan armo ja rauha kasvakoon ja vahvistakoon teitä ja antakoon ruumiinkin terveyttä sodassa mustaa vihollista vastaan.

Lähetän tämän kirjeen. Näette, jonka sain, julkisen ensimmäisen sen jälestä, kun täällä ilmi tuli Gunnarin kavaluus. Hän Mrs.

Lillian Kangas on ollut meidän kanssa yksi mielinen, vaan on luottanut, että ei Gunnarissa ole falskeutta, jonka me olemme monen vanhan kanssa nähneet.

Ajattelin vastata sen, mutta en tiedä, olisi niin paljon sanomista, ja se menisi sekaseksi yhdellä kertaa. Tämän Arnold Ruonavaaran tunnet. Hän on monesti ollut lähetettynä sinne joulu kokouksiin.

Ajattelen, jos Jumala vielä totuuden hengen tänne lähettää, niin toivon, että jos se olisi mahdollista, jos te Jumalan kätenä tänne ylettyisitte, vai onko tämä maa jo hyljätty. Wapistus täyttää sydämeni ajatella, minä ja lapset olemme täällä. Mutta Eerohan kirjotti, että ei Jumala anna omiensa nälkään kuolla. Olisi se liian suuri toivo, että kirjottaisit jotain, miten piru on siellä Jumalan sanan sotkenut. Ei vähempää kun kokonaisen postillan lieventänyt. He ovat kaikki niin varovaiset, että ei he minua halua puhutella, eivätkä kirjota. Tämä Mrs. Kangas on joskus jotain kirjottanut, kun olen jotain kysynyt, vaan on vannottanut, että en vaan sanoisi kellekään, ei terveisiä, että eivät arvaisi, että on minulle kirjottanut.

7.3.-81 aamu. Olen vielä täällä sairaan hoitajain talolla ja minun kirjani on kotona. Olen kyllä lähettänyt sen, jossa selitit, kuinka kauniisti Gunnari on antanut vanhan aatamin ryvettä suunsa, vaan eivät ole vastanneet, uskon, että G. on selittänyt kaikki valheeksi. Piru on nostanut kaikki ylös alasin. Mutta Jumalan totuus seisoo ja saa voiton. Se on suuressa alennuksessa, jonka Jumala itse korottaa Hänen neuvonsa jälkeen. Sääli tulee ihmis raukkoja.

Uskon, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu monen vanhurskaan suun kautta. Jääkää Jumalan rauhaan. Ajattelen, kirjotan vaan, lukekaat vanhinten kirjoista, kuinka kristillisyyks on ollut alussa ja kuinka se on nyt täällä Amerikassa. Kuka sen on uusinnut ja kenen luvalla. Olkaa sydämen rakkaudella tervehditty,

Sophia.

N:o 107

Nyt on pyhä 5.4.1981

Kalliit Herran Sebaotin enkelit siellä kaukana Pohjolassa sen ihanan auringon alla, jota muistelen näin keväällä ajallisesti ja Hengellisesti, jossa pitää se viimeinenkin totuus löytymän.

Olin istumassa tuossa ulkona, kun en koskaan ota osaa heidän enempi jumalisiin kun muuten maallisiin iloihinsa, niin tämä, joka on aivan sitä varten, että pitää vanhat hyvällä tuulella, alkasi tuoda rulla tuolissa vaimoja ja muutamia miehiä, niitä oli jo 26 ja alkasi pitää yhtä kun pyhä koulua. En tullut tietämään, mitä itse kukin vastasi, ei tässä ole yhtään, joka osaisi suomea, muita kun minä, ja en ymmärrä paljon E.kieltä, ja sitte kun en kuule. No semmosta tämä minun nykyinen eloni on. Mutta kun on nämä minun rakkaat kirjani, wanhat ja teidän lähetyskirjat, niitten kanssa aika kuluu hupaisesti, vaikka en luonnollisesti kuule ääntänne. Mutta kun ne luen ja kun vanhimmat ja apostolit sanovat, että kirjottaa, niin kuulette toistenne äänen.

Olen sanomattoman kiitollinen Laurille, Kalervolle ja Eerolle kirjeistänne ja niistä rakkaista terveisistä. Sen vähän, mitä olen saanut ymmärtää, eivät ole tyyvyväiset monet heidän opettajiinsa eli

pappeihinsa. Mutta johonkin seurakuntaan haluavat kuulua. Yksikin Gunnarin seuraaja sanoi, kun luimme Kirkkopostillaa ja sitte puhuimme, että onko nyt näin, niin sanoivat, mihin me sitte joudumme, os jätämme Gunnarin. Joukon se pitää olla paljon, ja sitte se vissiin on oikea. Waikka nähden näkevät, että kuinka suuri joukko on aina mennyt väärälle tielle, siis sille lavealle tielle, jossa ei ole aitoja ei laitoja.

Lapset rakkaat. Minusta näyttää, että pitäisi olla paljon aikaa, mutta eihän me ja minun mitättömän ajatukset mistään ole. Se Korkein Herrain Herra, joka sanalla yhdellä taitaa monta tuhatta maahan kaataa. Niin syntisiä kun sotaisia, silloin kun Hänen aika tulee. Oi Herra Jesus, armahda minun lapsiani siitä hirmuisesta tulipalosta viimeisenä päivänä. Siitä paljosta ajasta, kun sanoin, ajattelen, kun nämä pitkät matkat ottaa niin paljon aikaa ja tämä aika tulee yhä kalliimmaksi. Nyt justiin tuli mieleeni, emme tiedä, kun se aika tulee, kun tulette, miten Jumala ajat ja olot järjestää.

Sanon hyvästi siinä uskossa, että syntimme suuret on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Jumalan armo ja rauha asukoon ja lisääntyköön henkenne kanssa. Olkoon Jumalan rauha kanssanne. Rukoukseni on, että muistatte minua kelvotonta, yksinäistä, kun lähestytte armo istuinta omain puutostenne kanssa, pyytää

Sophia

Ei tässä paikassa ole ollut vielä paljon lunta. Hyvin kesäiset ilmat.

N:o 108

22.5.1981

Kalliit Taivaan tielle johdattajat, Herran Sebaotin enkelit, kaikki te, jotka totuutta rakastatte, Lauri, Eero, Kalervo, Severi ja niin monta, jotka käsiänne ylhäällä pitävät. Tervehdän teitä Jumalan rauhalla. Oo kuinka olette onnelliset, kun on vielä monta teidän kanssa yksimielisiä.

Kiitän aivan kaulasta sen kalliin krjeen edestä. Jos olisin siinäkään terveydessä, kun viimein olitte täällä. Williamilta on mennyt vaimo. Minun tytöltä Mabel on mennyt miehensä, ei kauvan jälestä kun Williamin ja he asuvat 600 ja toinen 700 mailin päässä, ja kolmas poika Aaro siinä 2000 mailin paikkeilla. Ja niin kun näit, kuinka pimiäksi America on mennyt. Kuitenkin rukoilen Ihmeitten tekiää Jumalaa, että Hän lähettäisi heräyksen tuulen puhaltaa tämän mustan maan päälle.

Minä en voi sanoa, että te ymmärtäisitte, minkälainen minun on olla tässä, kun käy kaikenlaisia omanvanhurskauden kirkkokuntia, niin ei voi muuta sanoa kun, Woi kauheaa Jumalan pilkkaamista. Ja eivät tuota näe.

Jääkää kalliit Jumalan rauhaan, ja muistakaat minua ja lapsiani teidän rukouksissanne, pyytää

Sophia

Lapset vaan käskävät sanoa terveisiä. Eino ja F. ovat nyt justiin Omahassa. Wm ei jaksa liian hyvin ja hän aikoo muuttaa pienempään

N:o 109

18.6.1981 ilta

Kallis, jalo Herran Sebaotin Enkeli Lauri, sinun perheesi kanssa. Tervehdän teitä onnellisia Jumalan rauhalla. Ikävä minulla on. Nälkä ja jano. Vaan onhan niinkin kirjoitettu, että tyydy minun armooni. Jos ne Jumalan sanat oikiaan paikkaan aina ymmärtää.

Sinä et osaa arvata, kuinka minä kaipaen Anni Brolan kirjeitä, vaan niitä ei enään tule. Olisi niin paljon puhumista. Vaan kun ottaa kynän, niin en tiedä, mitä sanoa. Eikö se Paavali sano, minä vaivainen ihminen, kuka päästää minua tästä kuoleman ruumiista.

On joskus, vaikka yksin olen ja luen kirjoitettua Jumalan sanaa, se tuntuu, että on ympärillä ystäviä, jotka ovat minun kanssani yksi, ja niin täyttää lämmin henki, että täytyy suuresti kiittää Jumalaa armon edestä. Olettehan kalliisti minulle kelvottomalle suuri syntiselle todistaneet synnit anteeksi ja olen sen todistuksen uskonut, jonka lukenut olen.

Tässähän minä vielä olen, mutta osota kirjeet, jos on aikaa kirjottaa, tällä vanhalla osotteella. Minun posti pidätetään postikonttorissa ja sitte haen sieltä. Minun huone on nyt tyhjä, naapuri pitää huolen siksi kun menen takasin.

Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa, rakkaat, minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin elämän tien vaeltaja

Sophia

Älä kiittele kirjeessä, vaan pane pieni paperi, jos olet mitään rakkauden merkkiä saanut.

N:o 110

1.8.1981

Kalliit, jalot Siionin linnan vartiat, Lauri, Eero, Severi ja niin monta kun teitä on totuuden saarnaajia. Olkaa tervehditty Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä.

Eilen Eino otti minun Piulaan. Siellä asuu yksi toista kieltä puhuva perhe, vanha, ja yksi suomalainen. Olen nyt tyytyväinen, että näin heidät. Se on se sama, kukkia akkunoilla ja se, jota me suomalaiset sanomme elämän langaksi, oli menossa seinissä ja katossa. Ei ole R.R. lampailla sen puhtaampi eli kuuliaisempi vaellus, kun ennenkään. En halunnut monta aikaa siinä viipyä. Kosket ei olleet kotona.

Tässä olen yksin ja muistelen niitä armon päiviä, jotka menneet ovat. Ja nämä ikävät, kuivat, nälkäiset päivät on edessä, vaan tämän kaiken puuttuvaisuuden tähden täytyy uskoa sielunsa Herramme ja Wapahtajamme kaikinäkevän silmän suojaan. Ei ole ansiota, ei hitustakaan. On kuitenkin suuri armo, että on alusta tullut tuntemaan totuuden ja siinä kaikessa heikkoudessa ja puuttuvaisuudessa kiinni

ahkeroida vaeltaa. Sieluni kiittää Jumalaa, että on säilyttänyt elävän uskon maan päällä.

Nyt justiin minulla on ikävä nähdä kasvojanne ja kuulla ääntänne. Ei tätä ymmärrä, vaikka kuinka monta kertaa sen kirjoittaisin paperille. Uskon vanhvasti, että Jumala omansa ottaa, vaikka se näyttää ihmiselle mahdottomalta. Suuri on maa ja suurempi meri, joka erottaa luonnollisesti. Mutta henki on yksi, jota ei luonnollinen etäisyys voi särkeä. Se Pyhä kyyhkynen on samalla kertaa siellä kun täälläkin.

Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan, uskossa, että syntimme on ijankaikkisesti anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä. Rukoilkaa, kalliit ystäväni minun ja lasteni I.I. edestä, pyytää kelvottomin matka kumppali elämän kaidalla tiellä, jota ei pääse kaksi rinnan kulkemaan, sanovat vanhemmat, jotka sen jo koetelleet on ennen meitä. R.t. lapsilta

Sophia

Pyhä aamuna. On surkiaan nähdä, kun joku omantunnon vaivoissa itkee. Pappi avuttomana katsoo, jonkun ajan päästä Ehtoollis malja kädessä kulkee. En tiedä, onko hän katoliikki vai Episcopalinen. Tässä kaupungissa on 14 eri nimistä kirkkokuntaa ja joku pienempi, joka ei vielä ilmota lehdessä. Kaikki lupaa taivaan, kun vaan kuukausi maksunsa suorittaa. Eikö ne ajattele, mikä seka sotku siellä tulee. s.s.

N:o 111

24.8.1981

Oi, kalliit Herran Sebaotin enkelit siellä kaukana pohjolassa. Olkaa hyvästi siunattu. Haluan vaan tervehtää ja antaa tietää ja kysyä, onko Jumala antanut ylön tämän maan. Näyttää, ei ne entiset eriseuralaiset voineet selvitä ja niin se näyttää nyt menevän.

Tässä on Paptisteja. Annoin kääntää Englannin kielelle Johannes Kastajan päivän saarnan ja Wm on niitä monistanut ja nyt saan niitä antaa. Tässä on yksi nuori vaimo. Näyttää hän on heränneellä tunnolla. Annoin hänelle yhden. Eilen tuli ja sanoi, hän ei ole nukkunut koko yönä. Kysyn, miksi. Mitä ymmärsin, hän ajatteli. Sattuu, ei paljon väärin ymmärretty. Ja tuo toinen, aivan kuolemaa odottava. Omaiset ja papit häärää.

Olen täällä niin kun tiedät yksin. Olen jaksamassa paremmin, vaan lapset sano, minä en saa enään mennä yksin asumaan. Sitä minä kuitenkin toivon, jos elon päiviä on. Vaan jos Jumala suuresta armosta ottaa minut kotia ijaiseen onneen. Rukoilkaat minun suuren syntisen edestä, että tämä vähä aika menisi onnellisesti ja saisin nähdä Herrani Kasvot. Jääkää Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on anteeksi annettu veressä viattomassa. Olkaa sydämen rakkaudella tervehditty, muistelee vähin sisarenne

Sophia

N:o 112

3.9.1981 ilta

Kalliit ja rakkaat Siionin muurin vartiat, Lauri ja Eero, jotka kasvoistakin tunnen ja Kalervo, joka on niin monta kallista kirjettä lähettänyt ja aina muistanut minun lapsiani, vaikka ei ole meitä ketään nähnyt kasvoista. Olkaa sydämellisesti tervehditty Jumalan rauhalla ja

ijankaikkisen onnen toivotuksella.

Sydämeni täytti suuri ilo, kun sain kirjeen Laurilta. Tuli mieleeni Jumalan Pojan sana: Ihminen ei elä ainoastaan leivällä, vaan jokaisesta sanasta, kun Jumalan suusta lähtee. Ja ilo toi myös mieleen: Niin kuin peura janoissansa vettä tuoret himoitsee. Eiköpä psalmista ole kauniisti sen osannut sanoa, mitä sydän himoitsee. Kiitos, Lauri, vaivastasi, kun ruokit vaivaista sieluani.

Fern oli tässä, kun luin kirjeesi. Käski sanoa S.R. terveiset kiitosten kanssa, kun muistit heitä. Tässä minä vielä olen Long Term Care Center. Jalkani on hyvä, kun ei tarvitse mitään tehdä. Käytän rulla tuolia. Mutta se sydämellinen rukous Jumalan puoleen, että pääsisin omaan kotiini, vaikka se on pieni. Se kuitenkin on suurin rukoukseni, että onnellisesti kostuisin kotiin, jossa ei ole koskaan tilan puutetta. Jos niin olisi, Wapahtajahan sanoi, että Hän menee laittamaan tilaa.

Kuinka usein sieluni kädet on kiertäneet sen kalliin sisaren Alvan Wittangissa kaulaan, kun hän siellä laittaa Jumalan pojalle tilaa ja aterioita. Tahtoisin sanoa paljon hänelle, vaan olen niin mitätön tuomaan ulos, mitä sieluni tuntee, vaan uskon, vaikka olemme näin kaukana, kun on sama henki, niin ei sitä niin koristeltuja sanoja kaivata.

Tähän tuotiin Governementin sairaalasta mies, hän ei saata paljon puhua. Näyttää sainamannilta, jotain vierasta kansallisuutta. Hän on ehkä Vietnami tai korealainen. Olin tuossa ulkona, kun iso Governementin auto ajoi ja ottivat miehen. Näyttää koko vanha. Hänellä on iso arpi korvasta leuvan alle. Joku työn tekiä sanoi, se on sattuu korvasta korvaan. Tässä puhutaan vaan kuiskutteleamalla, ei ääneen.

On jo 5p.

Siellähän on niin monia, jotka on jääneet paikkakuntiin yksin. Se kolmas Postilla oli niin vieras meille vanhoille. Olisi suuri ilo, jos vielä saisi niitä alkuperäisiä saarnoja lukea. Melvin Niska ja Linda ovat kääntäneet koko L.L.L. kirkkopostillan Englannin kielelle. Vaan nyt on kysymys sen tarkastaa ja toimittaa painoon. Sanoivat, että ei heillä ole aikomusta sitä painoon laittaa. Vaan säilyttävät irtolehtinä kuorissa.

Kuinka sen Sten J. joukko on lisääntynyt. En ole täällä kuullut mitään Niskan joukosta muuta, he vaan pitää omia kokouksiaan. Ei D. ja E. ole käyneet yhtään kertaa jälestä, kun te olitte täällä.

Nämä minun lapseni ovat luonnon siivoja, vaan eihän heille saata toinen uskoa antaa, ennen kun Jumala suuresta armostaan avaisi heidän silmänsä näkemään mihin omavanhurskaus heitä vie. Se täytyy tulla itsellä hätä. On ne joku vieras sanonut minulle, että olen huono äiti, kun en ole yhtäkään lastani opettanut oikein. Kuitenkin vielä rukoilen heidän edestä, ja se on ilo, kun totiset kristityt muistaa heitä, sillä k. rukous voi paljon, kun se totinen on.

Tiedän sen hyvin, että olen huonompi kun kukaan sanoa voi. eihän hyvä armoa tarvitse. Armosta se on, että elän, ja armosta suuresta, että saan uskoa syntini anteeksi armosta, että totiset Jumalan ihmiset minua muistaa ja vielä lapsiani. Jääkäät Jumalan Rakkaan Isän haltuun annuttuna, toivoo vähin e.t. Sophia täällä kaukana erämaasa.

Kalliit, jalot ihanaiset Herran Sebaotin enkelit siellä ihanassa Pohjolassa, jossa sielu hengessä elää yöllä ja päivällä. Te rakkaat vanhat ja nuoret teidän edesikäypänne kanssa, Lauri ja Eero, kaikki totuuden rakastajat. Olkaa tervehditty Jumalan runsaan siunauksen kanssa täydellisesti koko sydämmellä toivotan.

Olen ajatellut, että oliko se Patmos saari aivan autio ja ei ketään siellä asunut, jossa Johannes oli ja näki sen ilmestyksen. Nyt kun olen aivan yksin. Eihän nämä lapseni mitään vastaan sano, vaan niin kuin näitte, eivät ymmärrä, että se pitää kokonansa maailmasta luopua ja hänen menostansa.

Lokakuun 7.päivä kello 12.30. Kaunis ihana syyspäivä. Tulin päivälliseltä ja luin Isak Nikun hautausaarnan, Parakan kirjoittaman. Kuinka elävästi muistan hänen ja hänen saarnansa Kuoksun kanssa. Kokous huoneeseen tuli uskonon vaimo. Istui avopäin. Niku pelkäämättä sanoi lujaa: Vaimo, pane töötti päähäsi. Olen ollut täällä rukoushuoneella. Olemme mieheni kanssa istuneet toisessa penkissä, papilla on ollut edessä kaksi äänen laajantajaa ja emme ole kaikkia sanoja kuulleet. Kun valitimme sitä, täysi mies sanoi: ja niin likellä istuitte. Hän istui aivan keski huoneessa, eikä kuullut kaikkia sanoja.

No mitä tämmönen saarna hyödyttää. Tietenkin niin paljon mihin se on mennyt ajattelen.

N:o 114

10.10.1981

Kalliit ja rakkaat Mikaelin enkelit ja minun rakastetut veljeni Herrassa. Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä tulen tyköne ja kiitän lujasti kaulasta sen rakkaan ja lohduttavan kirjeen edestä, jonka sain. Olisi niin paljon sanomista, että en tiedä, mitä ensin sanoisin. Niinkun tiedätte, kuinka levossa koko Amerikka on Gunnarin kainalossa nukkunut. Joku vanha on itkenyt, mutta sanoneet, pitää olla hiljaa. Jumala lähetti teidät ja näitte, mikä pyry siitä tuli. Tiedän, on niitä kaksi naamaisia, jotka ei halua eikä uskalla ottaa Kristuksen ristiä päällensä. Odottavat mihin päin suurempi joukko kallistuu. Eikö se niin ole ennenkin käynyt.

Lähetän tämän pikku rakkauden lahjan. Sanoit pidätte pyhärukouksia vaan muutamat. Ajattelin sanoa. No keittäkää nyt kahvia ja minä olen siellä teidän joukossa. Mutta kun sanoit menet Norjaan, niin pane nämä sentit mihin tarvitset. Ne on sinun.

On täällä B(lack) H(illissä) ollut aikoja, pyhä rukouksissa oli meitä kuusi sielua. Salomon Johanson oli liian heikko tulemaan. Paljon niitä on nyt, mutta mikä ilo heistä on.

Oli ilo kuulla, miten niillä Gunnarilaisilla ja itse G. menee. Olen aina uskonut, että tuntemattomat ovat Herran tuomiot ja käsittämättömät Hänen tiensä. Eihän meillä salattu Jumala ole. Haluaisien tietää, koska olet tavannut Mässiä. Ne raukat ja koko E.kielinen joukko. Nyt nämä nuoret, jotka ovat elämässä. Nyt sanon, jääkää Jumalan rauhaan ja uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. R(ukoilkaa) e(destäni), pyytää

Sophia

On tämä kirje, saat kääntää sinne ja tänne ja ylös alasin, jos

satut saamaan selvää.

N:o 115

4.12.1981

Kallis veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha asukoon kanssanne perheesi kanssa.

Vaan muutama sana. Eino tuossa odottaa. Haluan tämän nyt justiin, että se kerkiää jouluksi, että on siellä. Ajattelen, olen siellä teidän kanssa. Siis tämä on kristillisyyden hyväksi. Kirjotan kirjeen jälestä. Jäkää Jumalan rauhaan.

Sophia

Hauskaa joulua ja onnellista uutta vuotta. Eino ja Fern.

N:o 116

24.12.1981 ilta

Kalliit Herran Sebaotin enkelit ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero, ja kaikki, jotka teidän kanssa sota rintamassa seisotte. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne nyt ja iankaikkisesti.

Ajattelen teitä, kuinka olette onnelliset siellä vastaanottamassa veljiä ja sisaria, ja saatte nauttia taivaan leipää runsaasti, jonka esimakua minäkin saan täällä yksinäisyydessä joskus maistaa, josta Jumalalle Isälle Jesuksen nimeen olkoon kiitos ja ylimmäinen ylistys.

Olen vielä tässä, muuten on kaikki hyvin, vaan jalat eivät tahdo kestää enään kävellä. Istun paljon tässä rulla tuolissa ja tämän kanssa pyörin vähän ympäri ja kukaties laiskuus on, että en perusta. Eino ja Fern tulevat tiedon mukaan tänne minua näkemään. Sanoin heille, jos menisitte Gellivaaraan, niin antaisin viimeisen senttini, jos olisi tarve.

Kiitos kaikista lähetyksistä ja kirjeistä, terveisistä, monista muistamisista. Uskon, että muistatte anteeksi antavalla sydämellä. Ja niin uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä, pyytää kelvottomin e. t. Rakkaat terveiset lapsilta.

Sophia Hill

N:o 117

1.1.1982 (?) Nyt on Herran pyhä päivä päivä parahin.

Kalliit Herran Sebaotin enkelit ja minun veljeni Herrassa.

Olkaat tervehditty. Jumalan armo ja rauha levätköön henkenne kanssa ijankaikkisesti, Lauri ja Eero perheenne kanssa.

Kiitän lujasti kaulasta kaiken hyvän, jota olette minulle tehnyt, jota en muista luetella, kirjoja ja kirjeitä ja saarnoja. Miten minun sieluni ilman voisi elää. Kiitos Jumalalle Jesuksen nimeen, että hän sinun suusi kautta on minua auttanut elämään täällä korvessa. Jumalan sana on elävä. Niinhän me uskomme ja olemme koetelleet.

Nyt nämä saarnat, jotka sain. Haluaisin jokaiselle lukea.

Ajattelen, että sattuu nämä Gunnarilaiset täällä ovat niin täynnä viisautta, että heihin ei mahdu Jumalan totuus. Kuitenkin on toivo, että Jumala herättäisi kaikissa ikävän totuuden perään Jumalan sanan jälkeen.

En tiedä, enkä ole ymmärtänyt, minkälainen viisaus se Niskalla on. Täällä pitäisi olla hyvä tulkki, kun Suomea ei enää moni puhu, ja nekään muutamat ei aina ymmärrä. Jos nämä jalat olisi niin terveet, että voisin kävellä, ei ikä tulisi kysymykseen. Olisin siellä ja seuraisin lähetys miehiä ruumiillisesti. Nyt vaan olen hengessä. Jumalan antakoon siunauksensa monen sielun autuudeksi, kun uhraatte itsenne Herran työhön.

Luin, se oli vissiin Jeremian kirja, sanoi, kirottu olkoon joka laiskasti tekee Herran työtä. Siis siunaus lepää päällänne. No jo taas sain lisää saanoja sieltä. Rakkaat kiitokset sydämen syvyydestä. Jääkää Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa.

Sophia lasteni kanssa

Rukoilkaat rakkaat meidän kelvottomain edestä. Te ette voi ymmärtää, kuinka minä olen väsynyt tähän jumalattomain hommaan. Vaikka minulla on oma, yksin ruuma, mutta kun oven avaa, on vanhoja toinen jalka haudassa ja toinen partaalla, ei muuta kun kaikenlaisia kaskuja heille luetaan, kun sairaaksi tulee. Joku pappi tulee kirjan kanssa, sieltä lukee. Siinä kaikki. Ja kun täällä ei ole ketään, jonka käskisi heitä neuvomaan. Henrickson sano, onhan täällä R.R(edinger). Ymmärrätte, kuinka leviää taivaan tie on heillä kaikilla.

N:o 118

25.1.1982

Kalliit jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero ja kaikki, jotka totuutta rakastatte. Jumalan armo ja rauha olkoon ja asukoon sielussanne elämän iltaan asti.

Ensin kiitän kaikkein kalliitten kirjeitten edestä, joita olette minulle kaiken ahkeran työn ja vaivan keskellä kirjoittaneet. Uskon, että se on ollut Jumalan, Isän ääni tänne yksinäisyyteen. Niin se on kuitenkin ilahuttanut ja lämmittänyt sielun ja ruokkinut taivaan leivällä. Vaikka tämä matka on maallisesti pitkä, mutta kun Jumalan hengellä ei ole rajoja.

Voi sitä ihanaa aamua, jota toivomme, kun kaikki saamme olla yhdessä ja kaikilla on yhtä kirkas ääni ylistää veri ylkämme ihanuutta ja sanoa Amen Hallelujaa. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Vähin e.t.

Sophia

Eikö ole kauheaa tämä, ensin Californiassa maan vierimä ja siellä puolella Puolassa. Ja kun kuulette niin nostakaa päänne ylös. Mutta näyttää ihmiset ei perusta, eivätkä usko ennen kun nahka kuumenee. Ja tämä kova pakkaneen kohta kautta tunnetun maailman. Kaikki vaan on tavallista, vai kuinka. (Se sama.)

N:o 119

8.2.1982

Kallis jalo, väsymätön työn tekiä Herran viinamäessä, Lauri Eeron kanssa. Tervehdän teitä Jumalan armon ja rauhan toivotuksella.

Rakkaat lapset. En tiedä, mitä minä sanoisin. Olisi niin paljon,

että ei osaa alkaa. Sanon kuitenkin, siunattu Margit siellä Uudessa Karlebyssä. Ja uskon, että tunnet, vaikka et näe, kuinka lujasti puristan kaulastasi kiitosten kanssa niistä suloisista lämpimistä terveisistä. Ne yhtä kun toi terveiset Anni Brolaltakin.

Ja se Huutavan ääni tuli aivan terveenä tänne. Haluaisin tietää sen hinnan, jos on Jumalan tahto, että nuo Gunnarilaiset haluaisi saada, ja minä sattuu lisää. Täällä on ollut vissiin yli maan hyvin kylmä ja lunta. Kylläs tiedät, että jos minun jalat tulee terveeksi, niin minä menen omaan pikku majaan. Siellä on niin lämmin.

Kun minä kaaduinkin niin monta kertaa, ja en päässyt itse ylös. Tohtori sanoi, minä en saa asua yksin enää. Ja tiedät, kuinka minulla on ikävä. Tuli aamulla, kun heräsin, mieleeni: Täynnä olen saastaa, syntiä, en elänyt kuin käskit sä, siis edestäni kuolit sä, et elämähän jäisin mä. Vissiin lauloin, kun hoitaja tuli niin ihmeissänsä, kysyi, mikä vaivaa. Kello oli puoli viisi. Joskus minä puhun unissani aivan lujaa, vissiin kun kaikki ajatukset pakkaantuu, niin ne pitää tulla jollakin lailla ulos. Jääkää Jumalan haltuun uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Tervehtäkää kaikkia totuuden rakastajia. Kiitos kaikista terveisistä. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia

Tuhannet kiitokset, kun lähetitte sen Huutavan äänen.

N:o 120

23.3.1982

Rakkaat, jalot Herran Sebaotin enkelit Lauri ja Eero teidän perheen kanssa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon ja hallitkoon sieluissanne.

Kiitän rakkaalla sydämellä sen ilahuttavan, tervetulleen kirjeen edestä. Sen ainoa, joka on vanhempain hengen hedelmä. Luin tuossa kun Jesukselle sanoivat, että se ei ole tosi, mitä hän puhui. Tämä nykyinen yksi saarnaaja, jonka olen tuntenut poikasesta asti, sanoi minulle vaste naamaa: sinä valehtelet. Se oli kauheaa sana semmoselta. Olen ajatellut, mitä itse Jumalan Poika on saanut omalta kansaltansa kuulla.

On kohta kuukausi, kun sain yskän. Ja tämä aika on semmosta, sitte tai jälestä, että ei tule mistään mitään.

/Liite: lehtileike, jossa sanat: näet kuinka täällä on lunta ja vielä tulee, on raskaassa pilvessä./

N:o 121

1.4.1982

Rakkaat, jalot Siionin muurin vartiat, Lauri ja Eero, teidän perheenne kanssa. Tervehdän teitä Jumalan armon ja rauhan toivotuksella.

En voi olla sanomatta. Näin pitkän ajan jälestä, Olli Hendrickson ja Wesli Efraimsom kävi eilen tässä ihmettelemässä, miten minä olen eksynyt Melvin Niskan ja Lauri Koistisen joukkoon. Näyttää ei het tiedä, miten asiat on siellä menneet. He olivat nyt lähetysmatkalla tässä keski valtioissa. Sanoivat Gunnari Jönssonin päässeeseen paratiisiin. Ja

Weslin äiti on myös päässyt levolle. Ei heillä ollut paljon aikaa. Pyysin olisi paljon puhumista, vaan heillä oli kiire.

Ajattelen, joko olette lähteneet Suomeen. Vaan onhan siellä niin lyhyet matkat, että voitte mennä Gunnarin hautajaisiin, vaikka olisittekin Suomessa. Ja eikä muuta, vaan odotan sanomia hautajaisista ja Sten Johanssonista, joko hän on mennyt G. J. kanssa yhteen, vai missä hän on.

Jääkää rakkaat hyvästi Jumalan rauhaan aivan kaulasta lämpimästi siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Rukoilkaat, ystäväni, minun ja lasteni edestä, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia Hill

Lähetä 3 niitä Huutavan ääniä ja lisää postikulut. Pane Einon osotteella. Sattuu olen vielä tässä hoitolassa, ja postikonttori ei säilytä pakettia kauvan, ja kirjeetkin saat lähettää Einon osotteella. Sitte jos Jumala antaa terveyttä ja voin mennä kotia, niin annan tietää. Ei minulla nyt ole mitään kipuja, vaan nämä jalat, ei niihin ole luottamusta vielä, ja lapset ei anna minun mennä yksin sinne kotia, jos kaatuisin.

Kyllä te rakkaat olette onnelliset, kun teitä on monta, kaksi ja kolme perhettä, jossa Jumala on luvannut olla teidän keskellänne. Koska kokoonnutte Jesuksen nimeen ja saatte pitää häitä siinä parhaassa viinassa (ei viinistä tule juovuksiin).

Oi autuas aikaa aivan kun siionissa on. Nyt kun tiedän, että olette siellä Suomessa, niin minun sieluni on siellä teidän kanssanne, vaikka ette minua näe luonnon silmillä.

Nevadan valtiot on joku alkanut kulta mainin. Eino ja toinen foormanni on olleet siellä niitä neuvomassa 2 viikkoa, ja nyt pian heidän pitää vissiin mennä taas, Einon näyttämään, kuinka se kulta sulatetaan. Kyllä se luonnollinen kulta on kovan työn takana. Olen sanonut Einolle, no nyt näet, mitä Raamattu sanoo, että teidän uskon koettelemus löydettäisiin kalliimmaksi kun katoava kulta, joka tulessa koetellaan.

Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu monen todistajan kautta. Vähin elämän tiellä

Sophia Hill lasteni kanssa.

N:o 122

[Viisi leipää ja kaksi kalaa]

5.5.1982

Rakkaat veljeni ja kalliit Siionin muurin vartiat, Lauri ja Eero. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne nyt ja päivän loppuun asti. Kun heräsin aamulla, muistin, että minulla on tuossa loodassa tuoretta vainio heinää, joka kerta kun luen sen taas, niin aina se on makeempaa. Ja tuli mieleeni, että olette onnelliset, kun saatte olla siellä leikatulla elovainiolla ja löydätte aina täysiä tähköpäitä, joista saatte niin paljon jauhoja, että voitte leipoa viisi leipää, ja maailman merestä olette jo saaneet kaloja, joilla voitte ruokkia tuhansittain sieluja. Eikös ne jääneet tähkät käsketty jättää köyhille. Eikä leikkuu väen enää niitä toiseen kertaan mennä

hakemaan.

No, eikös se itse Kunnian Herra tervehtinyt oppilaitansa rauhalla. Eihän se meinaa maailman rauhaa, jonka itse Herra toivottaa.

Olimme kerran koolla, kun oli enään joku vanha. Tuli siihen yksiuskoton ja jälestä tuli yksi vaimo, joka oli niitä Lapin vanhoja, ja tervehti Jumalan terve. Kun tuli uskottoman kohdalle, kysyi, onko Jumala terve sinun sydämessäsi. Hän nauroi. Kristitty sanoi: Älä naura. Luulen, että ei toista kertaa naura semmoiselle kysymykselle. Vastaus tuli siitä painosta. Kuka siihen antoi voiman?

Täällähän minä yksin näitä vanhoja, jotka on aina uusia, muistelen, ja joskus näen teitä, että pitää pyyhkiä silmiäni, että onko tämä tosi, vaan tyhjä se paikka on, jossa juuri olitte.

Jääkää Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on anteeksi annettu veressä viattomassa. Rukoilkaat, rakkaat, edestämme, pyytää kelvottomin vaeltaja elämän tiellä

Sophia Hill

N:o 123

18.6.1982

Kalliit Siionin muurin vartiat ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero perheittenne kanssa.

Kiitän kaikista lähetyksistä. Mitä sanot, olen ajatellut pyytää Melvin Niskaa kääntämään näitä englannin kielelle? Kuinka se on, jos näitä annan. Oletko ajatellut, mikä hinta niillä tulisi olla. Tästä ei lähde lauantaina posti. Pitää olla valmis pian. Jääkää Jumalan rauhaan. Toivon pian vastausta.

Sophia Hill

N:o 124

28.6.1982

Kalliit Herran Sebaotin enkelit ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero teidän rakkaan perheenne kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne.

Kuinka sydämeni pohjasta toivon, Jumala antakoon teille viisautta ja pitkämielisyyttä johtamaan tätä kallista Kristuksen ansaittua autuutta. Tässä kävi 3 vaimoa ja 1 mies. Se mies halusi tietää, miksi toisen uhri oli parempi kuin toisen. Olen ajatellut, että vissiin he nyt saarnaa, että koka ei juokse Gunnarin jälessä, hän on kateellinen Gunnarille, kun hänellä on niin suuri lauma. Nämä raukat ei tiedä mitään siitä Boremannin postillasta, eikä he usko, että niillä on soitto koneita ja mitään luvatonta. Se on kaikki valhetta. Yksi heistä kysyi, luulenko, että olen ainoa oikea kristitty. Sain, kuka tietää, kuinka monta vielä on. Ei niille kannata puhua. Kyllä näkevät, kun lyövät pänsä seinään. Ja ei edes voi sanoa mitään. He ovat niin täynnä. Ei heillä ole aikaa kuulla toista. Sitte sanovat: mennään.

En ymmärrä onko heillä minkälaista sielu elämää. Kyllä se rietas on saanut ihmiset mustaan säkkiinsä. Vaikka olen näin yksin ja huono vaeltaja. Ei ole minussa mitään hyvää. Ainoastaan turva Jumalan armoon ja apuun. Olettehan todistaneet anteeksi niin monta kertaa. Aivan kohta väsy tähän ainaiseen, en tiedä miksi sen sanoisin. Näyttää yhä he mimenee.

Ei se Hänson puhunut Levistä mitään, vaan Kainista ja Aapelista. Ja niin kun Kain tappoi Aapelin kateudesta. Ehkä he vertailee Gunnaria ja Leviä heihin. Täytyy teille kirjoittaa, vaan teille, te kun olette nähneet nämä pitkät väli matkat. Ei ole minulla puhe kumppania. Olisi niin paljon sanomista, että ei paperi piisaisi. Jääkää Jumalan rauhaan. Toivon rukoillette puolestani ja lasteni. William on sairaalassa viime tiedosta. Minun tyttö Mabel on hänen kanssa asumassa. Sydämen rakkaudella

Sophia

N:o 125

27.7.1982 ilta

Kalliit Herran Sebaotin enkelit ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero, ja koko taivaan sotaväki. Rukoilkaa minun ja lasteni edestä. Jos minä sanon minä olen yksinäinen ja ikävä, ei nämät sanat piisaa. Ei te voi ymmärtää. Wm on sairaana. Itse en ole ollut terve, sattuu pariin viikkoon, ja nyt tunnen, että en osaa rukoilla. Sydäimestä nousee ainoastaan Rakas Herra Jesus. Tiedänhän sen, että Hän tietää ahdistukseni ja tarpeeni. Ja nyt pyydän, armahda minua. Älä ota lasteni sielua ennen kun he ymmärtää ja saavat kuulla puhdasta Jumalan sanaa. Armahda, armahda, Herra.

Olen ollut yskässä. Nyt joku päivä on parempi. Tämä on ainoastaan teille, niin kun tiedät, te ainoastaan osaatte tietää nämä pitkät matkat. Mutta mikä pani D. ja E. tulemaan tänne. Eivät ole käyneet kertaakaan sen jälestä, kun te olitte täällä. Sanoin ensiksi kun tulivat. Mikä pani teidät tulemaan. Näytin, mitä kaikkia olen sieltä saanut. Olisi halunnut sen Markkina saarnan, vaan kun on vaan yksi ja E. ja D. ei osaa suomea. Onko sillä Sten Johanssonilla iso seurakunta siellä? Jääkää Jumalan, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen haltuun. Olkaa sydämen pohjasta rakkaudella tervehditty, kelvottomin (e.t.)

Sophia

Niin kun jo sanoin olen koko hyvin voimassa ja toivon terveyttä teille s(ielun) ja r(uumiin) puolesta.

N:o 126

[Mooseksen peitteestä]

22.8.1982

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero teidän rakkaittenne kanssa ja minun veljeni Herrassa. Olkaat siunatut sydämellisen toivotuksen kanssa. Herran Henki levätköön sieluissanne päivän loppuun asti.

Olen lukenut tuota opin ja tunnustus kirjaa. Toinen painos Jyväskylässä 1978 painettu. Se on Opin ja Uskon Tunnustuskirja. Muistan kun se yksi saarnaaja sinulle sanoi, että se on uutta oppia, kun sanoo Kristus on seurakunta. Tässä selittää, että Jesus Kristus on koko Pyhän Raamatun ydin ja pohja alusta pohjaan saakka. Itse kirkastettu Herramme Jesus Kristus on sanonut: Minä olen A ja O. alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen. Ja pitkästi selittää. Kun Mooseksen peite

pimittää, niin ei he voi nähdä, jotka vastustavat. Tämä on iso kirja, on 824 sivua.

Onko ihme, että niin paljon puuttuu, kun näiltä Gunnarin aikalaisilta puuttuu näin monia kalliita kirjoja. R.Redinger sanoi nämä vanhinten kirjat on yhtä kun hukkuva tarttuu oljen korteen. Näin paljon ne Englannin kieltä puhuvat perustavat mitä he saarnaavat ja uskovat.

Minulla on ollut yhtä ja toista maallista kiusaa, ja on ollut yskää, ja niin kuin arvaan rometiisi vaivaa, kun on ollut paljon muuttuvia ilmoja, sadetta sateen jälestä. Siis maan viljeliät saavat hyvän vuoden tulon. Kun osaisivat kiittää sitä, joka on antaja. En löydä sanoja, että kiittää sen kalliin kirjeen edestä, jonka lähetitte kokouksistanne. Tämä kirjan pitäjä kopioi minulle sen, että sain lähettää jokaiselle oman kirjeen, joka osaa suomea. Siis eversti luutnantti sai myös.

Nyt on jo 25.p. Olen tänä aamuna ajatellut, kuinka kirjava tämä minun pitkä maallinen vaellukseni on ollut. Enin osa olen täytyntynyt yksin vaeltaa uskottomain ja eriseurasten seassa. Jos olisit täällä, niin puhuisin, miten kaikki on mennyt. On Jumalan ihme, että olen nyt tässä. Jälestä kun Johan Homola ja Wm Koppana on mennyt, ei mitään juuri ole otettu tutkintoon. Se olisi ollut omaa vanhurskautta.

26.p. On oikeen kaunis aurinkoinen päivä, jaksan koko hyvin. Tämä kirje ja kaikki minun kirjeet on niin kun sanoit siitä yhdestä, että ei ole mitään väli merkkiä ja isot kirjaimet on missä sattuu, että semmonenkin pitäisi merkitä. Mutta kun on semmonen lukia, jolla on paljon anteeksi antoa, eikä ole paha mielessä. Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että kaikki syntimme on anteeksi annettu. Kaikki puuttuvaisuutemme (ja) vikamme on meren syvyyteen upotettu Herramme Jesuksen nimessä ja veressä. Tervehdä kaikkia totuuden rakastajia.

Se sisar Margit Ojala on niin likellä kun Anni Brola. Hän oli niin ihana. En voisi koskaan häntä unhottaa. Sielun silmillä näen heidät molemmat. Olkaa te kaikki onnelliset, jotka saatte olla kokouksissa ja laulaa sitä taivaallista virttä yhdessä Hallelujaa, Hallelujaa, ja minäkin haluan yhtyä teidän kanssa. Vähin sisarenne Herrassa

Sophia

Saatat lähettää kirjeen tällä osotteella

Mrs G.A.Hill

Long Term Care Center

Belle Fourche 57717

S.D. USA

Kalliit Herran Sebaotin enkelit ja minun rakkaat veljeni Herrassa, Lauri ja Eero. Armo ja rauha Jumalalta ja Herraltamme Jesukselta Kristukselta olkoon kanssanne nyt ja aina päivän loppuun asti.

Kiitän sydämeni syvyydestä sen kalliin ja rakkaan kirjeen edestä, jonka olen saanut. Annoin sen kopioida ja lähetin yhdelle vaimolle, joka on ollut miehensä kanssa samaa mieltä kun mekin siihen asti, kun te tulitte Niskan kutsumana tänne, ja on ainoa, joka on vastannut minun kirjeisiini (ei aina.) Sanoin, että se ei ole sala kirje, toivon, että annat kaikkien sen lukea, erittäin saarnaajien. Olisi siinä kanssa puheen ainetta. Olen ajatellut paljon. Tuntuu, että olen väsynyt, kun ei ole edes Eino likellä, että saisi hänelle jotakin sanoa.

Maanantaina. On ollut niin ikävää, kun Eino oli luvannut mennä Nevadaan opettamaan, kuinka kultaa keitetään puhtaaksi kivistä. Yksi rikas mies on siellä alkanut mainin. E.sanoi hän on siellä vaan viikon.

Nyt kun tulin puolista syömästä, niin oli pöydälläni kirje Lapista. En osaa sanoa, miten sydämeni hyppäsi, ja olisin siinä öäikassa halunnut tietää kaikki, mitä siinä sanoi, kun näin, oli paljon kirjojista. Ja olihan se niin makiaa kun hunajaa. Nyt kun osaisimme kiittää, että vahvistaa sanansa, jonka antaa palveliainsa suuhun. Lasten hoitaja syöttää lasta ja hoitaja syö itsekin, ei se ruoka sen isännän aitasta lopu, kun ihminen pysyy nöyränä ja tyytyy mitä annetaan. Isä se määrän ja ajan tietää. Ne ilon hetket tuntuu tänne asti. Ei ne huku tuohon isoon mereen eikä haihdu tuulessa. Uskon silmällä näen teidät.

Sen nuoren everstin taas täytyy mennä Koreaan. Hän oli soittanut Einolle Omahasta. Minä kun kuulen niin huonosti ja helposti väärin. Siksi soittavat E. ensin. Rukoilkaat kalliit meidän puolesta. Jääkäät Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa.

Tervehdä ja kiitä terveisistä kaikkia, jotka minua kelvotonta muistaa, vaikka olemme kasvoista tuntemattomat, mutta hengessä tutut.

Sophia

N:o 128

[Esiliinasta ja huvista]

14.11.1982

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero. Tervehdän teitä Jumalan rauhalla toivossa Jumalan tykö, että Hän antaisi sielun ja ruumiin voimia vihollisen joukkoa vastaan sotiessa.

Sain kirjeesi 12.p. kun luin sitä tuli mieleeni, joko se piru rupeaa hampaitansa näyttelemään, niin kun aina ennenkin. Ei Sten Johansson muistanut, mitä Wapahtaja sanoo: Joka miekkaan rupee se miekkaan hukkuu. Eihän Wanhimmat ole milloinkaan Wirkakuntaan turvanneet, vaan viholliset. Eikö siinä näy selvä merkki, mihin he ovat sieluja johdattamassa.

Siitä esiliinasta muistan kun päivän, kun menimme Lahteen saarnaajain kokouksiin. Ei silloin sanottu Juhannus kokouksista. Ne oli vaan saarnaajat, kokointuivat koittelemaan aseitaan, onko ne samanlaiset. Siihen aikaan oli vaan hevoset ja juna. Ei sinne saattanut mennä koko perhe. Ja kun meitä nuoria meni, kyllä muistan, minkälaisen esiliinan minä tein ja pidin. Ja niin kun muistan ja olen sanonut, että

Teklalla oli esiliina, kun tuli tänne Ameriaan. Ei ne sitä voi toiseksi muuttaa. Täällä on huivikin tullut niin raskaaksi jo vuosia, että sitä ei pidetä kun justiin saarnan aikana. Ei heillä ole asiaa Jumalalle muulloin. Melvin Niska viittii minulle siitä puhua ja hatusta.

Olin oikeen iloinen, kun kirjoitit, kuinka ne vastustajat siellä hommaa. Iso joukko on minun hyljänneet yhtä kuin Niskankin. Sen yhden kerran on E. ja D. käyneet, kun Eino oli sanonut, että menkää näkemään, kun he oli kysyneet, miten minä voin. Sillä laillako sitä laumaa koossa pidetään ja Hengen yhteyttä säilytetään, että sanotaan: menkää pois.

Eikö he näe, että teillä on rakkaus heidän kuolemattoman sielunsa onneksi päästä totuuden tuntuun. Eihän se ole meidän henki ja heidän. Sehän on Jumalan henki ja perkeleen henki, jotka tappelee. Se pimeyden ruhtinas kun tahtoi kaikki pimittää, sanoi vanha Kutuniva. Virsihän sanoo, kuka tai mikä on meidän aseemme ja kilpemme, ei meidän tarvitse maailmasta apua kysyä. Siitä sen näkee, heiltä loppuu Jumalan sana.

Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu veressä viattomassa. Rukoilkaat puolestamme, pyytää vähin (e.t.)

Sophia

N:o 129

2.12.1982

Kalliit Herran Sebaotin enkelit siinä hirmuisessa sodassa Lohikärmettä vastaan. Kolmiyhteinen Jumala antakoon teille voimaa, viisautta ja kärsivällisyyttä seisomaan sitä kavalaan vihollista vastaan. Olkaa tervehditty Jumalan rauhalla, Lauri ja Eero, rakkaat, te, joihin se vihan nuoli on tähdätyt ensimmäisenä, ja niin täydytte seisoa Herran lauman etu rintamassa. Mutta kuinka kallista ja iloista on tietää ja tuntea, että on niin luja kilpi, johon saa koko sydämellä turvata. Muistan vanhan virsikirjan sanat: Kyllä Jesus hyvin laittaa ja niinhän Hän on laittanut.

Tahdomme jos osaisimme oikein kiittää kaikesta. Nyt alkaa se joulu tohina. Muistan kun Gunnari lähetti meille ensimmäisen joulukortin. Se on vielä tallella. Siinä on joulukuusen kuva ja lapsia ringissä sen ympärillä. Olin kaikkia muuta, mutta en iloinen, oli nyt kysymys, onko kaikki Lapissa menneet näin. Ja näin kauvan voivat monen silmät sovaista. Sattuu, että Gunnari ei ollut lukenut Jeremian 10.1. Ericksoni oli joillekin täällä sanonut, no etkö sinä sitte tykkää, että saat joulu tervehdysten. Tervehdys, mutta se kuva kortti. En luule, että mistään löytyy Raattamaan lähettämää kuva korttia, eikä Laestadiuksen ensinkään. Kirjeitä vaan.

Näitä minä täällä yksinäisyydessä ajattelen. Ei ole, kelle puhuisi. Toista kieltä puhuville jos mitään sanoo, se on sama jos tuolle seinälle sanoisi. Nauravat. No nyt on kiire. Posti tulee ja menee. Tahton jo lähettää. Olisi paljon sanomista, vaan ei kynä voi kaikkia tulkita. Jääkää Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä kalliissa viattomassa. Jääkää rakkaitten terveisten kanssa. Kelvottomin toivon, että olen ystävänne

Sophia lasteni kanssa.

N:o 130

10.1.1983

Kallis Siionin muurin vartia ja rakas veljeni Herrassa, Lauri perheesi kanssa. Ole sydämen rakkaudella tervehditty kiitosten monien kiitosten kanssa. Ja siitä rakkaasta kirjeestä, jonka tänään sain, ja kaikesta, mitä kirjoitit.

Nämä E. ja D. eivät käy, ja niin hyvin tietävät, etten voi mennä heitä näkemään. Eksyneitähän se Jumalan Poika on etsinyt, eikä ole heitä tykönsä pois ajamalla ajanut. Tietävät hyvin, että ovat toisen mielen saaneet. Näillä Suomalaisilla vanhoilla oli itsellä näitä kalliita kirjoja. En tiedä kenen tämä vanha kirja on alusta ollut. Kuitenkin se on nyt minulla. Opin ja uskon Tunnustus Kirjat (Lutheruksen seurakunnan) painettu 1878 Jyväskylässä. Jos koskaan, niin nyt olisi hyvä lukea, varsinkin tuolle Englannin kieliselle joukolle jotka hoperoitsee Esikoisten nimessä. Kyllä näit, missä ne menee, ja näyttää suomalaiset menee perässä.

Sinä ymmärrät on 600 mailia väliä. William on sairastanut. Ensin se halvaus. Siitä hän parani ihmeellisesti, vaan tai jos sanon rometiisi otti hänen selkäänsä, on ollut paljon sairaalassa. Tämä minun ainoa tyttö Mabel Katariina, hänen mies kuoli, en muista koko pian jälestä kun Williamin vaimo. M(abel) muutti asumaan W(illiamin) kanssa Omahaan. Ovat vaan yhden kerran voineet käydä minua näkemässä.

Minulla on ollut ja on vielä maallista kiusaa. Olemme Einon kanssa, kun ei ole keltä kysyisi, mikä on Jumalan tahto. Hänkin asuu 30 mailin päässä ja käsliini on kallista. Teemme parhaamme. Vai on jo Melvin N. joukko hajonnut. Luulen se Muonion poika on selvempi niistä, mikä Dennes hänen nimi on. Jos olisin kotona, siellä on kirjoitettu hänen nimi. Kysyit Wm sielusta. En osaa sanoa. Hän kun on ollut niin kauvan pois kotoa ja on ottanut osaa noihin, kun siellä on valtion kirkko, siis kuolleeseen Lutherilaiseen kirkkoon. Ja kun on ollut kotona käymässä, ei ole saanut mitään hyvää esimerkkiä noista Englannin kieltä puhuvista. Ja suomalaisia ei ole ollut kun joku vanha, joskus nähnyt. Ja jos minä olen puhunut, ei hän eikä toiset ole vastustaneet. Suomalaisia eriseurasia on tässä ollut, vaan niin kun tiedät, ei het ole sen kummempia kun kirkko jumaliset siellä. Ja kun nyt tuli semmonen kohta, että halvaus, kyllä ymmärrät, että vaikka olisi viimeinen sentti mennyt matka rahaan, että saa puhdasta Jumalan sanaa kuulla ennen kun ijankaikkisuus alkaa. Ja siksi halusin sinut, johon oli ainoa turva. Mitä se auttaa, joilla ei ole Pyhää Henkeä. Eihän niillä näytä olevan voimaa lähteä totuutta seuraamaan, jotka noihin turvaa, jotka haparoivat sinne ja tänne. Ymmärrät vissiin, ei tämä kirje ole kaikille luettava. Ja taas minun sieluni huokaa ja rukoilee, että Jumala johdattaisi tänne totuuden sanan selittäjiä. Näet tämä on synkkää korpea. Se pitää olla pitkämielinen ja kärsivällinen ja Jumalallinen viisaus, niin kun Paavali sanoo kaikille kaikki kaikissa. Niin kun Raattamaa, vaikka tuliset kekäleet päälle heitettäisiin. Ne on niitä Kristuksen ristin lastuja. Siunata vaan niitä, jotka teitä sadattelevat. Akseli Uuskoski sanoi. Rakkaudella se on voitettu, mitä on voitettu. Sanan lasku sanoo: Alta se kissa parhaiten voittaa. Nöyrän esimerkin se Jumalan Poikakin on jättänyt. Ajattelen, että vissiin olet nähnyt, ketä täältä on jouluna ollut Boremannilaisten kokouksissa.

Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on

anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Vähin sisarenne Herrassa.

Sophia

Rakkaimmat terveiset kaikille, erittäin Eerolle.

N:o 131

29.1.1983 iltapäivä

Rakkaat ja kalliit Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero ja minun veljeni Herrassa, teidän perheenne kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon ja vahvistakoon sielunne ja ruumiinne tässä sodassa perkelettä ja maailmaa vastaan.

Olen ollut tässä hoitolassa jo näin kauvan ja nyt justiin tuli noista Gunnarilaisist joku näkemään. Olivat naurusuussa, eivät jotkut tienneet, josko he uskaltaa tervehtää niin kuin kristittyä. Se oli justiin ajalla, kun me menimme syömään puolista, ei siis ollut aikaa mitään puhua. Joku heistä asuu tuolla pohjosesessa. Ei ollut kummallakaan huivia päässä. Raamattuhan sanoo, että vaimoin pitää voima päänsä päällä ja jos häpeette minun käskyjäni ihmisten edessä, sitä minä häpeen Isäni ja enkelein edessä.

Muutan pois tästä. Jos kirjoitat, pane Einon osoitteella. Saan pikemmin. Lähetän vähän, tahdon ottaa osaa, että Jumalan Poika pääsisi kulkemaan.

On pääni vähän niin kun uninen ajatella tätä muuttoa ja tätä kristillisyyttä. On ainoa tuo Eino riepu, ja kaikki minun lapseni on niin kun minäkin, että he inhoaa riitaa. Ennen kärsivät maallista vahinkoa, kun käräjöimistä. Jätämme koston sille, jolle kosto kuuluu. Tämä kirje on vaan sinun ja Eeron.

Jääkää hyvästi siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa ijankaikkisesti. Rukoilkaa edestämme, pyytää vähin (e.t.)

Sophia lasteni kanssa

N:o 132

14.3.1983

Kallis Herran pellon perkaaja siellä kaukaisella pohjan maalla, Lauri kalliin Eeron kanssa.

Luin tuossa, kuinka Herran pelto on rikka ruohon peittoon monesti joutunut laiskain työmiesten tähden. Jos laiskoja on ollut ennen, niin laiskoja on nyt.

Kymmeniä vuosia sitten vanhat vaimot kuiskutteli toisillensa, että kun miehet vanhenee ja Jumala ottaa saarnaajat lepäämään, että ei saa kuulla äänellistä puhdasta Jumalan sanaa, minä kirjoitin Johan Humolalle ja kysyin, minkälainen järjestys täällä Amerikassa on kristillisyydessä. Tämä on salaisuutena vieläkin. Puhun lisää, jos näen tämän maan päällä. Ja nyt sanon, Uudessa Postillassa Septuagesiman sunnuntaina, aivan lopussa Laestadius sanoo, että voisivat kiittää sen armolahjan edestä niin kun pääskyselä kiittävät ensimmäisen säteen edestä, joka herättää heidät pesissään.

Jumalan armo ja rauha asukoon sieluissanne elämän iltaan asti, rakkaat Lauri ja Eero perheenne kanssa. Olen monesti ajatellut Eeron emäntää. Kerran oli jollakin hengen ahdistus ja hän keitti muistan ohran oljista vettä ja joi sitä ja parani. Olen ajatellut, jos se olisi hyvä. Panisi vaikka kaikkia olkia, rukiin, kauran ja ohran olkia, eipä se olisi kallista. Ne kaikki kuitenkin on jyvän olkia.

Olet vissiin nähnyt, että olen muuttanut kaupunkia. Olen oikeen iloinen, kun pääsin pois sieltä. Ei minun jalkani ole vielä hyvät, kun istun ei niitä pakota, mutta olen vissiin liian raskas. Sattuu ei se ikä mitään haittaa. Siinä viimesessä paikassa oli monta 100 ja yli. Kuitenkin niiltä jaloista näytti voima rupeaa loppumaan.

Siitä olkivedestä vielä sanoin, juoda sitä, se on niin semmoset lääkkeet. Saa olla itse tohtori, mutta Jumala on Pfofessööri. Ajattelen, ottaa, maistaa ja taas ryyppää silloin kun muistaa ja haluttaa.

Nyt vielä niistä laiskoista saarnaajista. Joku vanha mies kirjoitti toiselle: eriseuraset ne vaan kulkevat, että kun toiset tulee, niin toisten kantapäät vielä näkyy. Arvelivat, että ne vaan kulkee rahan perässä. Mutta minkä perässä semmoset kulkee, joitten vaimot sanoo, he tykkää kulkea siksi kun ihmiset antaa enempi rahaa kun hänkin on joukossa.

Minun kynästä loppui muste. Jääkää hyvästi Herran haltuun siunattuna.

Sophia

N:o 133

4.5.1983

Kallis, jalo Herran Sebaotin enkeli, Lauri. Jumalan rauha asukoon henkesi kanssa yhdistettynä rakkaan Eeron kanssa. Kuinka olette siunatut ja onnelliset, kun saatte olla yhdessä ja paljoin kristittyin kanssa.

Minä löysin yhden vanhinten kirjeen, vaan en sitä nyt lähetä. Haluan ottaa siitä kopioita ja lähettää näille Gunnarilaisille toivossa, että kääntäisivät englannin kielelle. Heillä kyllä se on vaan, ei he niitä vanhoja kirjeitä perusta lukea. Einon pitäisi tulla aivan näinä päivinä. Hän käväsee ja ottaa kopiot. Minulla kun on tätä aikaa ja on kyllin ikävä nähdä yksikään oikea, ei vissiin pitäisi niin sanoa, mutta se on kuitenkin tosi.

Tämä vähän helpottaa, kun saa näitä yksinäisiä ajatuksiansa edes paperille kirjottaa. Rukoilkaa, rakkaat ystävät minun ja rakkain lasteni edestä. No kun olet lukenut pistä pesään, ettei kenenkään mieli menisi pahaksi. Sinä jo olet tottunut. Tahdon jo olla iloinen, että on kaksi, jotka voi minua kelvotonta ymmärtää.

Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu monen todistajan kautta Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa sovintoveressä. Kuinka sydämellisesti olette siunatut, muistelee kelvottomin elämän tiellä

Sophia

Lapset vaan tahtoo kiittää terveisistä ja lähettävät teille terveisitä. Se on ainoa Wm Eerickson joka on terveisillä muistanut lapsiamme. Hän ja monet saarnaajat on meille kirjottaneet.

Lähetän tämän Purnun kirjeen. Vissiin tämä on hyvin tarpeellinen (ja) kallis, kun tämä on näin luettu ja paikattu. Tätä minä silloin ettin, kun olitte täällä. Olkaa tervehditty Jumalan rauhalla, rakkaat. Olen iloinen, kun pääsin muuttamaan pois. Tässä on meitä vaan 3 vaimoa. Yli 70v, 96v. ja minä 94v. Nukumme paljon. Emme tee mitään ääntä. Jääkää korkeimman haltuun

Sophia

N:o 134

7.5.1983

Kallis jalo Herramme työmies tässä synkässä pimeässä maailmassa ja rakas veljeni Herrassa, Lauri Eeron kanssa. Jumalan armo runsaan siunauksen kanssa olkoon kanssanne ijankaikkisesti.

Kiitän sydämeni syvyydestä niitten kahden kalliin ja iloisen kirjeen edestä, jonka olen saanut matkaltanne Suomessa. Nyt kirjoitan, mitä minulle kuuluu. Wm on keuhkokuumeessa yli 600 mailin päässä. Minun ainoa tyttöni, joka on asunut hänen kanssa (Mabel) on hänen nimi, on yskässä. Luulen fluu. Eino on ollut fluussa. Justiin toissa päivänä kävi. Ei halunnut puhua monta sanaa eikä istua. Sanoi, ei halua antaa sitä minulle. Keskimäinen poikani Aaro, joka asuu tuhansien mailien takana kirjotti, hänen vaimo, joka on sairastanut känseriä kurkussa jo vuosia on leikattukin, tai Aaro sanoi krassattu monesti. Nyt oli ollut kovin kipeä. Aaro sanoi, hän uskoo niin kun minäkin.

Joku aika kaaduin, löin pääni ja hartiani. Oli ne kipiät. Ei sitä olisi pitänyt sanoa. Ne on jo koko hyvät. En osaa rukoilla. Ainoastaan Herra Jumala armahda, huutaa. Ei ole täällä näkyvää kelle vaivojansa valittaa, vaan parhaammalle auttajalle, joka näkee ja kuulee ennen kun kerkiän sanoa. Tämmönen on minun osani tällä kertaa. Täytyy tyytyä, mitä Isä parhaaksi näkee. Hän tietää avun ajan parhaan. Kuitenkin on minulla yksi ihana kirje lähettää Augusti Isakssonille. Uskokaamme synnit anteeksi veressä viattomassa. Rukoilkaa meidän edestämme, pyytää vähin kelvottomin vaeltaja

Sophia

N:o 135

28.5.1983

Kalliit Herran Sebaotin enkelit ja veljeni Herrassa, Lauri ja Eero. Kiitos kun olitte hengessä täällä tänä iltapäivänä. Panin lepäämään puolisen jälestä ja nukuin. Oli niin ikävä. Kaunis päivä. Luin tuon sinun kirjeesi. Ajattelin, jos Jumala lähettäisi teidät tännekin. Unessa näin pienen miehen. Hän oli tullut yöllä, ja monta muuta. Siinä sitten tervehtelivät. Tuolta ja täältä nousi nukkuvia, päättivät kuitenkin lukea saarna kirjaa. Hoitaja tuli, heilutti minua jalasta. Näytti kelloa, se oli 5.30 he kun antaa iltasen 5 aikana. Ymmärsin se on aamu, ei ilta se oli. Sanoin, täällä oli joku, joka piti kirkon menoja. Hän osotti lattiaan sormella (rait hier) täällä, sanoin, joo, siksi nukuin niin hyvin. Nousin nyt. Olen syönyt ja tämä ihana muisto mielessä kirjoitan. Olen kiitollinen Jumalalle tämmösistä hetkistä.

Aamulla tämä paperin pala lähtee Lappiin tervehtimään Jumalan lähettiä. Olkaa hyvin siunatut onnellisten Wesisaarelaisten kanssa. Olen ajattelemassa, olisiko se pieni mies ollut Levi, joka yöllä oli

tullut. En tietteni ole koskaan häntä nähnyt.

Jääkää Jumalan rauhaan. Uskokaamme synnit anteeksi weressä viattomassa, vähin e.t.

Sophia

Terveiset Einolta ja F.

N:o 136

6.6.1983 ilta

Kallis Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron ja perheesi kanssa. Armon ja rauhan tervehdyksellä tulen sinne kauas merten taa täältä ikävästä.

On monenlaisia uskonnoita, ja tulee tahtomatta puheeksi. Enhän minä ole mikään selittäjä. Kuitenkin halusin Jonas Hookanin pojan ilmestyksen avukseni. En usko, onko koskaan sitä käännetty Englannin kielelle. Kirjotin Niskalle, sanoin uskon isälläsi on se. Jos on niin etkö ole hyvä ja käännä se maan kielelle. Nyt lähetän heidän vastauksensa, siis sain 2 kopiota. Minä tiedän minulla pitää olla, vaan nyt kun minun huonetta tyhjennetään, enkä minä voi mitään tehdä paljon, menee sekasin.

Kyllä tämä on niin kuin sanoit, että pirulle on sallittu Jumalan rangaistukseksi hänen sekottaa koko maailma. Jos keltä kysyy, mihin kirkkoon sinä kuulut, vastaus on usein: olen kuulunut siihen, vaan nyt muutan siihen. Onhan se kirjoitettu: Löytäneekö Hän uskoa maan päältä, kun Hän tulee. Ihme, eivät puhu mitään Sten Johanssonin tulosta.

Justiin nyt tuli tähän kaksi suomalaista naista hoidettavaksi. Toinen on vanhain vakaisten kristittyin tyttö, toinen on Heidemannilaisen tyttö.

Jääkää hyvästi Jumalan rauhaan ja uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti. Rukoilkaat minun kelvottoman edestä, rakkaat. Vähin elämän tiellä

Sophia Hill

N:o 137

[Joonas Håkaninpojan ilmestys käännetty]

17.6.1983

Kallis, jalo Herran Sebaotin enkeli ja minun rakas veljeni Herrassa, Lauri perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon sieluissanne.

Täällä todellisessa murheen laaksossa minä vielä elän ruumiin puolesta, ja hengessä yhtä kun vähän kituva kynttilän sydän siinä rukouksessa: Älä rakas Wapahtaja sammuta sitä vähäistä valoa, joka täällä pimeydessä vielä loistaa. Olen ajatellut, miksi olen näin yksin jäänyt. Kuitenkin pidän tämän suurena armona, että on niin kun on, etten ole vajonnut tuonne luikkien joukkoon.

Melvin Niska on kääntänyt Joonas Hokanin pojan ilmestyksen Englannin kielelle. Lähetti minulle kaksi kopiota. Annoin tälle hoitajalle lukea toisen. Lupasi tuoda vähän ajan jalestä takasi. Ei ole vielä tuonut.

Tilasin lisää. Nyt odotan. Haluan antaa, jos sekään koskisi heidän sydämmeensä, jotka sen lukevat. Mutta mistäs nyt löytävät äänellistä, puhdasta Jumalan sanaa. Joko nyt on aika, että saavat juosta yhdeksä meren yli ja puolen kymmenettä, ja eivät löydä.

Luin tänään toisen Helluntaip. saarnan ja muitakin. On tässä kaksi suomalaista vaimoa, vaan ei heille kelpaa Jumalan sana. Te onnelliset siellä, jääkää Jumalan rauhaan. Uskokaamme synnit anteeksi armosta suuresta Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Olkaa kaikki totuuden rakastajat sydämellisesti tervehditty

Sophia

Toivoisin saada suomalaisen Joonaksen Ilmestyksen.

N:o 138

10.7.1983 ilta

Kallis Herran Sebaotin enkeli, Lauri ja Eero teidän perheenne kanssa, ja minun rakkaat veljeni. Olkaat siunatut.

Kuinka onnelliset te olette ja siunatut. Kuinka paljon olisi sanomista, vaan kynä ei voi kaikkea kirjottaa. Enkä osaa teitä kiittää kaiken teidän muistamisenne edestä.

Wm on sairaalassa. Mabel on ollut hänen kanssa asumassa, ja nyt hoitaa häntä. He kun on molemmat lesket. Aaron emäntä on silloin tällöin huonompi. Hänellä on kanseri. Ja minä olen näin. Eino riepu pitää minun elämästä huolen, kun en voi mihinkään mennä ilman häntä. Ei ole yhtään ihmistä, kenelle mitään sanoisi. Meinaan semmosta, joka olisi Jumalan luonnosta osallinen. Uskon, että taivaan Jumala näkee ja kuulee huutoni, kun Hänen aika tulee auttaa minun lasteni sielua. Kyllä tämä ajallinen aina menee, mutta ijankaikkinen autuus ja onni, se on Jumalan kädessä. Sinne se on huuto illalla, yöllä ja aamulla, kun herään. Olen ajatellut, että on kun Jobin koettelemukset. Luin justiin tuota vanhaa L.L.L. Kirkkopostillaa. Se on kotoisin sieltä. Sen on omistanut Carl Johan Joki 1884, siis on vanhempi kun minä. Sanoo yhdessä paikassa: imevät pirun paskaa riettaan rinnoista. Jokohan tuli Gunnarilaisille pala. Niin ne täällä Heidemannilaiset on sanoneet, että kuka semmosta kirjaa viittii lukea.

Kuinka puuttuvainen ja syntinen minä olen, kun luen sitä kirjaa. Ainoastaan Jumalan armoon on turva. Jääkää Jumalan siunattuun rauhaan uskossa, että syntimme on anteeksi veressä viattomassa. v.e.t.

Sophia

N:o 139

25.7.1983

Kallis jalo Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron kanssa. Jumalan siunaus levätköön päällänne, lapset rakkaat, minun veljeni Herrassa.

Kiitän sydämmen syvyydestä kaikkien kirjain ja terveisten edestä. Viimein olin niin onneton, kun kirjoitin. Jumala kuuli huutoni. Aaro oli soittanut Omahaan ja sitte kirjoitti minulle. Ja Eino sai myös kuulla, että Wm oli kotona. Mabel ottaa hyvää huolta hänestä. Minun kuulo on niin huono, kun muistat. Siksi lapset pitää ottaa ja auttaa minua.

Melvin ja Linda Niska ovat kääntäneet sen Jonas Hokanan pojan ilmestyksen englannin kielelle, ja niin olen saanut niitä. Jos sinulla on suomalainen, niin haluaisin yhden. Kyllä Eino posti toimistossa ottaa, jos joku haluaa niitä lisää. Haluan kyllä antaa, vaikka eivät haluaisikaan.

Haluaisin sen Johannus kokouksen kirjeen, jonka lähetit Svappavaarasta, kääntää Englannin kielelle ja haluaisin sen niin, että siihen tulisi oikia ymmärrys. Luuletko, että sinulla olisi siihen aikaa, vai pyydätkö Lindan sen kääntämään. Yhdessä he sitä kääntämistä toimittaa, vaan L(inda) kirjottaa.

Onko sinulla se matka kertomus, jonka Johan Stockeli ja Gunnar Jönsson ovat tehneet 1874(?) Annijoelle ja Wesisaareen. Stockel lähetti sen minun ensimmäiselle miehelleni Jacob Mackie. Se on minulla. Luulen ei toista ole tällä puolen vettä. En ole kuullut.

Jääkää Jumalan armon ja rauhan haltuun uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä. Kaikkivaltias antakoon teille viisautta ja kärsivällisyyttä, toivoo kelvottomin elämän tiellä

Sophia

Lapsilta terveisiä. Rukoilkaa rakkaat edestämme (s.s.).

N:o 140

4.8.1983

Kalliit siunatut Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero ja veljeni rakkaat Herrassa. Tervehdän teitä onnen toivotuksella.

Sain kirjeen Niskoilta. He kun käänsi tuon Hookanan pojan ilmestyksen, niin kiitin. He nyt vastasi sen. Sain kuulla, että Sten Johansson on ollut täällä. Lähetän tämän, että näet mitä he kirjotti. Minulla on ollut maallista kiusaa, vaan eihän täällä ole neuvon antajaa. Luotan, mitä Raamattu ja vanhat on sanoneet. Toivon ja uskon, että rukoillette minun kelvottoman ja lasteni edestä. Jääkää Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on annettu ja todistettu anteeksi veressä viattomassa. Vähin elämän tiellä

Sophia

Jumalan siunaus levätköön päällänne aina ja iäisesti.

N:o 141

8.8.1983

Rakas veljeni Herrassa. Ole tervehditty Jumalan armon ja rauhan toivotuksella tänä varhaisena aamuna.

Yöllä päätin kirjottaa ja kysyä, kun puhuit siitä kirjan painamisesta. Ole hyvä ja sano, kuinka paljon se tulee maksamaan, vaan se postilla, Ruotsin rahassa, ja kuinka se on American rahassa. Sattuu minäkin vähän autan. Olen ymmärtänyt, jos joku panee siihen rahan, niin se maksetaan sitä myöten, kun saadaan kirjat myydyiksi. Posti tulee pian ja tämä on vähän hätänen. Toivon kuitenkin, että ymmärrät, mitä meinaan. Jää Jumalan rauhaan. Ei yksi kirja vaan koko se hoito.

Sophia

Luulen tiistaina 9k. 1983

Kallis, jalo Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron kanssa, ja minun veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha olkoon henkenne kanssa aikamme loppuun asti.

En tiedä, tuleeko tästä juoru kirje. Kerran lähetysmiehille valitimme, kuinka täällä kristityt elää ja samassa kysyimme, jos tämä on synti. Yksi vanha mies sanoi hopusti: En ole Raamatusta lukenut jos Josefia kiellettiin isällensä sanomasta, miten veljet elivät. Siihen se jäi. Lähetysmiehet ei sanoneet mitään. Mutta kun ilta rukoukset tuli, jokainen kuuli, mitä Raamattu siihen kysymykseen sanoo. En todella muista, miten tämä Melvinin kirje on tähän meille jäänyt. Olen aina halunnut antaa tämän heille. Otin tämän ja meinasin panna postissa menemään, vaan päätin sen näyttää sinulle.

Olen ajatellut, kun R(aamatussa) puhutaan ajoista, että kuinka pitkät ne ajat on, ja nyt olin iloinen, kun kirjotit, kuinka selvä se on. Sanoit, saamme alkaa odottaa, mitä kauheaa alkaa kuulumaan. Tässähän se ensimmäinen on. Ryssä alkaa härsytellä koko maailmaa niin kuin Hitleri aikoinaan. Yksi vanha intti* ennusti, kun kirjoitetaan 2000 v. niin Venäjä ja Japani on jaettu moneen kymmeneen pieneen osaan. Muistelen (49) se oli lehdessä.

Jääkää hyvästi Jumalan armon ja rauhan tyveneeseen, te rakkaat, jotka saatte olla monen rakkaan näkyväisen enkelin ympäröiminä. Muistakaa minua yksinäistä. Nyt tällä hetkellä minä olen hyvin maallisesti. Ei kukaan vaivaa, saan olla rauhassa. Olen joskus hengessä Wapahtajan näkemisessä. Saa sanoa, niin kun peilistä. Jumalan rauha olkoon kanssanne.

* =intiaani

N:o 143

5.9.1983

Kallis Jumalan valtakunnan palvelia, Lauri Eeron kanssa. Olkaa tervehditty Jumalan rauhalla.

Nyt vähän tästä Englannin kielisestä Joonaan kirjeestä. Ei Melvin enään lähettänyt niitä kopioita. Minä olen antanut kaikki ja nyt pyysin Einon tuomaan hänen omansa ja siksi tämä viipyy näin kauvan ja me menemme asioimaan, ja haluan tämän postiin. Jääkää Jumalan haltuun.

Rakkaimmat terveiset Einolta emäntänsä kanssa. Jääkää Jumalan rauhaan.

Sophia

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit siellä sotatantereella, jossa on tarpeen vasama ja nuolet, joilla suojelette päänne ja suolet. Jotka Herra tuntee, jotka Hän sotaan tunkee. Kuinka kauniisti he vihollisen voittaa. Rakkaat Lauri, Eero Kalervon kanssa y.m.

Täällä yksinäisyydessä sieluni kiittää Jumalaa, että on terveitä nuoria miehiä pelkäämättömiä. Haluaisin noille E.kielisille lukea sen Kalervon kirjeen. Tästä, jonka sain, on monta sanaa muste jäänyt, että pitää arvata.

Mitä se paljas näkeminen auttaa. Minä olen nähnyt Meri Pietarin Appelkvistin halolla. Nyt olen täällä hyljättyin talolla. Olen kyllä tyytyväinen. Ikävä on kristityitä.

En minä muista, kuinka minä tämän näin pitkän lähetyskirjeen olen kopioinut. Lähetän sinulle sen.

Wm otti kopiot tästä kirjeestä, että sain antaa kaikille lapsilleni. (S.H.)

N:o 145

23.10.1983

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri Eeron kanssa. Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä tästä hiljaisuudesta.

Me olemme vaan 2 vaimoa tässä. Emme kumpikaan käy toisemme huoneessa, eikä meillä käy vieraita. Tämä toinen on 2 vuotta vanhempi kun minä. Hänen tyttö käy joka ilta 7 ajoissa. Siinä se.

Tuli mieleeni, että sanoit, ne kirjat tulee valmiiksi jouluksi. Ajattelin, ethän ainakaan kuuluta, että niistä tulee hyvä joululahja. Ei Suomessa annettu kristillisyydessä joulu lahjoja. Jokainen tiesi, että Jumalan Poika oli kristittyin joulu lahja. Enhän minä ainakaan tahdo olla teidän opettajanne. Toivon, annat tämän minulle anteeksi. Olen ajatellut ja en saattanut olla sanomatta. Tuntuu niin pitkältä, kun olen sieltä kuullut.

D. ja E. kävivät elokuussa. Minulla oli kova (halu) saada Wm Humolan osote. Halusin lähettää hänelle sen sinun vastauksesi Margit Ojalalle. No viimein sain Linda Niskalta ja heti lähetin sen hänelle, vaan en ole saanut vastausta, ja enkä totuudessa ole odottanutkaan. Kukahan se Larsonin kansa kulkee. Vissiin ne pian tulee tänne. En ole kuullut mitään.

Minulla olisi niin paljon puhumista. Sitä ei saata kynällä. Olen toivonut, että ihme tapahtuisi, että tullette tänne. Jos Jumala avaisi jonkun niistä vanhain eriseuraisten silmät siellä lännellä. Ja ne tahtoivat teitä tänne. No en voi mitään. Luotan Jumalaan. Hän se tietää parhaiten. Muistakaa minua teidän rukouksissanne, ja tuhannet kiitokset kaikesta muistamisestanne. Jääkää Jumalan, Isän, Pojan ja Pyhän Hengen haltuun.

Sophia

Minä haluaisin usiamman kopion Kalervon kirjeestä Erkki Ahoselle, jos olisi mahdollista. Koittaisin sitte lähettää posti rahaa. Voi

kun täällä olisi joku toimellinen sotamies. Ajattele, minä yksin, vanha vaimo, mutta Jumala parhaiten tietää, miten Hän asiansa toimittaa. Vaan minun sydämeni vapisee, ettei piru saisi niellä heitä. Nimittäin minun lapsiani.

Lyhyttä tämä puhe on kirjottamalla. On niin monta vastusta. Siihen kuitenkin luotan, vaikka olen näin suuresti puuttuvainen, yhtä kun hyljätty, vaan Jumalan armo on suurempi. Yhtenä yönä ajattelin elämäni kulkua, kuinka se on ollut vajavainen, ja sitte muistin, että pyhät Jumalan ihmiset minua muistaa. Jumala antoi suuren kiitoksen voiman ääneensä yöllä kiittää Jesus(ta) Davidin poikaa, joka elää ja kuulee kelvottomain rukoukset ja kiitokset, vaikka en äänellistä vastausta kuule.

Kiitos, kiitos niin monista kirjeistä ja kaikesta hyvästä, jolla sielu on saanut elää tässä murheen laaksossa. Olette onnelliset, joitten kädet yletty vanhurskaitten kaulaan.

On ilta. Menen nukkumaan. Jumalan rauha siunattu olkoon kanssanne. Uskomme synnit ja paljot puutokset anteeksi veressä viattomassa. Vähin e.t.

Sophia Hill

N:o 146

30.10.1983

Kalliit Herran Sebaotin enkelit, Lauri Eeron kanssa. Olkaa tervehditty Jumalan rauhalla. Eino kävi ja sanoi terveisiä teiltä. Se oli niin suuri lahja. Ajattelin kuinka minä kiitän sen edestä. En osannut mitään kirjottaa, vaan yölläkin, kun heräsin, se sana tuli mieleeni: Herraa hyvää kiittäkää, iloisesti ylistäkää sen äärettömän suloisen tervehdyksen edestä minulle kelvottomalle, toiselta puolen maailmaa telefooni. Jos Jumala ei olisi niin runsaasti teidän sielujanne siunannut ja Hengen silmiänne valaissut, että näette, miten minä olen yksin. Onhan minulla Jumalan sana, kun teidän suustanne tulee kirjoitusten kautta. Näette, kuinka olen kiittämätön. Jumala olkoon korkiasti ylistetty Hänen ihmeellisten neuvo lahjainsa edestä. Sieltä korkeudesta tämä hyvyys kaikki tulee tämmöselle kelvottomalle. Eikö tämä ole ihmeellistä. Korkein Herramme Herran palvelija tervehtää maailman äärestä ylön katsottua ihmistä.

15.11.83

Näin nämä päivät menee. Olenko minä sanonut, että olen saanut nämä suuri arvoiset kirjat aivan ehjänä. Tämän ensimmäisen nurkassa oli kannen nurkka hyvin vähän rikki. Kirjotin Mrs Fred Kankaalle Lake Nordeniin, että antaa heidän saarnaajille tietää. Wesli Eframsonille ja Wilburi Koistiselle, että tulla näkemään, mitä minä olen saanut, että ei tarvitse uskoa kulku puheita. Ei ole vielä kuulunut. Sattuu ei niillä ole ollut kokouksia likellä. Ja muistat, on pitkät matkat. Nyt on ilta jo 7.15. Tuntuu väsymys, pitääkö se sanoa, että se on vanhuus. Mutta on ne nuoretkin väsyneet. Vielä minä rukoilen ihmeitä Jumalalta, että voisın nähdä totisia kristityitä, jotka olisi meidän kanssa yksi. Näitten kirjoitusten kanssa. Niin kelvoton kun olen, uskon kuitenkin, että Jumala suuressa arnessaan antaa minulle kaikki synnit anteeksi Jesuksen pyhän nimen ja viattoman veren voiman kautta. Niinhän te kirjoitate. Nyt menen pian nukkumaan. Hoitaja avasi jo peittoni. Ottaa vähän niskoihini.

Jääkää Jumalan rauhan haltuun muistelee teitä onnellisia, siunatuita lasteni kanssa, jotka ovat jotkut tuhansien mailien päässä. Vähin elämän tiellä, suurella rakkaudella kiitollisena kaiken hyvän edestä, mitä olette minulle tehneet.

Sophia

N:o 147

2.11.1983

Kalliit ystäväni Herrassa, Lauri perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha olkoon kanssanne nyt ja aina.

Vaan joku sana, että tiedät ne kirjatukset on tulleet eilen ja 20 Joonas Håkanin pojan Ilmestystä, kiitos. Annan Einon ne viedä talteen. Hän tulee vaikka jo tänään. Jääkää Jumalan rauhaan uskossa, että syntimme on enteeksi annettu ja todistettu monen suun kautta.

Jaa posti pian lähtee. Korkeimman henki siunatkoon teitä, toivoo

Sophia

Einon väeltä terveiset.

N:o 148

7.11.83

Kalliit jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero perheenne kanssa. Jumalan armon ja rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä täältä kaukaa, mutta hengessä likeltä.

Kiitän sydämestäni sen tervetulleen kirjeen edestä. Olen iloinen, kun olette kristittyin kanssa päättäneet painattaa sen suuren kirjan, että jää teille aikaa ettiä tuhlaaja poikia ja tyttäriä. Uskon löydätte sieltä, josta ette arvaakkaa, koska Jumala on ihmeitten tekiä.

Vanha Stikincer kaipasi lähettää saarnaajat sinne, jossa ei koskaan vielä ole kristillisyyttä elävää kuultu. Siellä jos hyvä siemen itäisi, niin se pysyisi puhtaana. Muistan, kun yksi saarnaaja muutti Brush Prairielle, sanoi, ei se enään kannata siellä olla, jossa hän on asunut kauvan. Ei ne siellä kumminkaan tee parannusta. Tuli mieleeni Raamatun paikka, kun sanoo: Kirottu olkoon, joka laiskasti työtä tekee Herran pellossa. Te kun olette ahkerat, niin Jumala aina antaa teille ilonkin hetkiä. Haluaisin olla siellä ruumiineni teidän kanssa. Jos olisi jalkani terveet, ei mikään estäisi. Näin on hyvä olla lämpimässä. Tiedän muistatte minua. Oi, rukoilkaa minun lasteni puolesta. Minä olen niin kelvoton.

Jätän teidät Jumalan armon ja rauhan haltuun uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Karitsan viattomassa nimessä ja veressä. Terveisiä ne vaan kaikki lapset lähettää ja ovat iloiset, kun muistat heitä. Vähin vaeltaja elämän tiellä

Sophia

Onko sinulla niitä vihkoja myytävänä. Neljä rukouspäivä saarnaa ja komantena sunnuntaina atventissa 1854. Jos on haluaisin 3 kappaleetta, hinta mukana.

Kalliit ja rakkaat Herran Sebaotin enkelit ja minun veljeni Herrassa, Lauri ja Eero siellä kaukana vetten ja vuorten takana. Olkaat siunatut ja iloiset Herrassa. Kolmiyhteisen Jumalan siunaus runsaasti levätköön päällänne, kiitosten kanssa, kun olette minua muistaneet. En osaa niin kiittää, kun tulisi, kaiken Jumalan lahjan edestä kauttanne.

Niku kun saarnasi suuresta ehtoollisesta, nousi, sanoi: veljet jatkakaa. Mennessänsä sanoi: Rukoilkaat aina lastenne edestä, ja niin 2 tunnin päästä pääsi suurelle ehtoolliselle. Ei ihanampaa muistoa.

Tänään täällä on koko maassa Rapamahan Juhlat. Olen iloinen, kun Eino löyti tämän paikan. Niin kun olen sanonut, tässä on vaan nyt meitä kaksi vaimoa. Ei ole mitään tyhjiä touhuja. Tavallinen hyvä ruoka, sitte lepäämme, luemme, ja nyt kirjotan. Tuo toinen lepää paljon, on 2v. vanhempi minua.

Kiitos kalliit veljet kaiken Jumalan lahjan edestä. Eino kävi eilen. Lähtee pyhänä Californiaan jollekin hakemaan jonkunlaista trakia. Jaksan koko hyvin, josta ylimmäinen ylistys suurelle Luojaalle. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Pyydän vielä muistakaa minua ja lapsiani esirukouksissanne. Vähin e.t.

Sophia

N:o 150

Joulukuu 1983

Kallis, jalo Herran Sebaotin Enkeli ja minun veljeni Herrassa, Lauri Eeron kanssa. Herramme Jesuksen siunaus, taito ja viisauts täyttäköön sielunne ja sydämenne tänä viheliäisenä maailman lopun päivinä. Rietas sokasee uskottomain taidot. Näyttää, että he ovat niin kun hullut.

Eino kirjotti, että hänellä on ollut niin kova yskä, kohta keuhkokuume. Ei ole halunnut tulla tänne ennen kun on terve. Niin kun tiedät, hän on minun ainoa maallinen turvani. Toiset lapset on ylön kaukana. Mutta Jumala on ylön viisas. Johdatti Einon löytää tämän paikan minulle. Olen iloinen, tässä ei ole T.V. ei reitiota. Saan olla aivan rauhassa, nukkua ja levätä. Ei kukaan tule tänne mennään sinne, niin kun tuossa isossa paikassa. Toivon, Eino voi pian tulla tänne.

Ajattelen te menette Jouluna ison seuralaisten kokouksiin. Sitten minäkin kuulen, kuka sieltä Suomesta on tullut. Olisin vähän utelias. Ota nyt tästä selvä. Minä ajattelen enempi kun kerkiän kirjottaa. Sinä vaan sen tiedät, että ei se vanhuuden vika ole.

Olen puhunut Jumalalle sydämeni syvyydestä. En tiedä, ei ole minulla nyt neuvojaa. Olenko pyytänyt mahdottomia.

Ette osaa ymmärtää, kuinka olette onnelliset. Osaatteko tietää, miksi, monin kerroin. Jääkää sylillä ja sydämellä Jumalan rauhaan. Syntimme on annettu ja todistettu anteeksi Jesuksen pyhän nimen ja viattoman veren kautta. Kelvottomin e.t.

Sophia

23.12.1983

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit ja minun veljeni Herrassa, Lauri Eeron kanssa. Jumalan armo ja rauha levätköön henkenne kanssa nyt ja aina.

No, minä pyysin M.Niskan kääntämään tämän Parakan muiston E.kielelle. Sain sen nyt justiin. Se on niin pientä, minä en näe, ja muutenkin, jos hän ei vaan ole sitä muutellut. Tämän lyhyen kirjeen on Linda kirjottanut.

Täällä on hyvin kylmä, aamulla oli 12 alapuolen 0.

Eikö se olisi siunattua, jos Jumala selittäisi tuon Kullan. Hyvin toivorikkaasti hän vaan kirjottaa. Ei Melvin voinut panna siihen, kutka sen on kopioineet. On niin monet ajatukset, en oikeen muista, mitä muuta meinasin sanoa. Panen tämän, pitää lopettaa, että kerkiää ennen kun jää postista. Jääkää Jumalan rauhaan.

Siunattua joulua ja Uutta vuotta, toivottaa

Sophia

23.p. ilta. Kallis Siionin muurin vartia, veljeni Herrassa, Lauri Eeron kanssa. Kun jo sitä kirjettäni lukiessani ajattelin, miksi minä tämmösen kirjeen lähetän. Aamulla selvisi. Tässä se on, jonka olisi pitänyt olla ensimmäisenä. No, nyt se tulla köröttää tässä. Täällä on yhä pakkanen. Ensi yönä pitäisi olla 20 alapuolella nollan.

On oikeen hyvä. Tässä ei ole minkäänlaista turhaa touhua. Kiitän siitä Isää taivaan. Uskokaamme kaikki syntimme ja vikamme anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä. Sehän on meidän ainoa luja turvamme Ruman tulisia nuolia vastaan. Rukoilkaa puolestamme, pyytää kelvottomin e.t.

Sophia

N:o 152

Tapanin päivän ilta 1983

Kalliit ja rakkaat Herran Sebaotin enkelit, Lauri Eeron kanssa. Jumalan, Herramme armo ja siunaava rauha suojelkoon ja varjelkoon teitä kaikkia, jotka totuuden torveen huudatte, että päivä vielä valkenisi luonnollisen päivän kanssa.

Muistelen tässä menneitä aikoja. Vanha Stikinger ja Joelson eli Kutuniva tuli meille lauantaina. Oli iltanen syöty, siinä puhuttiin. Minä kattoin kelloon. Kysyin, meinaatteko mennä rukouksiin. Joo, joo, he sanoi. Näytin kelloa, se oli jo neljä. Arvelivat vissiin on paras vähän nukahtaa. Sillä lailla ne ajat kului, kun oli puhdas rakkaus. Ei sitä pitänyt aina paras saarnaaja olla. Pyhä Henki se halvimmankin suun kautta lämmittää ja virvottaa, ja unen vie silmistä.

Tässä pienessä nukkuma kamarissa minulla on rukoushuone tänä iltana. Tuli Levin kirje, jossa oli minulle Leviltä terveisiä. Toinen oli Atlen tervehdys Norjasta. Olen hengessä kaivannut norjalaisia. Onko Sten Johanson nekin pimittänyt.

Nyt on kolmas Joulupäivä. Kukaan ei tee paljon, se kun tavalliset askareet. Joissakin paikoin mentiin kirkkoon. Huomenna on viime pyhä. Sitte alkaa Uuden vuoden pyhät. Mennään kirkkoon

kahdeksaksi. Palvelus toimitetaan kynttilän valossa. Rukkiä ei haeta ennen kun Loppiaisen jälestä. Olen kuullut, että tavat siellä on muuttuneet. Pimeys peittää maan ja synkeys kansan nyky aikana kaikkialla.

Te siunatut ihmiset siellä. Osaatteko kiittää, tiedänhän, että osaatte. Näette, kuinka kaipaen niitä, en tiedä kuinka sanon, jotka ovat teidän kanssa yksi ja minun vanhaini kanssa yksi. Ajattelen, eikö nyt jo pitäisi ymmärtää, että täällä se pitää sopia. Eihän kunniassa ole kun ilo ja riemu sen jälestä, kun ovet suljetaan.

Jääkää Isämme haltuun. Muistakaa rukouksissa minua lasteni kanssa anteeksi antavalla sydämellä, pyytää viallisin elämän tiellä.

Sophia

Einolta ja Ferniltä terveiset. Kävivät justiin tässä. Siunattua uutta vuotta toivoo ja terveys rikasta. Muistan usein Eeron emäntää. Kuulin minun poika Aaro N.Y. oli langennut ja loukannut olkapään.

Sophia

N:o 153

3.1.1984

Kallis, jalo Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron kanssa. Olkaa tervehditty Jumalan rauhalla.

Minä en voi tämän enempää. Sain tämän uutisen nyt justiin. Aivan vapisen. Mitä minä ymmärrän, hän ajattelee, ei tarvitse pappia, virallista pappia. Hän on sen Everstin isä, minun poikani, ja sanoo, usko niin kun minä. On ennen sanonut, he käy joka pyhä kirkossa, vaan ei ole sanonut missä kirkossa. He asuu N.Y. valtiossa. Ajattelen jos sinä kirjottaisit hänelle. Minä kirjotan Aarolle ja sanon, että jos sinä kirjotat, niin muista siveydellä vastata. Heillä on Uusi Postilla ja kolmas postilla. Eikö tämä ole kauhiala, kun ei tällä puolen ole yhtään totista sielua. Hänen vaimo on saksalainen. Hän on toinen vaimo, luonnon siviä.

Uskon, Jumala antaa tänne pian jonkun puhtaan kristityn. Onko se liian paljon ja oikeen pyydetty. Siellä te olette nauttineet Taivaan herkuista ja iloinneet. Ei ole Jumala vielä jättänyt kokonaan pimeyteen maailmaa.

Emmehän me tiedä, miten Jumala kuljettaa asiansa. Jääkää Jumalan haltuun. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi veressä viattomassa.

Toinen on maallisen lain jälkeen pappi, toinen on Kristuksen pappi. Siunattua uutta vuotta toivoo

Sophia

N:o 154

30.1.1984

Kalliit Herran Sebaotin jalot enkelit, Lauri ja Eero ja minun rakkaat veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha levätköön sieluissanne.

Olen ajatellut, kuinka Jumala sillei Jobille kovia koettelemuksia. Onko tämä kaikki minun suurien syntieni tähden lasteni päälle tullut. Vissiin muistat, kun William sai halvauksen, loukkasi

jalkansa ennen. En muista kaikkia, mitä on ollut, mutta hän on ollut paljon sairaalassa. Tässä joulun aikana oli paljon lunta yli American. Se oli aivan samaan aikaan, Aaro N.Y.kissa ja W. oli kaatuneet, loukanneet kätensä. Aaro paremman olkapäänsä. Nyt vasta sain tietää.

Tässä toinen asia. Lähetän sinulle tämän Lindan kirjeen, niin näet. Kun olen muuttanut. Nyt aloin kattella vanhoja kirjeitäni. Ajattelin, mikä tuo, näyttää niin kun sitä ei olisi avattu (ei oltu). Siksi en ole tiennyt heidän asioista. Ja en tiedä tämän enempää vielä. 28.p. avasin.

Kallis veljeni. Nyt minä väsyn. Jääkää Jumalan rauhaan, onnelliset sielut. Muistakaa anteeksi antavalla sydämellä minua. Vähin, kelvotoin äiti

Sophia

[Linda Niskan kirje]

Joulukuun 5.p.1983

Rakkaalle ystävälle Herrassa, Sophia. Jumalan rauhan tervehdyksellä lähestyn teitä ja kiittää kirjesi edestä, jonka sain tänään.

Olemme koko terveinä ja voimme tehdä työtä, joka on Jumalalta suuri armo, jonka edestä emme voi kiittää niinkuin tulis.

Jouluna se tulee neljä vuotta siitä viimeisestä erosta. Net lähtivät pois meidän Joulukokouksista ja sen jälkeen ovat pidäneet omia kokouksia. Siinä joukossa, jotka lähtivät oli Dave ja Evelyn ja lapset, Melvinin veli Ralph, meidän poika Charles hänen vaimonsa Eleanorin ja lastensa kanssa ja meidän kolme tytärtä, Edith, Lila ja Lois. Eihän net olleet tytyväiset olla meidän kanssa.

Se on nyt yli neljätä vuotta, kuin olemme käyneet Black Hillissa, viimeinen kerta oli Kiitospäivänä myöhän illalla Länteen menossa, olimme vain yli yön siellä Evelynin ja Davin tykö.

Evelyn on käynyt yksin täällä kerran tai kaksi vuodessa meidät tervehtimässä ja aina joskus kirjoitta jonku rivin, on joskus foonanutkin. Eihän met ole heitä kieltäneet siellä käymässä teidän luona, päin vastoin olen kehoitanut heitä käymään kuin met emme voi. Olen monesti Evelynille kirjoitanut, että tet kaipaavat heitä ja odotavat heitä ja taas olen kirjoitanut että oletkos viellä käynyt siellä Sophian tykönä. Evelyn aina kirjoitta kuinka paljon työtä ja homma ja kiirettä heillä on.

Jos vain tullee tarve että matkustamme Black Hillsiin kyllä met käymme Sophian tykö. Jumala ainoastaan tietä mitä on tuleva tulevaisuudessa.

Olimme eilen koolla nuori Melvinin ja Esterin kotona. Meillä oli pyhä rukoukset ja Herran pyhä ehtollinen, oli kallis aika. Aika menne niin nopeasti, niinkuin virta.

Laestadius saarna tämän pyhän saarnassa (Toinen Sunnuntai Adventissä) kuinka lähellä silloin maailman loppu oli, mutta kuinka se on nyt paljon lähempänä kuin silloin ja ajan merkit todistavat sen niin varmasti.

Paljon rakkaita terveisiä meiltä lastemme kanssa, (on vielä kolme poika ja kaksi tyttöä meidän kanssa) ja Helenilta myös terveisiä ja Sivert Hendricksonilta vaimonsa ja lastensa kanssa.

Jumalan rauhan

Linda ja Melvin Niska

Kalliit jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero. Herran Jesuksen armo ja rauha olkoon kaiken lohdutuksen ja viisauden kanssa teidän henkenne ja koko elämänne kanssa sodassa pimeyden valtoja vastaan.

Ajattelin, jos siitä postillasta olisi mitään hyvää, jonka me annoimme Elton Korpelalle. Se on saksalainen Jacob Sikingerin, vaan hän sanoi, että siitä on jo terää katkaistu. Minulla ei ollut Eltonin osotetta, enkä enään tiennyt, missä hän asuu, siksi pyysin Linda Niskalta sitä ja tässä on hänen osotteensa. Jos haluat sen saada. Elton on kans saarnaaja ja vissiin Boremannilainen.

Sydämeni syvyydestä kiitän, kun kirjoitit sen kalliin kirjeen Aarolle. Aaron nuoruuden aikana ei ollut meihin kuuluvia likellä kun joku 2 vanhaa vaimoa. Kylässä, jossa Salomon Johnson asui, oli enään vaan muutama vanha pari. Oli kolme vuotta, ei lähetys miehet käyneet. Vaimot puhui keskenään, kun ei enään saanut kuulla tekstillistä saarnaa. Minä ilman luvata kirjoitin Johan Humolalle. Kysyin, minkälainen järjestys Amerikassa on, kun täällä ei ole kolmeen vuoteen käynyt kukaan. Jo saarnaajat tuli tulkin kanssa, ja kukaan ei tienneet miksi ne tuli, eikä tiedä moni vielä kukaan, luulen.

Te ette osaa ajatella, kuinka köyhiä aikoja ajallisia ja hengellisiä on Amerikassa ollut minun aikana. Toista se olisi nyt, jos olisivat yksimielisiä.

Jääkää hyvästi Jumalan haltuun. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti. On kuitenkin syy kiittää Jumalaa, että minulla on näin hyvin rauhallinen oma huone. Saan nukkua ja on ruokaa ja Eino käy, kun on ilmaa hyvää, ja hoitaja peittää, kun menen nukkumaan. Jumalan rauhaan

Sophia

Rakkaat, kalliit Herran Sebaotin enkelit siellä kaukana, kaukana, äänen kuulumattomissa, näkymättömissä, Lauri ja Eero. Oo, kuinka olette onnelliset ja siunatut, kun puhutte niin kuulette vastauksen. Olen minäkin vielä, kun kirjoitan, saan vastauksen kun odotan.

Nämä täällä, jotka oli ennen niin rakkaat, yksi saarnaaja sanoi, sillä rakkaudellakin on rajansa. Mikä rakkaus sillä Sten Johansonilla on alkujaankaan ollut. Nyt minä en tiedä, kun jokaista saa lennättää mikä tuuli sattuu. Mistä semmoset on alkunsa saaneet.

Oli Spearfishin rukous huoneella kysymys, kuka on rippi Isä. Tero Redinger, joka nyt on siellä pappina, jonka sinäkin kuulit, sanoi: Jumala se on rippi Isä.

Minun kirjotus meni aivan mettään, mitä meinasin kirjoittaa. Ennen joulua en jaksanut hyvin ja heti joulun jälestä sain yskän. Yli Amerikan oli paljon lumia ja jäätä. Molemmat Wm ja Aaro lankesivat aivan samalla aikaa ja loukkasivat kylkiä ja olkapäätä. Se on hyvin kivullista. Itse en jaksanut hyvin ja he oli liian kaukana. Kyllä ymmärrät, kuinka se on ollut kova tämä talvi. Wm on ollut joskus kotona ja taas

sairaalassa. Se on ollut lohdutus, että Mabel on ollut siellä. Olen hartaasti rukoillut, että Isä ei ottaisi heidän sielujansa siinä tilassa pois. Herramme Jesus Wapahtajamme voi jos tahtoo asiat niin johdattaa, että hekin käsittäisi elämän sieluissansa. Tiedän, ettei kukaan voi väkisin toiselle uskoa antaa, vaan Jumala rakas suuresta armostansa voi asiat niin johtaa.

Olen kiittänyt Jumalaa hengessä, että ei vielä ole heitä ottanut, vaan on antanut heille armon aikaa. Ymmärrät tämä on sinulle ja Eerolle vaan vähän huojentaa minua, kun saa sanoa kuka ymmärtää.

Tässä vähän posti rahaa. Ymmärrän sinulta se menee. Eihän se taivaasta tipu. Mutta se on ihmeellistä kuitenkin. Vaikka se joskus näyttää mahdottomalta, niin tuossa paikassa kaikki selviää. Nyt tuntuu paljon helpommalta, kun tiedän, että pian tekin tiedätte. Menen nyt nukkumaan. Kello on 15 vailla 9sän. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen nimessä ja viattomassa veressä, pyytää kelvottomin elämän tiellä

Sophia

Olimme Einon kanssa asioilla ja lähetimme sinulle vähän siihen postillan painattamiseen (s.s.) Olin koko nörvis silloin, en saattanut kirjottaa.

N:o 157

25.2.1984

Kalliit, rakkaat Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero. Jumalan armon ja rauhan ja rakkauden tervehdyksellä tulen luoksenne täältä kaukaa. Olkaa sydämen pohjasta tervehditty tänä ilta hetkenä kiitoksen kanssa niistä kauniista kirjeistä.

Muistui mieleeni Nikun kirje, kun hän kiitti Purnua ja sanoi: aivan suussakin maistuu hyvälle. Niin se tuntui, kun luin. Kallis Herramme Jesus Wapahtajamme pujettakoon teitä voimalla korkeudesta yhä eteen päin, että sieltä pimeydestä selkenisi enempi lunastettuja sieluja. Jesus Jumalan Poika johdattakoon minunkin rakkaita lapsiani ja lasten I. I. lapsia. Oi Isä taivaassa, kuule minun köyhän huokaukseni.

Sinun kirjeesi tuli eilen. Nyt on pyhä. Kun heräsin ajattelin, tiedätkö sinä, mitä M.Niska totuudessa oikeen ymmärtää Jumalan sanasta. Minä kysyin, kuka määräsi Gordon Rousenlundin saarnaajaksi. Hän sanoi hänen isänsä, sillä että heidän perhe ja R(osenlundin) perhe olisi päässeet likempi toisiansa. A.Niska ja Rousenluntin emäntä oli sisar ja veli. Mistä ei vanhasta eli uudesta testamentista luulen voi löytää siihen todistusta, että yksi mies määrää seurakunnalle opettajan. Onhan kyllä profeetat tulleet Jumalan käskystä voitelemaan kuninkaita. Nämä minun ajatukset on vaan teille, sinulle ja E. Uskon teidän ymmärtävän minun yksinäisyyteni.

Jumala olkoon kiitetty, kun on avannut totuutta halaavan silmät näkemään, missä totuus vielä on. Kolmi yhteinen Jumala teitä runsaasti siunatkoon. Jääkää Herran rauhaan. Uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen nimessä ja veressä viattomassa.

Sophia

Tervehtäkää kaikkia valituita siellä.

22.3.1984

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri, Eero ja Kalervo, ja minun veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha runsaasti asukoon henkenne kanssa.

Kiitos kirjeistä, joita lähetit. Kuinka saatatte olla iloiset, ja koko seurakunta, jotka Jumalan hengestä osalliset ovat, että Jumala kokoaa omiansa. Kiitos olkoon Kolmiyhteiselle Jumalalle. Sitä rukoilen hartaasti, että Jumala johdattaisi minunkin lapseni. Minä olen ollut niin huono äiti, huono esikuva.

Kiittäkää nyt Jumalaa, että Hän antaa armonsa teidän nauttia työhne hedelmästä, josta kaikki enkelitkin iloitsevat taivaassa. Sano nyt terveisiä Kalervolle, kun Marian päivänä näet, että se paikkakin vielä lämmittää, missä hän istui kun kävi täällä.

On minullakin ollut joskus ystäviä, joita olen saanut syleillä puhtaassa rakkaudessa, vaan ne on menneet Paratiisiin. Jättäneet minut yksin. Olen saanut keittää ja paistaa Taivaan vieraille, mutta nyt on näin. Olen kuitenkin kiitollinen tämän suuren armon edestä, että on näin kun on ja lapseni vielä elää.

Jumala, Isä, antakoon teille voimaa ja väkevyyttä, että jaksaisitte huutaa, mitä aika kuluu. Jumalan armo ja rauha vuotakoon sieluunne ja sydämeenne elämäksi ja iloksi päivänne loppuun asti, kun ijäinen rauha ja ilo alkaa, johon ei vihamielisten terävät kielet ylety. Jääkää Jumalan rauhaan uskossa. Onpa meillä synnit anteeksi annettu ja todistettu, muista minuakin lasteni kanssa

Sophia

Nämä lasten sairaukset on vähän tehneet minun väsyneeksi. Nyt on kaikki kotona. On ilta, kello 10 vailla 8. Menen nukkumaan. Kiitos kaikesta. S.s.

1.4.1984 ilta

Kallis jalo Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron kanssa ja minun yksinäisen rakas veljeni.

Kiitos kirjeestäsi ja Johan Lassi Tastin kirjeestä. Olkaat siunatut ja kiitolliset. Kuitenkin olen rukoillut Jumalaa Jesuksen nimeen, että hän näyttäisi ihmeitä vielä.

Rakas Lauri, tämä on niin katkeraa, siihen ei löydy sanoja. Ei hän ole vielä kuollut, vaan hyvin heikko. Eino ja Fern lähtee Omahaan aamulla. Eino sanoo, kun käy justiin. Vaan minä luulen, he on jo lähteneet. Hän vähän sattuu narrasi minua. Hänellä oli niin kiire. Minä olen aina halunnut että lähteä aamulla. En tiedä, miksi nuoret haluaa lähteä illalla. Jumala armahtakoon, että matka menisi onnellisesti. Kallis veljeni siunattu. Tiedän ja uskon, kaikki menee niin kun Jumala näkee parhaaksi. Siis Hänen tahtonsa tapahtukoon niin maassa kuin taivaassa. Jeesus Kristus armahtakoon. Hän voi tehdä ihmeitä vieläkin.

Jääkää kalliit Jumalan rauhaan L ja E. Yksinäinen

Sophia Hill

[6.4.1984 postileima]

Joku päivä, en viitsi kysyä.

Kallis Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron kanssa. Tämä kirje on vaan teille, rakkaat.

Eino ja Fern meni Omahaan. Sinne on 600 mailia. En ole vielä kuullut, mitä W kuuluu. Olen rukoillut Jumalaa Jesuksen nimeen, että Hän tekisi ihmeen ja parantaisi hänen vielä vähäksi aikaa. Wm on ollut hyvä poika. Parempi vaellus hänellä on ollut kun noilla toista kieltä puhuvilla. En minä tämmösiä kirjottaisi. Tulee mielee, jos he olisi seurustelleet heidän kanssa, minä olisin täytynyt sen kieltää. Semmonen kristillisyyt se on ollut ja vissiin on vieläkin tässä. Te näitte hänen. Oi minun sydämeni halkee, toivon Jumala näyttäisi ihmeitä, että hänestä jäisi todistus. Minun lapset rakastaa toisiansa ja minua.

Lähetän tämän Mrs. Kankaan kirjeen pyynnöllä, että kirjoitat, mikä Boreman on. Tämä ihminen on ollut todellinen ystävä, vaan kun näitä kaikkia kuuloja ja luuloja tuli, eikä yhtään totuuden puhujaa ole halunneet kuulla. Minä en ole perustanut. Olen kirjottanut joskus, vaikka en ole saanut vastausta. Panen tähän hänen osotteensa. Pyydän, antakaa anteeksi kaikki minun heikkouteni. Jääkää Jumalan rauhaan. Kiitokset sinulle kaikesta, kaikesta rakkaudesta kohtaan.

Sophia Hill

Mrs. Fred Kangas

Lake Norden S.D.57248

Kirjotin jos tuo lappu pääsee irti. Hänen mies on kuollut. On siis leski. Ida Adams oli hänen täti Lännellä.

N:o 161

23.4.84 ilta

Kalliit jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri, Eero, Kalervo ja koko Herran Sebaotin sota rintama vihollisen voimaa vastaan. Olkaa sydämen pohjasta tervehditty Jumalan rauhalla.

Jos minulla olisi sanoja, ja kuinka Jumalan siunausta teille toivottaisin. Kuiten ne heikot huokaukset uskon Jumala kuulee. Olkaat vahvat. Jumalan enkeli käy edellänne välkkyvällä suunsa miekalla, niin joku sielu saa voiton. Maailmaa ei säästetä, jos valittuja ei enään ole. Ne pitää löydettävän. Tämä maailma näyttää, on kun käärmeen pesä.

Antakaa anteeksi minulle kaikki suuret syntini, himot ja halut. Uskokaamme te siellä ja me täällä maailman kolkassa, että Jumala Jesuksen nimessä ja Hänen viattomassa veressänsä puhdistaa meidät. Jääkää Jumalan rauhaan. Muistakaa minua kelvotonta.

Huuda rohkiaisti älä säästä, on kirjoitettu.

Eikö se ole ihme, että ne vanhain ihanat laitumet on niin voitu polttaa. Muistan, kun Isac Isaacsson/* kirjotti, että hän muistaa ne kauniit niityt, ne oli kukilla kaunistettu. Aina muistan ja näen hengessä ne siniset kukat, missä ne nyt ovat. Tyytykää muutampiin. Onhan se ihanaa, kun on Siemeniä. Herran rauha olkoon kanssanne ijaisesti. Kelvotoin Sophia muistelee.

*/ Tarkoittaa: August Isaksson

Tammikuun 26.p.

Rakas ystavani Herrassa, Sophia. Tervehdän Jumalan rauhalla ja kiittän kirjesi edestä.

Tammikuun 8 p. kuin olimme lähtemässä kotiin pojän talosta pyhä rukousten jälkeen, minä lipsahti jäällä ja jalka luu meni poiki. Se oli satamassa lunta ja en huomannut että siinä oli jäätä. Veitiin ambulanssilla hospitaliin ja makaa siellä perjantaihin asti. Se on nyt kipsissä ja on parantamassa Jumalan avulla. Ihminen täytyy mennä koettelemuksen läpi niin kauan kuin olemme täällä. Ja koettelemukset ovat Jumalan rakkaudesta että pääsemme enempi irti tästä kadoovaisesta maailmasta.

Pari viikon päästä saan uuden kipsin. Toivon, että se paranee hyvin, mutta karsivalisyyttä tarvitaan, jota rjoilen joka päivä taivaan Isältä.

Jaksan koko hyvin muuden, ruumini voimat alkavat lisäntymään. Melvin jaksaa hyvin.

Talvi on ollut kylmä mutta nyt se on lampimampi. Vähä lunta tuli taas.

Tässä on Elton Korpelan osoite
350 Dinkel Dr.
Howell, Michigan 48843

Rakkaat terveiset teille Herran valituilta täältä mutta ensin meiltä. Jumalan rauhan

Linda ja Melvin Niska.

N:o 162

[Suomalainen raamattu selvin 8.painos]

3.5.1984

Kallein Herran Sebaotin enkeli Eeron kanssa. Kiitän monin miljoonain kerroin kirjeistänne minulle ja Lillian Kankaalle ja minun rakkaalle pojalleni Aarolle.

Eversti ja Mabel oli tässä muutaman päivän. Eversti toi tyttärensä kouluun tänne ja otti Mabelin ja niin sain nähdä heidät.

Tämä on niin kuin pienten lasten kirje, mitä sattuu muistaa. Puhuit kerran, laitit Uuden testamentin. Wanhat Suomessa sanoivat 8 painos on selvempi. Olen sitä koittanut saada. Kerran joku sanoi, että hän on nähnyt, vaan se oli kuvaraamattu ja siksi ei ostanut sitä.

En jaksaa enempää, vaan halusin kiittää. Olkaat siunatut. Muistakaa minua. Olisi se ihme, jos saisin yhdenkään totisen nähdä. Ei Jumalalle ole mikään mahdotonta. Uskokaamme synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Jääkää Jumalan rauhaan. Menen lepäämään. Kiitos, kiitos kaikesta

Sophia

Pyhä iltapäivä 13.5.1984

Kalliit ja onnelliset Herran Sepaotin enkelit, Lauri ja Eero, teidän kalliin peheenne kanssa. Olkaat hyvästi siunatut.

En minä tiedä, mitä minun pitäisi kirjoittaa. Lapset rakkaat, luulen tiedätte kirjoittamatta. Sen kuitenkin sanon, ne kirjat tuli ehjänä, joista sydämelliset kiitokset.

Jos löytyisi totuuden rakastajia, olisi nyt työtä kääntää englannin kielelle vääntämättä. Minä olen väsynyt. Kello on 8 san. Menen nukkumaan, siunattua yötä toivon teille. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa puolestamme, pyytää kelvottomin elämän tiellä

Sophia

21.5.1984

Kalliit Herran Sebaotin enkelit, Lauri, Eero, Kalervo ja niin monta, kun Jumalan totuutta puolustaa. Olkaa tervehditty armon ja rauha toivotuksella. Olkaat siunatut ja onnelliset, kun olette monta yksimieliset. Ette osaa ajatella, että olla yksin.

Eino otti minua ulos ja ajoi E. ja D. talolle. Ei mitään iloa siitä ollut. En ole kuullut, onko Lillian Kangas vastannut kirjeeseesi. Olisin toivonut on. En tiedä, mitä tehdä. Toivon yksikään saisi täyden ymmärryksen. Kun olen näin saattamaton, en voi laittaa kokouksia. Onko Jumala hyljännyt koko Amerikan maan. Jos olisit likempänä, olisi paljon puhumista. Minulla on ikävä, monin kerroin ikävä. Ainoastaan nuo kirjat on minun ystäväni sinun kirjeesi kanssa. Ja tuo Kalervon kirje. Se on niin kun hän olisi ollut täällä.

Pian se alkaa kesäkuu ja teillä alkaa ihana aika. Jumala alkaa kokoomaan valituitansa.

Täällä oli vanha intiaani, 100 vuoden vanha. Hän ennusti. Sanoi ennen kuin kirjoitetaan vuosi luku 2000 Wenäjä ja Japani on jaettu 49 pieneen valtakuntaan ja paljon muuta. Tämä oli 1. maailmansodan aikana.

Täällä on lehti puussa, ei täysi. Ilma on kylmää. Toivon pian saan sieltä tervehdyksen. Sanon hyvästi Jumalan rauhaan jääkäät. Ja pyydän, rukoilkaa minun ja lasteni edestä. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti. Vähin e.t.

Sophia

22.5.84. Tämä Lillian Kangas on saarnaaja Emil Liimatan tytär. Nyt kun sinulla on hänen osoite ja olet päässyt alkuun. Hän on aina ollut meidän uskottu. Hänelle olen voinut sanoa, mitä en muille, ja ei koskaan ole mikään lähtenyt ympäri kylään.

Häneltä sattuu voisit saada niitä vanhinten kirjeitä lisää. Hänellä on paljon. (se sama).

Sain saarnaaja Juvosen emännältä kirjeen. En ymmärrä mikä nyt on tullut. Hän on leski nyt.

Huhtik.6.1984

Jumalan rauhalla tervehtän sinua muistossa oleva sisar, Sofia. Minä sain sinun osotteen Linda Niskalta, niin tervehdän muutamalla rivillä, muistaen aikoja kuin Sämin kanssa olemme olleet kodissasi ja kiitän viellä rakkauden palveluksesta.

Olet elänyt vanhaksi, kuin olet yli 90. Minäkin olen jo 84. Minä asuin Brush Prairilla 13 vuotta kun olin naimisissa Kalle Ritolan kanssa, vaan kun hän kuoli, niin minä olen tullut takaisin tänne Detroitin lähelle, jossa kohta kaikki lapset ovat. Olen saanut olla koko terve, josta Jumalalle olkoon kiitokset.

Ole tervehditty minulta sydämen rakkaudella. Siis sanon hyvästi ja jätän sinun Jumalan haltuun.

Hyvästi Jumalan rauhaan

Anna Ritola

N:o 165

1.6.1984

Kalliimmat Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero ja niin monta, jotka vihollista vastaan seisotte. Olkaa tervehditty Jumalan armolla ja rauhalla sydämen syvimmällä onnen toivotuksella. En ole kuullut, jos Lillian olisi vastannut sinun kirjettäsi. Olen toivonut, että ne täällä uskaltaisi tunnustaa totuutta. Nyt jos olisi joku.

Ensi eli tämän kuun 24.p. pitävät juhlat Savossa. Se on tietääkseni ensimmäinen rukoushuone täällä, 100 vuotis muisto juhlat. Jos joku ottaisi tämän minun kirjani ja lukisi niille. Onko se Purnu ollut täällä silloin. Tästä on yli 400 mailia sinne. Silloin kuljettiin junalla ja hevosella. Minä olen yhden kerran ollut siinä kirkossa. Oli 2 päivää kokoukset. Nekin vanhat on nukkuneet, jotka niitä kokouksia laittoivat. Heidän lapset ei ole seuraamassa, emmekä tiedä missä he ovat.

Minun osani on nyt kova. Ei sitä saata paperille kirjottaa. Ainoastaa kontata Isän tykö, huutaa: Armahda minua. Te lapset rakkaat olette onnelliset, siunaut monen kerran. Jumala siunatkoon työnne ijankaikkisesti.

Jääkää hyvästi siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Jesuksen nimessä ja veressä ijankaikkisesti. Rukoilkaa ystävät minun ja lasteni puolesta, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia

N:o 166

7.6.1984

Kalleimmat Siionin muurin vartiat, Lauri, Eero, Kalervo, Juha-Lassi ja kaikki, joita en ole kasvoista nähnyt. Olkaa sydämellisesti tervehditty ja siunatut. Jumala kaikkivaltias antakoon sanallensa siunauksen.

Oi, minä olen väsynyt. Olen lukenut ja ettinyt lohdutusta. Tämä oli kova. Enhän minä löydä muuta kun itkua. Davitkin vaan itki poikaansa. Mutta, oi. Kyllä ymmärrätte, kuinka minä olen ollut kelvoton äiti. Nikukin viimeksi sanoi: rukoilkaa lakkaamatta lastenne edestä. Mikä minä olen ollut. Hän oli toimellinen kuolleen uskon Luteeri kirkon jäsen. Mutta kuinka Jumala Taivaan isä itkee miljoonain ihmisten kovan

sydänten tähden. Woi tätä kauhaa maailmaa, kuinka se on tottelematon. Vielä toivon yhden teistä näkeväni tämän maan päällä.

Eikö tässä ole jo kyllä, rakkaat. Jumala olkoon runsaasti kanssanne, toivoo kelvotoin vaeltaja kaidalla elämän tiellä. Kuitenkin tahdon uskoa Jumalan armoon, syntini anteeksi Jesuksen nimessä ja veressä. Rukoilkaat, lapset rakkaat, edestämme, pyytää

Sophia

Jumalan haltuun rauhan kanssa. Kaikki voipa Jumalamme olkoon kanssanne matkallanne lähetyksellä. (s.s.)

N:o 167

19.6.1984

Kalliit Jumalan valtakunnan piispat ja papit. Minun rakkaat veljeni Herrassa. En osaa niin kiittää, kun sydämmestä haluaisin Jumalaa, joka teidän suuhunne on pannut ne taivaalliset totuuden sanat, joita olet(te) minulle lähettäneet vuosia, Lauri, Eero, Kalervo monien terveisten kanssa. Nasti, Market Ojala, Kurosen perhe ja Juha Lassi ja monet, monet muut, jotka on rukouksen huokauksia lähettäneet minun ja lasteni edestä. Kuinka ne on lämpimät, vaikka olette niin kaukana, että kädet ei ylety kaulaan kiittämään. Jumala teitä siunaa monen siunauksen kanssa nyt ja aina loppuun asti. Lähetän tämän kirjeen, jota pyysit. Anna Juvonen-Ritola, Samuel Juvosen leski. Hän ei ole koskaan puhunut minulle kristillisyydestä. Minä en tietäisi sanoa mitä hän ajattelee, vaan luulen, hän on luja Gunnarin kanssa yksi.

Olisi se hyvä, että joku heitä herättelisi, vaan he ovat niin minulta kadottaneet itsensä, että en ole heille voinut kirjottaa. Tämä oli suuri ihme, kun hän kirjotti.

Se Lillian K. on vähän nörvis niinkun sanovat, mutta minä en ole ollut tietävinäni. Olen vaan aina kirjottanut ja hän on sitten valittanut vaivojansa ja ikäviänsä. Näistä olisi paljon puhumista, jos siihen tulisi tilaisuutta näin kirjottamalla. Se on lyhyttä niin kun tiedät.

Jumalan siunaus ja rauha olkoon kanssanne ijankaikkisesti. Uskokaamme synnit anteeksi veressä viattomassa. Muista rukouksissasi, pyytää vähin e.t

Sophia

N:o 168

24.6.1984

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero. Jumalan armo ja rauha asukoon sieluissanne nyt ja ijankaikkisesti.

Kiitos sydämen syvyydestä kalliin ja rakkaan kirjeen edestä, jonka eilen sain. Ja mitäs sitte. E. ja D. tuli illalla, sain näyttää, kuinka suuresti olette työtä tehneet ja vielä teette.

Näytin sitä listaa, missä tulette käymään. Woi, voi ja vielä voi voi, minkälaiseksi ihminen voi mennä. Devi oli niin henkeä täynnä. Sanoin, sinä olet niin täynnä, jos osaisin puhua, ei sinuun enään mahtuisi mitään.

Ajattelin, kuuluuko näille nyt sana: Jumala laskee heidät heidän sydämensä himoihin, että uskovat valheen ja joutuvat viimmen

kadotukseen. Eikö ole kauhia sana. Eveliinalla oli niin lyhy hame, sattuu ei polvia peittänyt. D. oli hiuksensa öljynnyt ja veivannut. Kysyin, kuka sinun tukkasi on veivannut. E. sanoi Jumala.

Kuulin Larson tulee tänne elokuussa. Arvaan siksi Juvosen emäntä halusi saada minun osote.

Yksin olen tässä ollut murheissani. Sieltä se elämä ja lohdutus on tullut, josta kiitos olkoon meidän armahtajalle. Jumala avatkoon armon aittansa teille. Kun näytin tuota isoa kirjaa ja sanoin, kuinka suuren työn he ovat tehneet. E. sanoi, se on tosin suuri. Eli oikeen. Herraa pyydän pitämään armon aitan ovea auki eteenkin päin. Oi, rakkaat, rukoilkaa puolestani. Uskokaamme kaikki syntimme anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä. Sehän on ainoa turva. Olen joskus tuntenut ilon hetkiä Jumalan sanasta, että tämä vajaa joskus loppuu.

Kiitetty olkoon Isä Taivaan, kun on säästänyt vielä totuuden saarnaajia tähän mustaan maailmaan. Olkaa ijäisesti siunatut. Sattuu et ole saanut minun kaikkia kirjeitäni. Ei se ole vahinko, niin kun tiedät, ei nämä minun kirjeet, ne on niin hatarat. Eihän sinun pidä näitä lukea justiin niin kun ne on kirjoitettu. Luet vaan jonkun sanan ja terveiset.

Täällä on nyt vähän lämpimämpi päivä. Jääkää Jumalan rauhaan, ystävät rakkaat. Tuntuu niin lämpimältä, kun kirjoitit. Olette yksimieliset ja aina joku selkiää. Vähin elämän tiellä

Sophia

N:o 169

12.7.1984

Kallis Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron kanssa. Jumalan rauha levätköön sielussanne nyt ja ijankaikkisesti.

Kyllä arvaatte, kuinka karvaissa muistoissa minä olen elänyt nämä viimeset ajat, en tosin tiedä, mitä sanoisin. Olen lukenut lehdistä. Maailma on aivan sekasin. Niinhän se on kirjoitettu, että se on lopun merkki, eikä muuta neuvoa, vaan nostakaa päänne ylös, sillä lunastuksenne lähestyy. Ja ei voi muuta kun luottaa Jumalan armoon.

Kiitos kalliista kirjeestäsi, jonka kirjoitit Kermasta. Ja nyt olet ollut jo Jäämeren rannalla ja vissiin istut nyt työpöytäsi takana. Ajattelen, sattuu et ole saanut kirjettä täältä. Meinasin lähettää Wesli Eframsonin osotteen sinulle, (hän on saarnaaja), vaan ehkä on parempi odottaa elokuuhun, kun Larson tulee tänne. Luulen he alkaa jo sotimaan, kun sinä panit sille Lillianille vähän suolan makua. Toivon, että joku heräisi. Jätän hyvästi siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa. Rukoilkaa puolestani, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia

N:o 170

18.7.1984

Kallis jalo rakas Herran Sebaotin enkeli Lauri Eeron kanssa. Olkaat siunatut teidän raskaassa edesvastuullisessa työssänne. Korkein Kuningasten Kuningas antakoon menestyksen työllenne, että ihmis sielut saisi heräyksen ja tulisivat autuuden tuntoon syntein anteeksi antamisen armosta.

Luin tuota Levi vanhimman kuoleman muistoa. Kuinka moni nykyisistä kristityistä ymmärtää sitä.

Woi, sinä et arvaa. Olenko minä ollut huolimaton, ettei minun lapsistani ole hyvää todistusta. Tunnen itseni niin vialliseksi noita saarnoja lukiessani.

Ei ole meidän papeilla määrättyä palkkaa. Lähetän tämän pienen lahjan, kun aina kirjotat, ja posti on kallista.

Uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Rukoilkaat meidän puolestamme, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia I.k.

N:o 171

19.7.1984

Kallis jalo Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron kanssa, ja rakkaat veljeni Herrassa. Jumalan armo ja rauha asukoon henkenne kanssa nyt ja aina elämänne ilta hetkeen.

En minä osaa kirjottaa. On niin ikävää. Ei ole ketään, kelle sanoisi. Eino tulee. Hänellä on sen monta maallista sanomista. Ja yöllä tulee mieleeni, joku luulee se on pitkä tämä minun elämäni, mutta se on niin kun kämmenen leveys ja ei mitään. siinä on niin monta murheen päivää. On joku ilonkin päivä, josta en ole osannut kiittää Jumalaa niin kuin olisi tullut. Nyt ikävöitten omaa kotiani, vaan minun jalkani on niin huonot, vaan tässäkin on kiittämisen syytä. Eino löysi minulle tämän rauhallisen paikan. Ei ole kellään reitiota jyrisemässä eikä mitään semmosta. Minulla on oma yksityinen huone ja hoitaja on siivo ihminen. Mutta ruoka on joskus, mutta se on mahdoton, että toinen voi tietää toisen mielen, ja siksi se oma koti muistuu. Tämä maallinen aina menee. Mutta se ijankaikkinen, joka jää heiltä, se on niin katkera ajatella. Se on sanomaton totuus, että ei se ole ihmisen antamisessa usko. Ihminen on Jumalan työ ase.

Tulimme kerran kokouksista. Yksi vanha kristitty vaimo sanoi: Kyllä Jumala puhui kalliisti tänä iltana palveliansa suun kautta. Ja kyllä Jumala on pannut sinun kynäsi tekemään monta ihanaa kirjainta minulle Kalervon kanssa. Jumala taivaassa olkoon ylimmäisesti ylistetty tänä iltahetkenä. Tämä on vaan teille pojille, sinä ja Eero tiedätte, kuinka hatara minä olen, kun olette nähneet. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Jesuksen Herramme pyhässä nimessä ja veressä ijankaikkisesti. Sen päälle sanon jääkää Jumalan rauhaan. Muistelee vähin elämän tiellä

Sophia

N:o 172

23.7.1984

Kallis Herran Sebaotin enkeli, Lauri Eeron ja perheenne kanssa. Jumalan armo ja rauha asukoon henkenne kanssa ijankaikkisesti.

Oikaat siunatut. Woi, minun pieneeni kaikki. Jumala armahda. Kuinka onnelliset ne on, joitten lapset ja lasten lasten lapset ovat yhdessä kiittämässä Lunastajaa. (Onko tämä minun suurten syntieni rangastus, kun minun pitää näin yksin olla). Jumala Kaikki valtias avatkoon lasteni silmät ja monen. Taivaan Isä olkoon kiitetty, että minulla on näin hiljanen

olin paikka. Jos olen tai en voinut olla yksin kotona. Se on yksi sana, en sitä haluaisi sanoa, mutta te arvaatte, minulla on ikävä. Ja tiedätte, ei tarvitse sanoa miksi. Menen heti nukkumaan teitä muistellen. Tervehtikää Market Ojalaa perheensä kanssa ja kaikkia onnellisia. Hyvää yötä. Herran rauha levätköön kanssanne.

Tämä oli sanomalehdessä. Lähetän. Tämä ihminen usein kirjoittaa Suomesta uutisia. Onko Boremannin Juhannus kokoukset nyt olleet Lahdessa? Näet, minä osasin tehdä kysymysmerkin. Muistakaa rukouksissanne, pyytää vähin elämän tiellä. Uskokaamme kaikki puuttuvaisuutemme anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti.

Se oli pitkä kirjoitus. Leikkasin lopusta hänen osoitteensa ja liimasin takapuolelle.

[Sophia]

N:o 173

28.7.1984

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri Eeron kanssa ja minun rakkaat veljeni.

On ilta. Nukuin puolisen jälestä ja nyt iltasen jälestä kirjoitan tai puhun sinne kauvas. Olkaa tervehditty Jumalan armo ja rauha täyttäköön sielunne, te taivaan pulmukaiset. Kirjoitin kerran sinulle, että jos se on Jumalan rangastus, kun pitää olla näin kaukana monista Jumalan ihmisistä. Rukoilen sitä tyytymättömyyttä anteeksi. Kiitän sinua sen ihanan kirjeen edestä, jonka lähetit Kermasta ja kaikista kirjeistä. Niistä tulee aina sieluni virvoitetuksi.

Eilen Eino kävi ja oli koko iltapäivän minun kanssani, ja auttoi tehdä tässä minun ruumassani, jota minä en voi. Oli kaunis päivä tänään myös. Ei liian kuuma. Teidän ihana kesä on myös pimiään päin kääntymässä.

Ja menen aivan heti levolle. Onkin jo 8 aika. Päivä on laskemassa. Tunti vielä ja on pimiä.

Muistan, kun Viktor Björkman oli täällä. Hän sanoi: Sanokaa hänen sanoneen, kun Suomen kieli loppuu kristillisyydestä, niin Henki sammuu Amerikassa. Ja nyt se on nähty.

Hyvästi jätän Jumalan rauhaan, uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu ijankaikkisesti. Olkaat sydämen syvyydestä tervehditty. Vähin elämän tiellä

Sophia

N:o 174

7.8.1984

Kallis, jalo totuuden saarnaaja, Lauri, tämän pimiän viheliäisen maailman lopun päivinä. Ole siunattu. Se Wäkevampi täyttäköön suusi Hengen miekalla.

Oi'rakas veljeni, Herran Sebaotin enkeli, kuinka olen rukoillut, että Isämme Taivaasta tekisi ihmeitä ja suuressa armossaan lähettäisi herätyksen tuulen puhaltamaan tämän onnettoman maailman yli. Olen ollut ymmärtämässä sinun ja Kalervon toivovan samaa, että lapsemme saisivat siitä osan. Onko se Juha-Lassi hyvä Englannin kielen tulkki. Kalervo sanoi, että Sodoman synti on kauhiassa mitassa sielläkin, että

uimarannoilla alasti heiluvat. Mutta jos antaisivat viattomain lasten olla rauhassa. Californiassa ensimmäinen mies raiskasi 11 vuoden vanhan tytön. Hän tuomittiin yli 500 vuodeksi linnaan. Kuukausi jälestä toinen mies raiskasi 2 vuoden vanhan lapsen. Hän tuomittiin 800 vuodeksi linnaan. Eikö tämä jo ole kauheampi kun eläimet.

Sinä tiedät Wm asui Omahassa 600 mailia tästä siskonsa kanssa. En voinut mennä häntä näkemään enkä hautajaisiin. Joku viikko sitten eversti toi tyttänsä tänne kouluun. Otti Mabelin ja lulivat minua näkemään. Hän on jo takaisin Koreassa. Toivat paperin palan, jossa oli Wm kuolema. En ole vielä sitä voinut lukea. Eino ja Fern meni sinne ja olivat hautajaisissa.

Ole nyt lapsi kallis sydämellisesti tervehditty meiltä ja kiitokset kaikista kirjeistä ja kristittyin terveisistä. Kiitokset Marget Ojalalle, kun muistaa minua. Terveiset sydämen syvyydestä kaikille totuuden rakastajille. Pyydän rukoile puolestamme. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Herramme Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä. Jää Jumalan rauhaan perheesi kanssa. Toivoo rakkaudella

Sophia

* * *

[ohessa lehtileike]

Lead Daily Call

Huhtikuu 84

William J. Mackie

OMAHA.-Funeral services for William J. Mackie were friday, April 6, 1984, at Trinity Lutheran Church in Omaha, Neb. Mackie was buried at Mount Hope Cemetery, also in Omaha.

Mackie was born April 15, 1914, at Great Falls, Mont. He attended Lead schools, graduating in 1931. Five years later, he started flying at the Spearfish airport.

He took instructor training in Minneapolis, Minn. and taught basic flying to aircorps recruits at Laramie, Wyo. He joined the U.S. Air Force 1943, flying planes until the end of World War II.

After discharge, Mackie piloted for Northern Natural Gas Co. for 25 years before retiring.

Survivors include his mother M. Sophia Hill, Spearfish, son Carl Mackie, Blair, Neb.; daughter, Joyce Carlsen, Omaha, six grandchildren; two brothers, Eino Mackie of Lead and Aaro Mackie of Fulton N.Y. and one sister, Mabel Mattson of Omaha.

He was preceded in death by his wife, Janice, his father, one brother and one sister.

[**Leadin Päivälehti, Huhtikuu 1984**

William J. Mackie

OMAHA. –William J. Macien siunaustilaisuus pidettiin perjantaina huhtikuun 6. päivänä 1984 Kolminaisuuden Luterilaisessa Kirkossa Omahassa, Nebraskassa. Mackie haudattiin Toivon Vuoren Hautausmaahan, myös Omahassa.

Mackie oli syntynyt huhtikuun 15. p. 1914, Great Fallsin [kaupungissa], Montanassa. Hän kävi Leadin [kaupungin] kouluja, ja sai päästötodistuksen 1931. Viisi vuotta myöhemmin, hän alkoi lentää Spearfishin [kaupungin] lentokentällä.

Hän suoritti lentotaidon opettajan koulutuksen Minneapolin [kaupungissa], Minnesotassa ja opetti lentämisen perustaitoja ilmavoimien lentäjäoppilaille Laramien [kaupungissa], Wyomingissa. Hän liittyi Yhdysvaltojen Ilmavoimiin 1943 ja ohjasi lentokoneita toisen maailmansodan loppuun asti.

Lopetettuaan siellä, Mackie ohjasi Pohjoisen Maakaasu Yhtiön lentokoneita 25 vuoden ajan ennen eläkkeelle jäämistään.

Jälkeenjäävät omaiset ovat hänen äitinsä M. Sophia Hill, Spearfish, poika Carl Mackie, Blair, Nebraska; tytär, Joyce Carlsen, Omaha, kuusi lastenlasta; kaksi veljeä, Eino Mackie Leadin kaupungista ja Aaro Mackie Fultonin kaupungista, New Yorkista ja yksi sisar, Mabel Mattson Omahasta.

Häntä ennen kuolema vei hänen vaimonsa, Janicen, hänen isänsä, yhden veljen ja yhden sisaren.]

N:o 175

Pyhä iltana 12.8.1984

Kalliit, jalot Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero perheittenne kanssa. Olkaat rakkaudella tervehditty kiitosten kanssa niistä monen monista öljyvuon lehdistä, joita olette minulle lennättäneet. Tulleet ne vaan on, vaikka kuinka kova vastatuuli olisi ollut.

Ajattelen, että olette nyt iloiset. Sanoit 10.p. ajoissa teillä on suuret kokoukset. Eikös ne olleet Vittangissa. Silloin kun olimme siellä Leipojärvellä kokouksissa 1964 Wittangista oli nuori kokki siellä, hänen nimi oli Janson. En muista etunimeä. Olen usein muistanut häntä.

Nyt on 19 p. 8kk.

Tiedän hyvin, että olette saaneet maistaa sitä parasta viinaa, joka on tullut siitä punaisesta viinamarjoista. Eero kysyi täällä jotain ihmeistä, jos on enään ihmeitä. Kyllä E.muistaa. Luin tuota uutta kirjaa ja sydämeni täytti kiitoksen henki, että oli kova pidättää ääntäni. Menin vuoteeseeni ja annoin kyynelten tulla. Ajattelin, olen saanut pisaran teidän yhteisestä onnestanne, jonka olette löytäneet sieltä tuhka läjästä.

Tulin 13.p. vasten yöllä oikeen kipeäksi. Oksensin vettä. En tiedä, mistä se tuli, ainakin kaluunan. Ei vatta ollut kipeä, mutta se loukkasi rintaa. Se oli kova. Tohtori sanoi, se oli fluu. 2 yötä ja päivän se kipusi, vasta perjantaina panin vaatteet päälle. Tuntuu oikeen helpolta. En osaa niin kiittää Jumalaa, kun tulisi, että antoi taas näin ihanan terveyden.

Jääkää Jumalan rauhaan siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Herramme Jesuksen nimessä ja veressä viattomassa ijankaikkisesti.

Rukoilkaa puolestamme, pyytää kelvottomin (e.t.) Sophia

Tervehdä kaikkia totuuden rakastajia. En ole kuullut koska Ewald tulee.

Rakkaat Lauri perheesi kanssa. Jumalan armo ja rauha levätköön sieluissanne nyt ja iankaikkisesti.

Olen iloinen jos tämä uusi kirja kokoaisi sieluja niin kun olet toivonut. En ymmärrä miten Niska on saanut tietää, että minulla se on. Kuitenkin tänään kun hän oli menossa Wuominkiin kokousta pitämään, hän poikkesi minua näkemään. Tietenkin ensiksi näytin kirjani. Hän ahneesti katsoi sitä, kysyi mitä sillä on hinta. Enhän ole varma siitä hinnasta. Panin sen ylös, mutta en muistanut. Sanoin, tilaan jokaiselle lapselleni. Hän sanoi tilata hänelle myös. Oisi antanut rahan, vaan kun en muista, mikä se hinta tulee olemaan. Lupasin laittaa, että hän varmaan saa. Nyt ajattelen. Sinähän tiedät Melvin osoitteen, niin voit sen lähettää suoraan sinne. Toivon, että hän yhtä hyvin voi sen rahan lähettää suoraan sinulle. Tietenkin sanot, minä käskin. En perusta lähettääkö tai ei. Ei se olisi ensimmäinen kirja, jonka olemme Jacobin kanssa antaneet. Näytti siltä, että hän halusi pahasti sen saada. Olkoon työsi siunattu.

On ilta, menen nukkumaan, hyvää yötä. Jääkää Jumalan rauhaan. Rukoile puolestani, pyytää kelvottomin elämän tiellä. Tervehdä kaikkia totuuden rakastajia, pyytää

Sophia

N:o 177

4.9.1984

Kallis jalo Herran Sebaotin enkeli. Ole siunattu nyt ja ijankaikkisesti ja veljeni Herrassa Lauri perheesi kanssa tänä varhaisena aamuna.

Nousin ja täytyy kirjottaa joku sana. Olen ajatellut tuota Melviä. Muistan, että kirjoitit, he ovat joskus lähettäneet sinulle ei mieleisiä kirjeitä. Kun tulivat kysyin, kuinka te tänne tulitte. Molemmat sanoivat, no he päätti tulevat minua tervehtimään. Sanoin: sehän oli hyvä. Evlen on sanonut, ei hän käy kotona. Mutta tietenkin hän on foonannut ja tätä kirjaa he halusi nähdä. Olisivat ostaneet. En ollut aikeissakaan näitä myydä. Sanoin, minä tilaan joka lapselleni. Silloin he sanoi, tilata heillekin. Olisivat antaneet rahan, vaan enhän muistanut ja en heti tiennyt mihin sen kirjotin ylös.

Nyt jälestä olen ajatellut, se meni hyvin. Nyt täytyvät sinulta sitä pyytää.

Sanoivat, Evald Larson on täällä. En tiedä, sattuu on tullut Lännelle.

Olisi hyvä kun joku täällä selkiäisi. Joku se kirjotti, Jumala laskee tottelemattomat heidän sydämensä himoihin, että uskovat valheen ja joutuvat vihdoon kadotukseen. Sitä en toivo. Jääkää Jumalan rauhaan. Uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti.

Sophia

5.9.1984

Kallein Herran Sebaotin enkeli. Ole siunattu ajassa ja ijankaikkisesti.

Luin tuon saarnan neljäs rukouspäivä, rippisaarna 1846. Luulen en ole ikinä kuullu. Ole nyt hyvä, jos sinulla olisi aikaa tehdä taas siitä vihkonen. Posti tulee pian. Jää Jumalan rauhaan. Haluan tämän sanoa. Olkaat kaikki tervehditty, piirsi kelvottomin

Sophia

20.9.1984

Kallis Herramme Sebaotin enkeli ja veljeni Herrassa, Lauri, rakkaan perheesi kanssa. Olkaat siunatut ajassa ja ijankaikkisesti.

Tämä aika on ikävää. En ole kuullut mitään Larsonistakaan. Eihän niistä iloa minulle olisi. Olen vaan toivonut, että täällä näkisivät miksi he ovat menneet. Ja tätä Niskaa, mitä hän oikeen ajatteli, kun hän minulta sitä postillaa halusi saada. Enhän minä niin äkkiää osannut ajatella, olisiko hänellä ollut joku koukku mielessä. Hän vaan varmasti tiesi, mistä niitä saa. Eikö se rietas ole mutkikas. Kouluahan tämä kaikki on. En minä Niskalle ennen kirjoita, kun saan sinulta kirjeen. Olen ajatellut sattuu Niska sanoo, että sinä olet minua kieltänyt ja opettanut. Kuka voi kaikkia arvata.

Olen jaksanut jo koko hyvin, mutta en kestä paljon koukkuja. Ahkeroitsen heittää kaikki Jumalan väkevän käden haltuun. Olen muistanut usein Markit Ojalaa. Tervehdä häntä ja kaikkia sodassa olevia. Jumalan siunattu käsi varjelkoon sinua ja kaikkia, jotka varjelee ja suojelee sinua.

Jää Jumalan rauhaan, kallis Jumalan Pojan pappi. Rukoile puolestamme, pyytää vähin halvin vaeltaja

Sophia

* * *

Kalliit Pyhän Herramme Sebaotin enkelit, Lauri, Eero, Kalervo, Juha-Lassi ja niin monta onnellista kun teitä sillä puolen suurta vettä on. Olkaa tervehditty. Jumalan siunaus levätköön sielussanne.

En minä tiedä, mitä minä kirjottaisin. Jos olisitte täällä, puhuisin paljon, vaan ei nyt.

Kaaduun. Loukkasin vasemman käden peukalon. Eino otti heti ja muutti minut toiseen paikkaan. Tämä on paljon suurempi ja valosampi huone.

Oloisin iloinen saada tietää, miten se Melvinin kirja kaupan kanssa kävi. Oli ne käyneet E. ja D. tykönä silloin, kun menivät Wyo. Tässä sanoivat, ei he mene. Nyt arvaan, että he meinasivat kopata sen kirjan vaan kun salaa. Kun luen tätä niin tulee mieleen, pitäisi joka saarnan kirjottaa erikseen, vaan sattuisi käydä niin kun Wanhinten kirjeelle, että pistäisit pesään, eikä moni lukisi.

Voi sitä mustan keiturin karvasäkkiä. Haaralan Johannes saarnasi, käärme sanoi vaimolle: Ei suinkaan Jumala niin sanonut. Ja nyt se käärme sanoo: Ei se ole niin nuukaa. En ole kuullut, josko ne Larssonin joukko on tullu takasi.

(Kipiä se tuo peukalo). Jääkää Herramme Wapahtajamme suojaan. Uskokaamme kaikki synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti. Rukoilkaat edestämme, pyytää kelvottomin

Sophia

N:o 180

25.9.1984 ilta

Kallis Herramme Sebaotin enkeli, Kristuksen lähetys Pappi, Lauri Eeron kanssa.

Tuhannet, tuhannet kiitokset sen kalliin ja rakkaan kirjeen edestä, jonka nyt justiin sain, jossa oli, että olit käynyt Purnun haudalla. Kuinka elävästi muistan, kun ensi kerran kävin Lapissa. Olimme sisällä Appelgvistissä, ja kaikki menimme Purnun haudalle. A[pe]lqvist nojasi sitä kiviä vasten yhtä kun olisi halunnut ottaa sen sylliinsä, ja puhui vaan, en muista mitä. On niin pitkä aika. Ne tunteet vaan muistan siinä seisoessani. Ja Suomen saarnaajilla oli joku ymmärrys kysymyksessä, en tiedä mikä. Meripietari tuli sinne yöllä kun taivaasta tipahtanut. Aamulla avattiin ovi ja sanottiin tulla tervehtimään Meripietaria. Se pikku mies istui jalat ristissä sängyssä ja puhui, mutta siinä oli niin paljon nuoria lappalaisia, ja häneltä putosi monesti joku vissiin tupakkipussi eli piippu, mutta ne lappalaiset oli niin nopiat sen ottamaan ylös. En kerinnyt yhtään kertaa, eikä kukaan suomalaisista. Siihen se näkeminen jäi. En muista enempi, on niin pitkä aika siitä. Waan se oli ihanaa aikaa. Saarnaajat ymmärsi, yksi kylvää, toinen kastelee, mutta Jumala kasvun antaa.

Ei siinä M[eri] P[ietarin] tulossa eikä lähdössä ollut mitään kohinaa, niin kun nyt Gunnarin tulossa ja lähdössä veisataan ja lauletaan. M.P. tulosta ja lähdöstä ei tiennyt kukaan. Hän ilmestyi ja katosi.

Nyt on aamu kaunis. Jaksan hyvin. Kiitos Isälle ylhäiselle armonsa edestä. Ja kiitos sinulle kaiken hyvän työn edestä, mitä tehnyt olet niin vihamiehille kun ystävillekin. Jumalan siunaus levätköön päälläsi. Olisi se ilo, jos näkisimme toisemme tämän maan päällä.

Sain pojaltani Aarolta kirjeen. Lähetän sen sinulle. Hän on ennen kirjoittanut, että he käy kirkossa, vaan ei sano, missä kirkossa. Olen heille selittänyt. Näette he menee eri kirkkoon, vaan sopivat kaikki saman korttipöydän ääreen, kun tulevat ulos. Tai mitä keemiä hyvänsä leikkivät. Minkälaiseen taivaaseen he luulevat menevänsä kuoleman jälkeen. Eivät sano mitään.

Aaro meni nuorena naimisiin. Ei ollut vielä 21. Meidän tietämättä N.Y. ja ollut siellä. Suomen kielikin on tahtonut unohtua.

Nämä niinkun olen sanonut Englannin kieltä puhuvain lapset tulevat kokouksiin. Kun minä lapsilleni puhun, niin he sanovat, ei he kumminkaan ole pyytänyt keltää osta lasi piiriä. Se on ollut kovaa, kun ei ole ollut totisia kristityitä ympärillä. Jo nuorena menevät pois kotoa. Korkea koulu se väkisin vie. Isäkin sai kristillisyyden vasta kun lapset oli täysiä. Oi Taivaan Jumala, Kaikkivaltias, armahda meitä. Olemme ostaneet heille Raamatun, Uuden postillan ja kolmannen postillan, jos haluavat jotain tietää, mikä oikeen on.

Miksi lähetysmiehet ovat ottaneet täydestä kristitystä heitä, nimittäin Englannin kielisiä, ei meidän. Näin paljon vikoja minä panen muitten päälle, vaikka tiedän, ei tämä kaikki ole ihmisen vallassa. Kaiken

kiusauksen ja koettelemuksen keskellä ei kohta löydä itseänsä kristityksi. En voi olla rukoilematta Williamin sielun edestä ja näitten, jotka on vielä tämän kurjan maan päällä.

Kun se hieno eli hiljainen tuuli lakkasi puhaltamasta sen ensimmäisen kauniin Herran pellon päälle, niin se alkoi mennä niin kuin mennyt on. Ja samoin se on mennyt tämän meidän aikasen, mutta Jumalalle Isälle Korkeudessa olkoon kiitos ja kunnia, että on vielä siellä pohjolassa niitä vanhoja säästännyt sinulle ja meille turvaksi ja esikuvaksi.

Kun kävimme Gustin kanssa siellä Lapissa, näin vielä joitakin, joilla oli sama puku päällä kun silloin, kun minä olin nuori. Se oli 1964 kun me kävimme siellä.

Tässä taas tämä sekanen kirje, vaan kun tiedät ja luet sitä anteeksi antavalla sydämellä. Eino ja Fern ovat Omahassa Mabelia näkemässä. Tulevat pian kotia. On satanut vähän lunta. Juoksee vettä katolta. Kohta joka syksy tulee lunta vihriäisten lehtien päälle. Sitte tulee kaunista. Sanovat se on intin kesä.

On jo 27. tai 28. p. Oli yksi yö kylmä. Sain yskää. Vesi juoksee nenästä ja pitää aivastella. Talon 8k vanha lapsi sai myös. On niin silmät ja nenä vastustaa.

Lopetan tämän tarinan. Muistakaa meitä täällä pimeydessä rukouksissanne Taivaan Isän tykö Jesuksen nimessä. Ja uskokaamme kaikki syntimme ja puuttuvaisuutemme anteeksi Herramme Jesuksen nimessä ja viattomassa veressä ijankaikkisesti. Jääkää Jumalan rauhaan, toivoo

Sophia

N:o 181

6.12.1984

Kalliit ja rakkaat Herran Sebaotin enkelit, Lauri ja Eero, Juha-Lassi ja kallis Kalervo, joka on niin monta ihanaa kirjettä minulle kirjottanut, joista ei tietenkään ole kaikista vastausta saanut, koska nyt olen löytänyt hänelle kirjoitettuja kirjeitä, jotka on jääneet lähettämättä, kun olen sairaalaan mennyt monesti. Olkaa nyt kalliit onnelliset Jumalan lähetit tervehdityt, niin kuin läpi kiiltävät tähdet eli loistavat tähdet tässä mustassa murheen maassa. Kuinka ihanana kattelen teitä näillä hengen silmillä ja tässä kuolevaisuuden maassa. Ei arvata voi kukaan, mitä Jumala on valmistanut niille, jotka loppuun asti vahvana pysyy. Ja vielä saatte käydä Purnun haudalla.

Nyt taas pyydän sinua lähettämään 2si kirjaa näillä osotteilla. Ne on minun poika ja tyttö

Aaro G.Mackie
R.D. Box 402
Fulton N.Y.13069

Mrs. Mabel K.Matson
8004 Grand Ave
Omaha.Nebr.68134

Laestadiuksen Puhtaat Saarnat. Minulle sitten lähetät laskun. Minä en tiedä Suomen rahan arvoa, sehän muuttelee usein. Sanoit niin monta markkaa.

Sophia

Kalliimmat sielut siellä kaukana, joita minä ikävöitsen. Nämä maalliset ja hengelliset asiat. Eikö totta, vihollinen sekottaa niin kun kirjoitettu on, kiireellä, tietäen hänellä vähän aikaa olevan. Olisin iloinen tietää, mitä te tai missä te jouluna Jesuksen syntymäpäivää juhlitte.

Minä istun tässä ja luen sinun kirjeitäsi ja postilloita ja odotan lisää ihmeitä. Jääkää Herramme haltuun uskossa, että syntimme on anteeksi annettu ja todistettu Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti. Muistelee vähin elämän tiellä. Rukoilkaa edestämme, pyytää

Sophia

N:o 182

8.12.1984 aamu

Kalliimmat kirkkaimmat tähdet tällä viimeisellä lopun ajalla, joita vielä löytyy siellä pohjolassa, joita se tuhka ei vielä ole voinut peittää.

Heräsin 3 aikana. Ajattelin sitä Sten Johansonia, kun hän on piirtänyt kuvansa Eerolle. Sehän muistuttaa sitä, kun Laestadiuksen aikana ne mustat linnut siellä kirkossa pitkällä nokallansa tahtoi joka Jumalan sanan nokkia kuuliain korvista pois.

Mutta nyt taas rietas petti itsensä, että hän Eeron korvista voisi ottaa puhtaan sanan pois, sillä se on mennyt sydämeen, joka on liian kirkas isolle pitkälle nokalle ja liian kuuma.

Ilta. Olkaa tervehditty, rakkaat Lauri ja Eero perheine kanssa. Nyt justiin tuli Evlen Wilen miniänsä kanssa ja kirjoitus jäi.

Aamu 10.p. Kaunis. Jaksan koko hyvin, josta kiitos olkoon Jumalalle, kaiken hyvän antajalle. On kumma jos mitä kysyn, sanovat emme tiedä. Pelkään, eikö lie tule valhe. Sanoin sinun täytyy tietää. No tiedätkö sinä, kuinka keitetään voipuuro. Kukaan ei sitäkään tiedä. Kun ne Haaparantalaiset meni näkemään Salomon Johnsonia, niin he keitti voipuuron ja veivät hänelle. Ajattelin, se täytyy olla hyvä sairaan ruoka, vaan ei kukaan tiedä, miten se keitetään. (Tämä on salaisuus minulle.) On minulla yksi salaisuus sinulle, jota ei ole kirjoitettu.

Oli sillä Evlenillä huivi päässä nyt, mutta hyvin lyhyet hameet. Hän ei tiennyt mitään. Onko sinulla vielä Huutavan Ääni korvessa ja mitä niitten hinta on. Olen tässä lukenut sitä.

Joulu se kohta on ja tiedän ja näen hengessä. Teille Jumala antaa paljon iloa niitten nuorten iloksi ja turvaksi, aivan suussa tuntuu ne onnen hetket, jotka tämän maan päällä ovat niin lyhyet. Voi, jos vähäksikään ajaksi saisi olla teidän seurassa.

Muistan, sinä olit näkymättömissä siellä Minneapolissa ja sitte ilmestyit sinne. En muista, miksi sanoivat sitä. Olen ihmeteltyt, mikä henki se siellä johdatti. Olen päättänyt se on täytynyt olla Hyvä henki. Jääkää rakkaat Jumalan haltuun armon ja rauhan kanssa ijankaikkisesti. Kiittäkää Herraa. Ajattelen, että voisimme yhdessä kiittää, jos minun jalat olisi terveet. Tiedän, sinä muistat, miten täällä on ikävää. Mutta toivossa, että kerran tulee päivä, joka on selkiä.

Menen lepäämään. Rukoilkaa puolestamme, pyytää

Sophia

Rakkaat, jalot siellä pohjolassa, Herramme Sebaotin enkelit, jotka lentelette paikasta toiseen siellä. Nyt luulen olette Uuden vuoden Juhlaa alottamassa, tai olette jo hyvässä määrin saanut sitä parasta ruokaa, että saatte katsella niitä kauniita niittyjä, joita August Isakson kaipasi. Ja olette esimakua saaneet, josta olkoon ylimmäinen ylistys Jumalalle kolmiyhteiselle, että työnne ei ole turhaan mennyt.

Minä olen tässä. Tämä talvi on ollut luonnossa luminen ja minun sydämessäni en osaa sanoa. Jumalan suuresta armosta olen se kun olen. Omasta mielestäni olen kelvottomin. On syytä kiittää. Lapseni on 4 polveen terveitä ruumiin puolesta. Jumala antakoon armonsa, että avaisi heidän silmänsä, sitä rukoilen.

Jääkää rakkaimmat Jumalan rauhaan siinä toivossa, että kerran saisimme nähdä toisemme toisella puolella, missä ei murheita ole.

Onnellista ja siunattua Utta vuotta 1985 toivoo Sophia lasteni kanssa.

Olen ollut paljon sängyn omana viimeksi Joulupäivän ja jälestä. Jätän hyvästi tämän autuaallisen sanan kanssa, että uskokaamme synnit anteeksi Jesuksen pyhässä nimessä ja viattomassa veressä taivaaseen asti.

Autuaalliset ja kalliit on ne merkit olleet, jotka on seuranneet niitä ensimmäisiä päästö sanoja.

Lunta on tänäänkin tullut. Luin tuosta J.Raattamaan kirjeen 2. vanhinten kirjeitä. Raskasta se on ollut sota ensimmäisillä, jos se on raskasta vielä viimeisillä.

Kuulin E. ja D. oli menneet N.D. vissiin sen viisaan Ralfin luokse. Sen verran olen kenestäkään kuullut. Olkaat te siunatut ja onnellisimmat maan päällä.

Jääkää hyvästi Herramme siunattuun nimeen ja kalliiseen viattomaan vereen uskoen syntimme anteeksi. Rukoilkaa, rakkaimmat meidän edestämme, pyytää vähin elämän tiellä

Sophia

Olen ollut pois vuoteesta melkein koko päivän.

Kalleimmat Herran Sebaotin enkelit siellä Pohjolassa. Kun on niin paljon aikaa ja paljon vanha vaari hääää, ei ainoastaan kristittyin seassa, vaan vielä uskottomia sekottaa. No te Lauri, Eero ja Lassi Juha olette menneet koulun läpi, eikä ole tarttunut eksytyksen henki. Olette pyyhkineet jalkanne tomusta ja Karitsan verellä olette pestyt valmiiksi saarnaamaan rauhan evankeliumia.

Olen lukenut tätä vanhaa Kirkko Postillaa. Se on niin rakas. Siinä on monta vanhaa sanan partta. Luulen ei ole toisissa. Nyt oikiaan asiaan. Meinaan lähettää sen sinne sinulle, Lauri, kun sinulla on hyvä apulainen. Haluaisin tietää, kuinka paljon se maksaisi. Sen pitäisi printata uudestaan ja samanlaiset kirjaimet kun tässä on. Tämä on sieltä Ruotsista tuotu. Henri Sammeli sen on omistanut, Joenkylä 1884. Henry Sammeli täällä hän oli Gust Gillin ensimmäisen emännän isä, ja siksi

tämä kirja on nyt minun. Minä en anna tätä rahallakaan. Täällä kun vie korjattavaksi, ne sitoo niin huonosti. Se on hajallansa pian olen sidottanut joitakin kaksikin kertaa.

Tämä talvi on ollut huono minulle. On ollut yskää. On ollut jalat ja kädet kipeät. Ajattelen, olisi se Melvin saanut ilmottaa, että on saanut sen kirjan. Tietysti arvaa, että olet sen sanonut. Tässä sanoo, kuinka niitä lihavia eli tappo lampaita kaitaan raadollisten tähden. Olisi yksikään vaikka vaimo, joka olisi yksi kanssani. Olen kuitenkin iloinen, kun tiedän, että on niin monta sillä puolen vettä, jotka ovat vielä totuudessa teidän kanssanne. Nyt on Loppiais juhlat sielläkin pidetty, vaan en tiedä missä. Kuitenkin henkeni on ollut siellä joukossa.

E. ja D. on olleet N.[orth] D.[akotassa], vaan en tiedä missä, enkä tiedä missä se R.Niska nyt asuu. Luulen he ovat olleet heidän luonaan. Jos piru on koskaan hajottanut kristillisyyttä, niin nyt. On siunattua kuitenkin, että on vielä Huutavan Ääni korvessa. Jos Jumala ei olisi avannut teidän silmiänne, niin vissimmästi olisi jo maailma hukkunut.

Tiedämme, että on joita Jumala vielä odottaa. Onko sinulla toivoa M[elvin] N[iskasta]? Minä toivon Lindasta. Hyvin heillä kavaluus menestyy yhdessä (ota selvä).

Rakas, kallis, jalo lapsi. Kirjota joku, vaikka kuinka kova sana. Huutajallehan Jumalan Henki sanoo: Huuda ja älä säästä. Hyvästi siinä uskossa, että syntimme on anteeksi annettu Jesuksen nimessä ja veressä viattomassa taivaaseen asti.

Sophia kelvoton yksin

N:o 185

27.1.1985

Kalleimmat, rakkaimmat veljeni ja Herran Sebaotin enkelit, Lauri Eeron kanssa. Jumalan siunaus ja rauha olkoon ja levätköön päällänne viisauden ja ymmärryksen antajana nyt ja päivän loppuun asti.

Kiitän sydämeni pohjasta kaikkein kirjojutesi edestä. Rukoilen Jumalaa antamaan sinulle ja teille kaikille terveyttä. Se tämä savimaja ei aina kestä. Se sana ei tule aina mieleen: kohtuus kaikissa. Olen sen itse kokenut. Näyttää semmoset, joilla on vähän laiskuuden vikaa, osaavat arvata mitä he kestävätkä.

Kiitos sinulle kaikesta, kaikesta hyvästä, mitä olet tehnyt. Kun Eino nyt tulee, lähetän vähän mitä olen velkaa.

Jälestä kun Wm otettiin pois, ei tämä elämä ole mistään arvosta. Se kolme päivää oli kova ja ei sitä vielä voi käsittää, että hän on maan mullissa. Jos koskaan voisin nähdä ihmisen, jolle voisi sydämensä purkaa, joka ymmärtäisi. Älä nyt perusta, tahdon olla tyytyväinen. Et sano tästä mitään, vaan jos terveisiä sanot.

Jää Jumalan rauhaan. Isä Ylhäinen antakoon sinulle terveyttä sekä ruumiin että sielun puolesta. Tiedän, että sinä ymmärrät kaikki, mitä ymmärtäväsilläkin on. Se on suuresta Jumalan armosta. Armo ei ylennä mutta pienet siitä iloitsevat ja niin Jumala saa kiitoksen. Jää Herran rauhaan

[Sophia]

N:o 186

4.2.1985

Kallis Herran Sebaotin enkeli, Lauri perheesi kanssa ja rakas veljeni Herrassa.

Tervehdän teitä Jumalan armon ja rauhan toivotuksella tänä pakkaspäivänä.

No nyt Eino tuli ja lähetämme vähän rahaa. Minä tiedän, että sinun pitää omasta pussista täyttää kaikkiin kristillisyyden menoihin jos ei satu piisaamaan, ja minä haluan kuulua siihen Esikoisten seurakuntaan ja sitä ei täällä ole hengellisesti eikä kirjallisesti. Jääkää Jumalan rauhaan

Sophia

[Sophian Eino-pojan omakätinen tervehdys alla]

Terveisiä taltä Black Hillsin kylmä mailta on nyt ollu 20 astetta alla 0.

Eino

N:o 187

28.2.1985

Kallis, rakas Herran Sebaotin enkeli, Lauri ja Eero teidän perheittenne kanssa. Kuinka onnellisina ja siunattuina katselen teitä, joista säteet lentelee yli merten ja vuorten.

Käskit lukea sen Kanssapuheen ja sanoa, mitä kuuluu. Kun luin sen niin muistuu mieleeni, kun olin rippikoulussa. Pappi teki kysymyksen ja käski minun vastata. Kun vastasin, pappi sanoi, miksi et ennen sanonut. Ajattelin sanoa sinulle, miksi et ennen sanonut oliko se oikein? Näet minä osaan tehdä kysymys merkin.

Ajattelin kysyä, oletko saanut minun kirjeeni. On silmäni ollut ovenraossa, joko tulet tai joku toinen sieltä.

En ole nähnyt ketään. E. ja D. asuvat nyt niin kun näet samassa kaupungissa, vaan pelkäävät minua. Onko se Melvi yhtään selvinnyt. Siinä kirjeessä oli villoja, siksi odotan, josko olet saanut. Ei ne mene hukkaan, vaan minun täytyy tietää, jos olet saanut tai ei.

Nyt on pilvinen päivä. Olen oikein uninen. Yöllä satoi lunta, vaan se on mennyt. Aaro kirjotti, että N.Y. pohjoseen on kova ilma. Tiet on kiinni. Lunta paljon.

Jääkää Jumalan rauhaan. Menen lepäämään. Sanokaa rakkaita terveisiä. Muistakaa rukouksissanne, pyytää

Sophia yksin

Lapset ovat kaukana.

N:o 188

12.3.1985

Kallis Herran Sebaotin enkeli, Lauri ja kaikki siellä, jotka pidätte totuudesta kiinni ja uskallatte saarnata Jumalan sanan julki solkenansa, niin kun Niku sanoi Suomessa käydessänsä.

Olen tässä luonnollisesti ja hengellisesti kun orpo. Eino ja F. meni Californiaan. Ovat siellä 3 viikkoa. Oli tässä jalkani kipeä. Olen

vissiin kun lapsi. Tulen kipeäksi hyvästä ja pahasta, mutta se menee pian yli.

Olen jo Jumalaa kiittänyt siitä suuresta sanomasta, että jos voimme vielä nähdä toisemme tämän maan päällä ja vielä muuta. Se minun Everstini on saanut uuden ylennyksen. Vissiin tulee sinne Suomeen Helsinkiin. Voit sitte nähdä hänet. Jumalan työt ovat käsittämättömät. Lähetän tämän kortin. Näet, ei hän pahalla minua muista.

Jää Jumalan siunattuun rauhaan omaistesi kanssa. Menen taas lepäämään

Sophia

On jo 15.p. Pääni on jo koko selvä. Panin vaatteet päälleni. On kaunis aurinkoinen p[äivä]. Kiitos Isälle Ylhäiselle kaikesta armosta. Uskon, olet jo terve, sillä monta huokausta on mennyt Isän tykö sinun edestäsi, että pysyisit terveenä ruumiinkin puolesta. Toivon kaikkea hyvää

Iso Äiti

No nyt näet jo, luulin olen kirjottanut Everstille, luin ennen kun panin kuoreen. Terveisiä kaikille. Sydämen syvimmit, rakkaat.

N:o 189 [Sophia Hillin viimeinen kirje.]

[postileima 6.4.1985]

Pitkänä perjantaina

Kalliimmat ja ihanimmat Herramme Sebaotin enkelit ja kyyhkysset. On haluni tervehtää teitä, vaan nämä kuolevaiset kädet on niin lyhykäiset ja tulee niin monta semmosta kirjainta, jota en meinaa. Ja tämä jatko siihen Rakkauden ja synnin mereen ja kohtuuden saareen ja siinä tunnustuspuussa on tunnustus, vaan pieni tunnustus merkki, josta Jesus sanoo, joka minua häpee ihmisten edessä, sitä minä häpeen minun pyhän ja Korkean Isäni ja Enkelein edessä. Eikö niin pientä tunnustus merkkiä kannata kantaa, jonka Herramme maksaa niin ihanalla palkkiolla meille vähäpätöisille synti toukille.

Kun ajattelen teitä siellä, jotka yhdessä olette. Saatatteko kyllin kiittää sen tunnustus merkin edestä. Minua ei se loukkaa, mutta kun ajattelen, olenko kyllin kiittänyt, en sitä löydä. Onko se siinä, että tämän pitkän elämäni aikana olen tottunut. Nyt huomaan miksi se on nuorille kova, niin kun paljot saarnaajat sanovat. Siitä minä olin iloinen, kun mieheni sai kristillisyyden, kun jälestä hän sanoi, että hän kantaa kunniaa, että saa kantaa tunnustus merkkiä.

Tämän kansapuheen pitäis lukea joka ihmisen, joka on syntynyt tähän onnettomaan maailmaan.

Nyt viimeinen toivoni on, että saisin nähdä teistä yhdenkään tämän viheliäisen maan päällä.

Uskokaamme kaikki syntimme ja puuttuvaisuutemme anteeksi, pienet ja suuret ylitse käymisemme Herramme Jesuksen pyhässä ja viattomassa veressä ja nimen voimassa taivaaseen asti. Muistelee kelvotoin. Tahtoisin olla ystävänne Herrassa

Sophia

Oli se iloinen lupaus sieltä, mutta olisi hyvä, että ensin tulisitte ja sitte päättäisitte mihin näitten pitkäin matkain tähden. Terve terve tuloa. Isän suojassa Laupiaan.

Lauvantaina

Tiedän olette siellä yhdessä ja minä yksin, vaan niin lämmin henki sieltä puhaltaa, eikä jähdy, vaikka iso Atlanti kuinka pauhaisi. Ne rakkauden siteet kestää. Se minun Empassatoori sattuu tulee niin olen kuullut U.S.A. Governmentti lähettää hänet. Tuossa minun suomalaisessa lehdessä sanoo siellä on hyvin sekanen aika. Ne sosiaali demokraatit sen myrskyn pitää ylhäällä.

Rukoilen sen pikku poikani sielun edestä. Sen me ja te tiedämme, että niin siellä ja täällä menee hengelliset asiat kun maalliset, mitä Taivaallinen Isämme on jo aikoja päättänyt. Niinhän on kirjoitettu. Tutkikaa Raamatuita ja niinhän sinä olit ja te tehneet. Kiitos kyyhkyläiseni

Sophia

N:o 190

[Eino Mackien kirje hänen äitinsä Sophia Hillin hautajaisten jälkeen]

16.7.1985

Rakas Lauri perheesi kanssa.

Kyllä oli ikävä kuulla, että oli niin huono aika kun ollitte Wilenin kansa. Ei ne ole sanonet minulle koska mittä, että jos aiti ja ne ovat ritelly misttä. Kyllä ollisin hakennu hetti pois jos olis sannonu. Vaimonni ja mina vaan tykasimme kun te ollitte täällä. Lapset kaikki oikien tykkasivat tiedan kanssa puhua.

Tulli kirjoissa rahaa ja tassa on yksi ja pouli satta dollaria kirkko kuntaan ja se toinnen viis kymmenta on teille ja sinun vaimonnella ja ostaka jotaki talloon niin kuin joko muisto aitolta.

Me olemme myynny tamman tallon ja muutamme Spearfish S.D.

My Finnish writing isn't very good so I will close in English. Fern and I and all the children + friends liked talking to you. We want to thank you for coming. We realize it wasn't an easy trip for you.

As for Dave Wilen — who is he to judge a person, when there is only one to judge us? That is Dave's problem alone.

God's peace & remain in Jumalan Rauha his grace

Eino ja Fern Mackie

Will send you our new adress later when we move in september.